

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o dozorze technicznym

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1351 i 1356) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:
 - „5) modernizacji – należy przez to rozumieć zespół czynności niebędących wytworzeniem nowego urządzenia technicznego, zmieniających cechy urządzenia technicznego, w szczególności jego:
 - a) konstrukcję lub zastosowane w nim materiały, lub
 - b) parametry techniczne, lub
 - c) automatykę zabezpieczającą lub jej podzespoły– bez istotnych zmian jego charakterystyki lub przeznaczenia i niepowodujących wzrostu zagrożenia związanego z jego eksploatacją;
 - 6) naprawie – należy przez to rozumieć zespół czynności mających na celu przywrócenie stanu zdatności użytkowej urządzenia technicznego, w tym czynności wykonywanych metodami chemicznymi, bez wprowadzania zmian w konstrukcji lub parametrów technicznych;
 - 7) konserwacji – należy przez to rozumieć zespół czynności wykonywanych w celu utrzymania stanu zdatności użytkowej urządzenia technicznego, prowadzonych zgodnie z instrukcją eksploatacji, niebędących naprawą urządzenia.”;
- 2) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W sprawach należących do zakresu działania Urzędu Dozoru Technicznego dotyczących urządzeń technicznych lub urządzeń w elektrowniach jądrowych, organem właściwym, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, jest Prezes Urzędu, a organem wyższego stopnia – minister właściwy do spraw energii.”;
- 3) w art. 8:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwarzanie urządzeń technicznych odbywa się na podstawie dokumentacji technicznej uzgodnionej z organem właściwej jednostki dozoru

technicznego w zakresie zgodności tej dokumentacji z warunkami technicznymi dozoru technicznego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.”,

b) w ust. 5a wyrazy „Minister właściwy do spraw gospodarki” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw energii”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli dla urządzenia technicznego nie ma określonych warunków technicznych dozoru technicznego, warunki te są uzgadniane z organem właściwej jednostki dozoru technicznego.”;

4) w art. 9:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego i Szef Wojskowego Dozoru Technicznego, każdy w zakresie swojej właściwości, określają wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000 i 1544).”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wydana przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego uprawnia do wytwarzania, naprawiania lub modernizacji objętych tą decyzją urządzeń technicznych oraz materiałów i elementów, o których mowa w ust. 1, również w przypadku gdy ze względu na miejsce instalacji, eksploatacji lub wykorzystania dozór techniczny nad urządzeniem technicznym jest wykonywany przez inną jednostkę dozoru technicznego, jeżeli technologia wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego jest zgodna z decyzją, o której mowa w ust. 1.”;

5) w art. 14 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Na podstawie negatywnych wyników badań i wykonanych czynności, o których mowa w ust. 2, w przypadku braku decyzji zezwalającej na eksploatację urządzenia, organ właściwej jednostki dozoru technicznego, w drodze decyzji, odmawia wydania decyzji zezwalającej na eksploatację.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega wykonaniu z dniem jej doręczenia eksploatającemu lub osobie przez niego upoważnionej.”;

6) art. 15a otrzymuje brzmienie:

„Art. 15a. 1. W przypadku zmiany eksploatującego urządzenie techniczne, nowy eksploatujący wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego wynikające z decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, pod warunkiem że:

- 1) od ostatniego badania urządzenia technicznego nie wprowadzono zmian dotyczących jego eksploatacji, które są określone w warunkach technicznych dozoru technicznego;
- 2) nowy eksploatujący złoży oświadczenie o spełnianiu warunku, o którym mowa w pkt 1, i poinformuje organ jednostki dozoru technicznego o zmianie eksploatującego urządzenie techniczne.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do decyzji zezwalających na eksploatację urządzeń technicznych objętych przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169, 650, 1481 i 1629).”;

7) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokonanie naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, z wyjątkiem urządzeń, o których mowa w art. 15 ust. 1, wymaga uprzedniego uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Modernizacja urządzenia technicznego odbywa się na podstawie dokumentacji technicznej uzgodnionej z organem właściwej jednostki dozoru technicznego w zakresie zgodności tej dokumentacji z warunkami technicznymi dozoru technicznego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.”;

8) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Eksploatujący urządzenie techniczne jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić organ właściwej jednostki dozoru technicznego o każdym niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadku związanym z jego eksploatacją.

2. Organy administracji publicznej, które wykonują czynności w związku z niebezpiecznym uszkodzeniem urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadkiem związanym z jego eksploatacją, przekazują właściwej jednostce dozoru technicznego, niezwłocznie po ich powzięciu, informacje obejmujące co najmniej:

- 1) datę i miejsce zdarzenia;

- 2) wskazanie eksploatującego urządzenie techniczne;
 - 3) numer ewidencyjny i fabryczny urządzenia technicznego;
 - 4) okoliczności zdarzenia.”;
- 9) w art. 22:
- a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zaświadczenia kwalifikacyjne osób, o których mowa w ust. 3, są wydawane na czas określony nie krótszy niż 5 lat i nie dłuższy niż 10 lat, w zależności od rodzaju urządzenia technicznego, stopnia trudności w jego obsłudze i konserwacji oraz stopnia zagrożenia, które może spowodować.

3b. Zaświadczenie kwalifikacyjne wydane przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego potwierdza kwalifikacje osób, o których mowa w ust. 2 i 3, również w przypadku gdy ze względu na miejsce instalacji, eksploatacji lub wykorzystania urządzenia technicznego, dozór techniczny nad tym urządzeniem jest wykonywany przez inną jednostkę dozoru technicznego.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie nieprzestrzegania przez osoby wymienione w ust. 2 i 3 warunków technicznych dozoru technicznego oraz norm i przepisów prawnych w tym zakresie, organ właściwej jednostki dozoru technicznego cofa, w drodze decyzji, uprawnienia kwalifikacyjne wynikające z zaświadczenia kwalifikacyjnego wydanego osobom, o których mowa w ust. 2 i 3.”;
- 10) w art. 23:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Wniosek o sprawdzenie kwalifikacji osób, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3, zawiera następujące dane: imię i nazwisko osoby zainteresowanej sprawdzeniem kwalifikacji, jej adres do korespondencji, numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz datę urodzenia i obywatelstwo.

1b. Do wniosku o sprawdzenie kwalifikacji osób, o których mowa w art. 22 ust. 3, dołącza się dodatkowo:

 - 1) informację o wykształceniu osoby zainteresowanej sprawdzeniem kwalifikacji;
 - 2) informację o miejscu, w którym będzie przeprowadzane postępowanie, o którym mowa w ust. 1;
 - 3) zakres sprawdzanych kwalifikacji i rodzaj urządzenia technicznego;

- 4) zgodę:
 - a) właściciela lub upoważnionego przedstawiciela na wykorzystanie jego urządzenia technicznego w trakcie postępowania, o którym mowa w ust. 1,
 - b) kierownika jednostki organizacyjnej, w której będzie możliwe przeprowadzenie postępowania, o którym mowa w ust. 1;
- 5) kopie zaświadczeń poświadczających inne kwalifikacje lub uprawnienia, jeśli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

1c. Sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3, dotyczy osób, które ukończyły 18 lat oraz władają językiem polskim w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie postępowania, o którym mowa w ust. 1, oraz zrozumienie zasad jego przeprowadzenia albo zapewnią udział tłumacza przysięgłego.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego osób, o których mowa w art. 22 ust. 3, jest bezpłatne i następuje na wniosek.

2b. Wniosek, o którym mowa w ust. 2a, zawiera dane osoby zainteresowanej przedłużeniem okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego wymienione w ust. 1a oraz numer i zakres zaświadczenia kwalifikacyjnego będącego przedmiotem tego wniosku.

2c. Warunkiem przedłużenia okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego jest:

- 1) złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2a, nie później niż na 3 miesiące przed upływem okresu ważności tego zaświadczenia;
- 2) wykonywanie czynności w zakresie określonym w zaświadczeniu kwalifikacyjnym przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia.

2d. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2a, należy dołączyć oświadczenie osoby zainteresowanej przedłużeniem okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego o wykonywaniu czynności w zakresie określonym w tym zaświadczeniu przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. W oświadczeniu umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia

6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2e. Do zaświadczeń kwalifikacyjnych, których okres ważności przedłużono na wniosek, o którym mowa w ust. 2a, przepisy art. 22 ust. 3b stosuje się.”,

c) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do wniosku dołącza się potwierdzenie dokonania opłaty za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3.”,

d) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Opłaty, o których mowa w ust. 3, pobierane są w wysokości 3,75% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270) obowiązującej w dniu złożenia wniosku.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia możliwości właściwego sprawdzenia umiejętności teoretycznych i praktycznych osób przystępujących do sprawdzenia kwalifikacji,
 - 2) sposób i tryb przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych,
 - 3) rodzaje urządzeń technicznych, przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie kwalifikacji,
 - 4) okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych,
 - 5) wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych,
 - 6) wzór wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego,
 - 7) wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego wymaganego przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych
- uwzględniając zakres zaświadczenia kwalifikacyjnego, rodzaje urządzeń technicznych i stopień zagrożenia związanego z ich eksploatacją.”;

11) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Przedsiębiorca, u którego są wykonywane czynności dozoru technicznego, jest obowiązany:

- 1) zapewnić warunki do bezpiecznego i sprawnego ich wykonania, w tym zapewnić obecność konserwującego i obsługującego, jeżeli jest wymagana, oraz
- 2) przedstawić dokumenty i udzielić informacji koniecznych do prawidłowego wykonania tych czynności, na żądanie inspektora.”;

12) w art. 31 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przedsiębiorca, u którego są wykonywane czynności dozoru technicznego, jest obowiązany do wykonania czynności przy urządzeniu technicznym lub urządzeniu do odzyskiwania par paliwa na polecenie inspektora.”;

13) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Inspektor sporządza w postaci papierowej lub elektronicznej protokół wykonania czynności dozoru technicznego.

2. Przedsiębiorca, u którego wykonywane są czynności dozoru technicznego, lub osoba przez niego upoważniona, potwierdza odbiór protokołu.

3. Przedsiębiorca, u którego wykonywane są czynności dozoru technicznego, przechowuje w postaci papierowej lub elektronicznej zbiór protokołów dotyczących danego urządzenia technicznego lub urządzenia do odzyskiwania par paliwa, zwany „księgą rewizyjną urządzenia”.”;

14) w art. 37 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) współpraca z organami państwowymi, właściwymi organami innych państw, instytucjami polskimi i zagranicznymi, w zakresie zagadnień dotyczących bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych;”;

15) w art. 38:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Prezes sporządza roczne sprawozdanie z działalności UDT i przedstawia je ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie do dnia 31 maja każdego roku, w celu jego zatwierdzenia.

4. Wiceprezesów UDT, w liczbie nie większej niż dwóch, powołuje, na wniosek Prezesa, minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje Wiceprezesów UDT.”,

b) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Wiceprezes UDT pełni obowiązki Prezesa do czasu powołania nowego Prezesa.

8. W przypadku powołania dwóch Wiceprezesów UDT, Wiceprezesa UDT pełniącego obowiązki Prezesa wskazuje minister właściwy do spraw gospodarki.

9. W przypadku nieobsadzenia stanowiska Wiceprezesa UDT obowiązki Prezesa pełni, do czasu powołania nowego Prezesa, pracownik zajmujący kierownicze stanowisko w UDT, wskazany przez ministra właściwego do spraw gospodarki.”;

16) art. 39 i art. 40 otrzymują brzmienie:

„Art. 39. 1. W skład UDT wchodzi:

- 1) Centrala UDT;
- 2) oddziały terenowe UDT, zwane dalej „oddziałami UDT”.

2. Dyrektorów w Centrali UDT oraz dyrektorów oddziałów UDT powołuje i odwołuje Prezes UDT.

Art. 40. UDT wykonuje dozór techniczny nad urządzeniami technicznymi objętymi ustawą oraz nad urządzeniami do odzyskiwania par paliwa, z wyłączeniem urządzeń podlegających dozorowi technicznemu specjalistycznych jednostek dozoru technicznego.”;

17) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. UDT udostępnia organom administracji publicznej, na ich wniosek, informacje z prowadzonej ewidencji eksploatowanych urządzeń technicznych w zakresie dotyczącym urządzenia technicznego oraz wydanych decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 5 oraz art. 18 ust. 1.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku do UDT.”;

18) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze zarządzenia, nadaje UDT statut.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, wydając zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, określi w szczególności organizację wewnętrzną UDT, siedziby oddziałów UDT oraz sposób udzielania pełnomocnictw, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego działania UDT.”;

- 19) w art. 44 w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych;”,
 - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 37 pkt 1 i 8–16 oraz art. 40a ust. 1, w zakresie urządzeń określonych w pkt 1;”,
 - c) w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–14 w brzmieniu:
 - „11) inicjowanie działalności mającej na celu zwiększanie bezpieczeństwa publicznego w transporcie;
 - 12) współpraca z jednostkami dozoru technicznego w zakresie wykonywania dozoru technicznego;
 - 13) inicjowanie działalności normalizacyjnej, współudział w opracowywaniu lub opracowywanie projektów warunków technicznych dozoru technicznego oraz norm określających zasady i warunki bezpiecznej pracy urządzeń technicznych, o których mowa w art. 54 ust. 1;
 - 14) występowanie z wnioskami o zmianę wysokości opłat za czynności jednostek dozoru technicznego w zakresie urządzeń technicznych, o których mowa w art. 54 ust. 1.”;
- 20) w art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Dyrektor TDT sporządza roczne sprawozdanie z działalności TDT i przedstawia je ministrowi właściwemu do spraw transportu w terminie do dnia 31 maja każdego roku, w celu jego zatwierdzenia.”;
- 21) art. 46 i art. 47 otrzymują brzmienie:
- „Art. 46. 1. W skład TDT wchodzi:
 - 1) Biuro TDT;
 - 2) oddziały terenowe TDT, zwane dalej „oddziałami TDT”.
 - 2. Oddziałami TDT kierują kierownicy, powoływani i odwoływani przez Dyrektora TDT.
 - 3. Dyrektor TDT wykonuje zadania, o których mowa w art. 44, przy pomocy Biura TDT i oddziałów TDT.
- Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze zarządzenia, nadaje TDT statut.

2. Minister właściwy do spraw transportu, wydając zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, określi w szczególności organizację wewnętrzną TDT, siedziby oddziałów TDT i zasady udzielania pełnomocnictw, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego działania TDT.”;

22) w art. 50 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywanie dozoru technicznego nad urządzeniami technicznymi oraz urządzeniami do odzyskiwania par paliwa zainstalowanymi i eksploatowanymi w:

- a) jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych,
- b) jednostkach sił zbrojnych państw obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) współpraca z innymi instytucjami w zakresie zagadnień dotyczących bezpiecznej pracy urządzeń, o których mowa w pkt 1;”;

23) w art. 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szef WDT sporządza roczne sprawozdanie z działalności WDT i przedstawia je Ministrowi Obrony Narodowej w terminie do dnia 31 maja każdego roku, w celu jego zatwierdzenia.”;

24) art. 52 i art. 53 otrzymują brzmienie:

„Art. 52. 1. W skład WDT wchodzi:

- 1) Biuro WDT;
- 2) delegatury WDT, zwane dalej „delegaturami”.

2. Biurem WDT i delegaturami kierują szefowie powoływani i odwoływani, na wniosek Szefa WDT, przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 53. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres działania WDT, jego organizację wewnętrzną, siedziby Biura WDT i delegatur, uwzględniając cele działalności WDT oraz potrzebę sprawnego realizowania zadań.”;

25) w art. 55 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wynagrodzenie Prezesa UDT oraz Wiceprezesów UDT zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1252).”;

26) w art. 56 uchyla się ust. 2;

27) art. 58–60 otrzymują brzmienie:

„Art. 58. 1. Roczne sprawozdanie finansowe UDT zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Prezes UDT przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, wraz ze sprawozdaniem z badania, w terminie do dnia 31 maja każdego roku.

Art. 59. 1. UDT tworzy następujące fundusze:

- 1) fundusz podstawowy;
- 2) fundusz rezerwowy;
- 3) zakładowy fundusz nagród.

2. Fundusz podstawowy odzwierciedla wartość majątku UDT.

3. Fundusz rezerwowy zwiększa się o zysk netto oraz zmniejsza się o stratę netto UDT, z zastrzeżeniem art. 60.

4. Zakładowy fundusz nagród wynosi 8,5% funduszu płac.

Art. 60. Zysk netto UDT przeznacza się na:

- 1) fundusz rezerwowy – 70%;
- 2) wpłatę do budżetu – 30%.”;

28) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Roczne sprawozdanie finansowe UDT podlega badaniu przez firmę audytorską.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje wyboru firmy audytorskiej.”;

29) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. TDT prowadzi samodzielną gospodarkę finansową. Przepisy art. 55 ust. 2 i 3, art. 55a–55d, art. 57, art. 59, art. 60 oraz art. 60a ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Roczne sprawozdanie finansowe TDT zatwierdza minister właściwy do spraw transportu.”,

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Dyrektor TDT przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4, wraz ze sprawozdaniem z badania, w terminie do dnia 31 maja każdego roku.

6. Minister właściwy do spraw transportu dokonuje wyboru firmy audytorskiej.”;

30) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Postępowanie w sprawach określonych w art. 64 następuje w trybie określonym w przepisach Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. Do modernizacji urządzenia technicznego rozpoczętej i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z art. 17 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. 1. Zaświadczenia kwalifikacyjne wydane przed dniem 1 stycznia 2019 r. osobom, o których mowa w art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność przez okres 5 lat, chyba że przed upływem tego terminu zostaną cofnięte na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zaświadczenia kwalifikacyjne wydane po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego wszczętego i niezakończonego przed dniem 1 stycznia 2019 r. osobom, o których mowa w art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność przez okres 5 lat, chyba że przed upływem tego terminu zostaną cofnięte na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz w przypadku złożenia wniosku o przeprowadzenie ponownego sprawdzenia kwalifikacji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. 1. Zawieszane na podstawie art. 22 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zaświadczenie kwalifikacyjne, w odniesieniu do którego nie złożono wniosku o przeprowadzenie ponownego sprawdzenia kwalifikacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, traci ważność po upływie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się złożenie wniosku o przeprowadzenie ponownego sprawdzenia kwalifikacji. W takim przypadku do ponownego sprawdzenia kwalifikacji stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. Przepisy art. 38 ust. 3, art. 45 ust. 3, art. 51 ust. 3, art. 58 i art. 61 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do sprawozdań z działalności oraz sprawozdań finansowych sporządzonych za rok 2018.

Art. 7. Wydzielenie Centrali Urzędu Dozoru Technicznego, Biura Transportowego Dozoru Technicznego i Biura Wojskowego Dozoru Technicznego zgodnie odpowiednio z art. 39 ust. 1 pkt 1, art. 46 ust. 1 pkt 1 i art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie wpływa na stosunki pracy osób zatrudnionych w tych jednostkach dozoru technicznego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 47 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

Proponowane zmiany ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1351 i 1356), zwanej dalej: „ustawą o dozorze technicznym” lub „u.o.d.t.”, wpisują się w realizację „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” przyjętej przez Radę Ministrów. Podjęte w 2017 r. prace nad nowelizacją tej ustawy mają na celu dostosowanie przepisów u.o.d.t. do obecnego stanu prawnego w zakresie innych dziedzin mających wpływ na działania właściwych jednostek dozoru technicznego oraz zwiększenie bezpieczeństwa w zakresie eksploatacji urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu. Zmiany te mają na celu doprecyzowanie przepisów oraz usprawnienie wybranych obszarów systemu dozoru technicznego przy jednoczesnym zmniejszeniu barier administracyjnych dla przedsiębiorców. Projektowane przepisy realizują również zalecenia powstałe po kontroli Najwyższej Izby Kontroli w Urzędzie Dozoru Technicznego w 2016 r.

II. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Jednostki dozoru technicznego realizują zadania ustawowe mające na celu zapewnienie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych. Działania w tym zakresie mają bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo podmiotów eksploatujących urządzenia techniczne, obsługujących, konserwujących, naprawiających, modernizujących, ale przede wszystkim osób postronnych, często nieświadomych istnienia w ich otoczeniu funkcjonujących urządzeń technicznych. Wykonywane zadania wpisują się zatem w ogólne pojęcie bezpieczeństwa publicznego.

W obecnym stanie prawnym, protokoły wykonania przez inspektora jednostki dozoru technicznego czynności dozoru technicznego są sporządzane wyłącznie w postaci papierowej. Mimo, że przepisy ustawy nie nakładają szczególnej formy protokołów (pisemnej lub elektronicznej), zasadnym jest, aby dookreślić możliwość sporządzania takich protokołów również w postaci elektronicznej.

Obowiązujące przepisy ustawy o dozorze technicznym posługują się ponadto terminologią w zakresie określania wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji, która nie jest stosowana od 2003 r. W tym zakresie wymagane jest dostosowanie przepisów do

obecnie obowiązującego stanu prawnego, regulowanego m.in. przepisami ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Sprawdzanie kwalifikacji osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne potwierdzone jest zaświadczeniami kwalifikacyjnymi, wydawanymi bezterminowo. Z badań i analiz wypadków przy urządzeniach objętych dozorem technicznym wynika, że główną ich przyczyną są błędy eksploatacyjne. Jak wynika z opracowanej przez UDT „Analizy nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń urządzeń technicznych” dotyczącej 2016 r., aż 94,5% przyczyn nieszczęśliwych wypadków to były błędy eksploatacyjne, w tym te związane z obsługą i konserwacją urządzeń technicznych. Ponadto istotną propozycją zmiany jest wprowadzenie w ustawie rozwiązań umożliwiających posługiwanie się jednym dokumentem (decyzją/zaświadczeniem kwalifikacyjnym) na terenie Polski, uprawniającym podmioty do wytwarzania, naprawy lub modernizacji (uprawnienie w formie decyzji) oraz m.in. obsługi i konserwacji (zaświadczenie kwalifikacyjne) w zakresie urządzeń technicznych, dla których właściwy może być zarówno organ WDT, TDT, jak i UDT. Obecnie wątpliwości w takich przypadkach mogą wynikać z braku dostatecznej precyzji ustawy co do kompetencji organu – zwłaszcza w przypadku częściowego nakładania się takich kompetencji różnych organów.

III. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Najistotniejsze różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym zawierają się w następujących przepisach u.o.d.t.

- 1. Art. 4 pkt 5–7** – dodanie nowych definicji zawierających znaczenie określeń ustawowych: „*modernizacja*”, „*naprawa*” i „*konserwacja*”. Definicje te mają na celu ugruntowanie stosowanych pojęć w dotychczasowym znaczeniu oraz zniwelowanie wątpliwości w interpretacji poszczególnych przepisów;
- 2. Art. 7 ust. 2a** – propozycja polega na dodaniu nowego ustępu 2a w brzmieniu: „*2a. W sprawach należących do zakresu działania Urzędu Dozoru Technicznego dotyczących urządzeń technicznych lub urządzeń w elektrowniach jądrowych, organem właściwym, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, jest Prezes Urzędu, a organem wyższego stopnia – minister właściwy do spraw energii.*”. Konieczność wprowadzenia przepisu wynika wprost ze zmiany struktur administracji rządowej. Obecnie tematyka w zakresie

infrastruktury energetycznej, w tym funkcjonowania systemów energetycznych, z uwzględnieniem zasad racjonalnej gospodarki i potrzeb bezpieczeństwa energetycznego kraju przyporządkowana jest do ministra właściwego do spraw energii. Należy zwrócić uwagę, że przed zmianą ustawy o działach administracji rządowej, sprawy z zakresu energetyki (energii) były we właściwości ministra właściwego do spraw gospodarki. Natomiast z chwilą powołania nowego działu i przypisania go ministrowi właściwemu do spraw energii, właściwym w zakresie postępowań odwoławczych w przedmiocie warunków technicznych dozoru technicznego dotyczących urządzeń technicznych lub urządzeń w elektrowniach jądrowych powinien być Minister Energii.

3. **Art. 8 ust. 1** – propozycja polega na wykreśleniu „*z zamiarem ich wprowadzenia do eksploatacji*”. Propozycja jest uzasadniona, ponieważ trudno jest w praktyce wykazać „*zamiar wprowadzenia do eksploatacji*”. Dla uniknięcia występujących wątpliwości w interpretacji obecnie brzmiącego przepisu proponuje się wykreślić ww. wyrazy. Problemem z „zamiarem wprowadzenia do eksploatacji” jest obiektywna trudność w wykazaniu tego „zamiaru”. Przepis w obecnie obowiązującej treści powoduje możliwość jego obejścia na etapie wytwarzania urządzenia technicznego („niedyrektywnego”). Co istotne, na etapie badania odbiorczego (przed wydaniem pierwszej decyzji zezwalają na eksploatację) jednostka dozoru technicznego nie ma instrumentów prawnych do sprawdzenia/zbadania np. materiałów, z których zostało wytworzone urządzenie techniczne.

Przepis ten oczywiście ma zastosowanie wyłącznie do tzw. urządzeń „niedyrektywnych”.

Obowiązek nie będzie dotyczył każdego przypadku wytwarzania. Z jednej strony, w art. 3 u.o.d.t. mamy wyłączenia odnośnie stosowania przepisów ustawy. Z drugiej zaś, wszelkie urządzenia, które są wytworzone nie w celu eksploatacji (np. jako prototyp lub w celu wystawowym) i nie muszą być zgłoszone do dozoru.

4. **Art. 8 ust. 5a** – zmiana polega na zastąpieniu w tym przepisie wyrazów „*Minister właściwy do spraw gospodarki*” wyrazami „*Minister właściwy do spraw energii*”. Konieczność zmiany organu upoważnionego do wydania rozporządzenia warunków technicznych dla urządzeń technicznych podlegających dozorowi w elektrowni jądrowej z ministra właściwego do spraw gospodarki na ministra właściwego do

spraw energii wynika wprost ze zmiany struktur administracji rządowej. Stanowi o tym ustawa o działach administracji rządowej, zgodnie z którą sprawy infrastruktury energetycznej, w tym funkcjonowania systemów energetycznych, z uwzględnieniem zasad racjonalnej gospodarki i potrzeb bezpieczeństwa energetycznego kraju, należą do właściwości ministra właściwego do spraw energii. Kiedy dodawano ust. 5a do tego artykułu (zaczął obowiązywać z dniem 1 lipca 2011 r. na podstawie art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 maja 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo atomowe oraz niektórych innych ustaw), tematyka ta należała do właściwości ministra właściwego do spraw gospodarki.

5. **Art. 8 ust. 6** – propozycja przepisu polega na zmianie dotychczasowej jego treści na następującą: „**6. Jeżeli dla urządzenia technicznego nie ma określonych warunków technicznych dozoru technicznego, warunki te uzgadniane są z organem właściwej jednostki dozoru technicznego**”. Stosownie do obecnego brzmienia art. 8 ust. 6 ustawy organy jednostek dozoru technicznego posiadają kompetencje do uzgadniania warunków dozoru technicznego w zakresie projektowania, wytwarzania, naprawiania lub modernizowania urządzeń technicznych. Nie posiadają natomiast właściwości do uzgadniania warunków technicznych dozoru technicznego w zakresie eksploatacji urządzeń technicznych. Uzgadnianie warunków technicznych w zakresie eksploatacji jest niezbędne do właściwego wykonywania dozoru technicznego i zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych, dla których nie określono w drodze aktu prawnego warunków technicznych dozoru technicznego. Eksploatacja urządzenia technicznego jest najdłuższą trwającą fazą „życia” urządzenia i to w czasie eksploatacji urządzenia technicznego zdarza się najwięcej wypadków oraz niebezpiecznych uszkodzeń. Brak możliwości ustalania warunków technicznych w tym zakresie jest poważną przeszkodą w zapewnieniu bezpieczeństwa eksploatacji urządzeń technicznych.
6. **Art. 9 ust. 3a** – doprecyzowano, że chodzi o Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego. Przy okazji tej zmiany uaktualniono również metryczkę.
7. **Art. 9 ust. 5** – przepis ma na celu wyeliminowanie konieczności powtórnego wyrobienia uprawnień przez przedsiębiorcę, o ile wytwarzający, naprawiający lub modernizujący posiada przedmiotowe uprawnienia na ten sam zakres, lecz wydane przez inną jednostkę dozoru technicznego. Ze względu na brak jednolitej

interpretacji przepisów ustawy w tej chwili podmioty posiadające uprawnienia np. na modernizację suwnic wydane przez UDT w formie decyzji (art. 9 ust. 1) nie mogą posługiwać się tą samą decyzją w miejscu, gdzie dozór sprawuje inna jednostka dozorowa np. TDT, dopóki przedsiębiorca nie wyrobi tych samych uprawnień potwierdzonych przez TDT. W przepisie zastrzeżono, że jedna decyzja wydana przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego uprawnia do wytwarzania, naprawiania lub modernizacji urządzenia technicznego objętego tą decyzją, w przypadku, gdy ze względu na miejsce eksploatacji, instalacji lub wykorzystania dozór techniczny nad tym urządzeniem jest wykonywany przez inną jednostkę, ale również gdy technologia wytwarzania naprawy lub modernizacji tego urządzenia jest zgodna z decyzją wydaną przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego. Uzasadnienie adekwatne jak do rozwiązania w art. 22 ust. 3b – w zakresie uprawnień wynikających z zaświadczeń kwalifikacyjnych (ppkt 13 uzasadnienia).

- 8. Art. 14 ust. 5 i 6** – proponowany przepis daje podstawę do wydania decyzji odmawiającej wydanie decyzji zezwalającej na eksploatację, wzorem obecnego art. 14 ust. 4, który mówi o wydawaniu decyzji zezwalającej. Propozycja stanowi realizację wniosku zawartego w wystąpieniu pokontrolnym Najwyższej Izby Kontroli z 2016 r. (P/16/015), w przedmiocie *„zapewnienia właściwego stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu przed organami jednostek dozoru technicznego poprzez załatwianie sprawy przez wydawanie decyzji”*. W wystąpieniu pokontrolnym NIK (znak: KGP.410.003.01.2016, P/16/015) wskazano, że w wyniku kontroli stwierdzono nieprawidłowości w zakresie *„niewłaściwego stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu przed organami jednostek dozoru technicznego polegającego na załatwianiu spraw bez wydawania decyzji administracyjnych, w sytuacji odmownego rozpatrzenia wniosków o pozwolenie na eksploatację urządzeń. Stan ten może skutkować pogorszeniem sytuacji procesowej strony, tj. pozbawia ją możliwości skorzystania ze środków odwoławczych przewidzianych w k.p.a.”*.

Zdecydowano się na wprowadzenie takiego przepisu mimo brzmienia art. 7 ust. 1, iż do postępowań stosuje się k.p.a., ponieważ przepisy dotyczące postępowania o uzyskanie zezwolenia na eksploatację określają, kiedy następuje wydanie decyzji pozytywnej (art. 14 ust. 4). W kolejnym ustępie tego przepisu zostanie zaś wskazane,

że konsekwencją negatywnych wyników badań jest decyzja odmawiająca wydania decyzji zezwalającej.

Ust. 6 – wprowadzenie przedmiotowej regulacji poprawi sytuację prawną eksploatujących, którzy w przypadku wydania decyzji zezwalającej na eksploatację przez organ jednostki dozoru technicznego z urzędu będą mogli wykonywać uprawnienia wynikające z decyzji już w dniu jej doręczenia, tj. jeszcze przed datą, w której decyzja ta stanie się decyzją ostateczną. Wprowadzenie tej regulacji nie ograniczy prawa strony do wniesienia odwołania, którego wniesienie wstrzymywać będzie wykonanie decyzji, zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Ponadto zmiana ta koreluje z ostatnimi zmianami wprowadzonymi do kodeksu postępowania administracyjnego – art. 130 § 4 k.p.a.

- 9. Art. 15a** – propozycja zmiany polega m.in. na wykreśleniu wyrazu „okresowego” w pkt 1 i zamiany dotychczasowej treści art. 15a w ust. 1 i dodanie ust. 2.

W obecnym brzmieniu przepis umożliwia wstąpienie nowego eksploatującego we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego w przypadku spełnienia m.in. przesłanki określonej w art. 15a pkt 1, tj. od ostatniego badania okresowego urządzenia technicznego nie wprowadzono zmian dotyczących jego eksploatacji, które są określone w warunkach technicznych dozoru technicznego. W praktyce okazuje się, że przepis ten w dużym stopniu ogranicza jego stosowanie. Zasadnym jest, aby przesłanka z punktu 1 dotyczyła przypadku każdego badania wykonanego przez właściwą jednostkę dozoru technicznego, a nie tylko okresowego. W wyniku uzgodnień projektu z jednostkami dozorowymi wskazano ponadto, że przedsiębiorca obok informowania jednostki dozoru powinien również złożyć oświadczenie o spełnianiu warunku z pkt 1.

Przepis został doprecyzowany poprzez wskazanie konkretnych przepisów odrębnych, co do których zasada sukcesji prawa i obowiązków z decyzji zezwalającej na eksploatację nie znajduje zastosowania. Wobec wprowadzenia ust. 2 z wprowadzenia do wyliczenia zawartego w dotychczasowym art. 15a skreślono wyrazy „o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej”.

- 10. Art. 17 ust. 1 i 1a** – propozycja polega na wykreśleniu wyrazu „naprawy” w wyrazach „z wyjątkiem naprawy urządzeń”. Przepis art. 17 ust. 1 określa

obowiązek uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego przeprowadzenia naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, z wyjątkiem naprawy urządzeń objętych dozorem uproszczonym (art. 15 ust. 1). Niemniej jednak przepis ten powoduje sytuację, w której dokonanie modernizacji urządzenia objętego dozorem uproszczonym będzie wymagało uprzedniego uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego. Urządzenia techniczne objęte formą dozoru uproszczonego charakteryzują się tym, że do ich eksploatacji nie jest wymagane nawet wydanie decyzji zezwalającej na eksploatację (art. 15 ust. 1). Wobec tego przepis art. 17 ust. 1 powoduje pewnego rodzaju paradoks, że z jednej strony urządzenia techniczne objęte dozorem uproszczonym mogą być eksploatowane bez decyzji zezwalającej na eksploatację, a ich naprawa może być dokonana bez uzgadniania z organem właściwej jednostki dozoru technicznego, z drugiej zaś strony dokonanie modernizacji wymaga już uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego. Istotnym przy tym jest, że jeżeli w wyniku dokonania modernizacji urządzenie techniczne zmieniłoby swój „charakter” w taki sposób, że musiałoby być objęte formą dozoru technicznego np. pełną, to wówczas takie urządzenie z mocy prawa wchodzi w reżim przepisów ustawy o dozorcze technicznym, dotyczących tego typu urządzeń. Potrzeba wprowadzenia ust. 1a powiązana jest z regulacją art. 17 ust. 1 u.o.d.t., zgodnie z którą „Dokonanie naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, z wyjątkiem urządzeń, o których mowa w art. 15 ust. 1, wymaga uprzedniego uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego”, przez które to uzgodnienie rozumiane jest obecnie uzgodnienie dokumentacji naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, jednakże wymóg ten nie jest obecnie w sposób bezpośredni wyrażony w przepisach ustawy, jak ma to miejsce w odniesieniu do wytwarzania urządzeń technicznych. Zmiana w tym zakresie ma charakter doprecyzowujący i ma dotyczyć tylko modernizacji, z uwagi na fakt, że naprawa może mieć charakter nagły/doraźny i trudnym do zrealizowania mogłoby być uzgadnianie w tym celu dokumentacji.

- 11. Art. 19 ust. 1 i 2** – propozycja zmiany polega na dodaniu nowych przepisów w ramach obecnego art. 19. W związku z tym dotychczasowa treść zostanie oznaczona jako ust. 1, w którym doprecyzowuje się, że dotyczy on „urządzeń technicznych”, celowo wyłączając z tego przepisu urządzenia do odzyskiwania par paliwa, potocznie zwane „nalewakami”. Wyłączenie takie jest uzasadnione

w szczególności z uwagi na fakt, że urządzenia do odzyskiwania par paliwa nie powodują zagrożeń dla życia lub zdrowia ludzkiego określonych w art. 4 pkt 1 ustawy o dozorcze technicznym. Ponadto informacje o niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadku związanym z jego eksploatacją służą właściwej jednostce dozoru technicznego m.in. do analizy oraz podjęcia działań zapobiegawczych, przed wystąpieniem podobnych sytuacji w przyszłości, przy uwzględnieniu, że w przypadku urządzeń technicznych takie zdarzenia często oddziałują bezpośrednio na życie lub zdrowie ludzkie, w przeciwieństwie do urządzeń do odzyskiwania par paliwa.

Ponadto w przepisie art. 19 dodaje się ustęp 2 w brzmieniu: „**2. Organy administracji publicznej, które wykonują czynności w związku z niebezpiecznym uszkodzeniem urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadkiem związanym z jego eksploatacją, przekazują właściwej jednostce dozoru technicznego, niezwłocznie po ich powzięciu, informacje obejmujące co najmniej:**

- 1) datę i miejsce zdarzenia;**
- 2) wskazanie eksploatującego urządzenie techniczne;**
- 3) numer ewidencyjny i fabryczny urządzenia technicznego;**
- 4) okoliczności zdarzenia.”**

Proponowany przepis ma na celu umożliwienie pełnej realizacji obowiązującego obecnie art. 19 u.o.d.t.. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu „*Eksploatujący urządzenie techniczne jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić organ właściwej jednostki dozoru technicznego o każdym niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia lub nieszczęśliwym wypadku związanym z jego eksploatacją*”. Z praktyki dozorowej bowiem wynika, że zdarzają się przypadki, kiedy eksploatujący nie poinformuje organu właściwej jednostki dozoru technicznego, a o zdarzeniu z udziałem urządzenia technicznego organ nie dowiaduje się w ogóle albo dowiaduje się z treści wyroku Sądu, który zapadł w sprawie, w której przedmiotem było to urządzenie. Oprócz realizacji kluczowego zadania ustawowego, jakim jest zapewnienie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych, proponowany przepis ma na celu umożliwienie nawiązania współpracy z organami administracji państwowej, które w ramach swojej właściwości ustawowej wykonują zadania w przypadku wystąpienia zdarzeń

z udziałem urządzeń technicznych (np. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, Państwowa Inspekcja Pracy, Policja).

Przepis wprowadza komplementarne warunki realizacji działań określonych w ust. 2 oraz doprecyzowuje zakres przekazywanych informacji właściwej jednostce dozoru technicznego, które z punktu widzenia wykonywania zadań ustawowych przez tę jednostkę mają istotne znaczenia dla realizacji głównego celu ustawy o dozorze technicznym, określonego w art. 2 ust. 1.

- 12. Art. 22 ust. 3a** – propozycja zmiany polega na dodaniu przepisu wprowadzającego terminowość ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych:

„3a. Zaświadczenia kwalifikacyjne osób, o których mowa w ust. 3, są wydawane na czas określony nie krótszy niż 5 lat i nie dłuższy niż 10 lat, w zależności od rodzaju urządzenia technicznego, stopnia trudności w jego obsłudze i konserwacji oraz stopnia zagrożenia, które może spowodować.”.

Wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych wydawanych przez organy jednostek dozoru technicznego dla osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne, podyktowane jest dynamicznym rozwojem techniki w zakresie konstrukcji i stosowanych systemów bezpieczeństwa w urządzeniach technicznych. Wprowadzona regulacja prawna w tym zakresie pozwoli na stałe aktualizowanie wiedzy technicznej osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne. Utrzymanie właściwego poziomu wiedzy technicznej ww. personelu pozwoli na wzrost poziomu kultury technicznej i przede wszystkim bezpieczeństwa eksploatacji urządzeń technicznych.

Obecna treść zmienianego artykułu powoduje, że do czasu spowodowania wypadku lub stworzenia realnego bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego przez konserwatorów lub obsługujących, którzy np. po kilkuletniej przerwie „wracają” do wykonywania zawodu, organ właściwej jednostki dozoru technicznego praktycznie nie ma możliwości skutecznego zareagowania. Działania np. UDT – jak zawieszenie lub cofnięcie zaświadczenia kwalifikacyjnego – są wykonywane już po fakcie, kiedy np. wpłynie zawiadomienie o nieszczęśliwym wypadku z udziałem urządzenia technicznego. Proponowana zmiana ma więc na celu umożliwienie wykonywania pracy konserwatorom lub obsługującym, którzy pracują w tym zawodzie czynnie, a wyeliminowanie sytuacji, w których osoba np. po 20-letniej

przerwie podejmuje się zlecenia konserwacji chociażby „podestu ruchomego do przemieszczania osób”.

Ponadto jako argumenty przemawiające za wprowadzeniem terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych należy wskazać:

- postulaty branży dźwigowej oraz spółdzielców w zakresie konieczności wprowadzenia terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych,
- brak odbywania dodatkowych szkoleń w celu uzyskania zaświadczenia kwalifikacyjnego,
- ewentualna korzyść dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie szkoleń (osoby, które nie pracowały od wielu lat np. w zakresie konserwacji urządzeń, przed przystąpieniem do egzaminu w UDT, mogą chcieć odbyć szkolenie przygotowujące),
- poważniejsze konsekwencje (również finansowe) mogą grozić przedsiębiorcy w wyniku zatrudnienia np. niewykwalifikowanego konserwatora niż skierowanie takiej osoby na egzamin.

Należy również zauważyć, że branża oraz instytucje międzynarodowe zajmujące się bezpieczeństwem technicznym starają się ujednoczyć podejście w zakresie wydawania zaświadczeń kwalifikacyjnych do obsługi i konserwacji urządzeń technicznych. Przykładem jest opracowywany przez międzynarodowy komitet techniczny ISO/TC 110 projekt normy dotyczący kwalifikacji personelu obsługującego wózki jezdniowe, w którym określono uwarunkowania utrzymania kompetencji osób obsługujących wózki jezdniowe stosując zasadę potwierdzania kompetencji co 5 lat.

Projektowany przepis powinien mieć bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo w zakresie eksploataowania urządzeń technicznych, co wykazują coroczne analizy wypadków przeprowadzane przez UDT. Z analiz UDT oraz sprawozdań PIP wynika, że przyczyną ponad 90% nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń przy urządzeniach technicznych objętych przepisami o dozorze technicznym są błędy eksploatacyjne.

Z najnowszej analizy UDT za 2016 r. „Analiza nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń urządzeń technicznych” wynika, że za śmierć 24 osób

oraz obrażenia ciała u 185 osób odpowiadają w 94,5% błędy eksploatacyjne, na które złożyło się m.in.:

- nieprzestrzeganie przepisów o dozorcze technicznym,
- nieodpowiednie kwalifikacje obsługującego lub konserwującego urządzenie,
- niesumienna obsługa,
- niewłaściwa konserwacja urządzenia lub jego elementów,
- niewłaściwy remont, naprawa lub przeróbka.

Podane w raporcie opisy wypadków śmiertelnych, jak i te, które doprowadziły do obrażeń ciała, dotyczą takich sytuacji podczas eksploatacji, jak np.:

- „podczas próby odblokowania kabiny dźwigu (windy) przez osoby nieposiadające właściwych zaświadczeń kwalifikacyjnych do konserwacji dźwigów, nastąpił niekontrolowany ruch kabiny w kierunku „dół” i przygniecenie osoby ze skutkiem śmiertelnym”,
- „w trakcie przenoszenia ludzi w koszu (żurawia), nastąpiło gwałtowne opadnięcie wysięgnika żurawia i uderzenie kosza z ludźmi wewnątrz”,
- „podczas podejmowania ładunku (suwnicą), transportowany element przechylił się w kierunku osoby obsługującej powodując jej przygniecenie, w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała”,
- „podczas manewru cofania ze skrzynią na widłach wózka (jezdniowy podnośnikowy) obsługujący potrafił wózkiem osobę postronną, w wyniku czego doznała ona obrażeń lewej nogi”.

13. Art. 22 ust. 3b – podobnie, jak w przypadku art. 9 ust. 5, przepis ma na celu wyeliminowanie konieczności powtórnego wyrabiania zaświadczeń kwalifikacyjnych przez osoby, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3, posiadające przedmiotowe zaświadczenie kwalifikacyjne na ten sam zakres, lecz wydane przez inną jednostkę dozoru technicznego. Przepis umożliwi posługiwanie się na terenie Polski jednym zaświadczeniem kwalifikacyjnym wydanym przez organ jednostki dozoru technicznego, bez względu na miejsce instalacji, eksploatacji lub wykorzystania urządzenia technicznego.

„3b. Zaświadczenie kwalifikacyjne wydane przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego potwierdza kwalifikacje osób, o których mowa w ust. 2 i 3, również w przypadku gdy ze względu na miejsce instalacji, eksploatacji lub wykorzystania

urządzenia technicznego dozór techniczny nad tym urządzeniem jest wykonywany przez inną jednostkę dozoru technicznego.”

Proponowany przepis ma ułatwić posługiwanie się zaświadczeniami kwalifikacyjnymi osobom wykonującym czynności przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej, wytwarzającym elementy stosowane do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych oraz obsługującym i konserwującym urządzenia techniczne. Obecny stan prawny w tym zakresie wymaga przeprowadzenia osobnej procedury uzyskiwania uprawnień dla podmiotów zajmujących się ww. czynnościami, ze względu na zakres właściwości organu jednostki dozoru technicznego. Proponowany przepis ma spowodować, że podmiot wykonujący ww. czynności (m.in. obsługi i konserwacji urządzeń technicznych), który posiada już uprawnienie (zaświadczenie kwalifikacyjne) w tym zakresie, nie będzie musiał przechodzić od początku osobnej procedury uzyskiwania uprawnienia, a jedynie będzie zobowiązany przedstawić posiadane zaświadczenie kwalifikacyjne (uprawnienie) organowi jednostki dozoru technicznego przeprowadzającemu czynności dozoru technicznego na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 lit. c i pkt 3 lit. c ustawy o dozorze technicznym. Wzajemne „uznawanie” zaświadczeń kwalifikacyjnych wydawanych przez organy właściwych jednostek dozoru technicznego oznacza dla przedsiębiorców zaoszczędzenie czasu oraz środków finansowych na uzyskanie właściwego zaświadczenia. Przepis zatem będzie miał zastosowanie wyłącznie do urządzeń, dla których zarówno UDT, jak i TDT i WDT może być jednostką właściwą do wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego. Tego typu urządzeniami są przykładowo wózki jezdniowe podnośnikowe z mechanicznym napędem podnoszenia. Celem powyższego przepisu jest wyeliminowanie sytuacji, w których osoba obsługująca wózek jezdniowy podnośnikowy z mechanicznym napędem podnoszenia, posiadająca zaświadczenie kwalifikacyjne wydane przez organ jednej z trzech jednostek dozoru technicznego, musiała zdawać ponownie egzamin organizowany przez organ innej jednostki dozoru technicznego na obsługę tego samego urządzenia, wyłącznie ze względu na fakt, że osoba ta obsługuje taki wózek np. „na terenie” którejś ze specjalistycznej jednostki dozoru technicznego (TDT/WDT). Zaproponowana treść przepisu umożliwi w takiej sytuacji obsługę wózka jezdniowego podnośnikowego z mechanicznym napędem podnoszenia w oparciu o jedno zaświadczenie kwalifikacyjne, bez względu na miejsce obsługi tego

wózka (np. hala zlokalizowana na terenie portowym (TDT) i hala zlokalizowana na terenie jednostki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej (WDT) czy też hala produkcyjna w Warszawie (UDT).

- 14. Art. 22 ust. 4** – zmiana polega na przereformowaniu obecnej treści zawartej w punkcie 2 i wykreśleniu z treści obecnego punktu 1: *„zawiesić zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, do czasu przeprowadzenia ponownego sprawdzenia kwalifikacji”*. Przepis art. 22 ust. 4 w obecnym brzmieniu daje możliwość alternatywnego podejścia organu właściwej jednostki dozoru technicznego do sytuacji, w której stwierdzi nieprzestrzeganie przez osoby wymienione w ust. 2 i 3 tego przepisu warunków technicznych dozoru technicznego oraz norm i przepisów prawnych w tym zakresie. Niemniej jednak w praktyce zarówno osoba, której zawieszono zaświadczenie kwalifikacyjne, jak i osoba, której to zaświadczenie cofnięto, musi przejść proces sprawdzenia kwalifikacji w celu „odwieszenia” lub ponownego uzyskania zaświadczenia kwalifikacyjnego. Alternatywa sankcji jest zatem umowna, nie rodzi odmiennych „utrudnień” dla osoby, której wykazano nieprzestrzeganie przepisów o dozorcze technicznym i w praktyce powoduje trudność w stosowaniu tych sankcji przez organ. Proponuje się zatem uszczegółowić, że w przypadku nieprzestrzegania warunków technicznych dozoru technicznego organ cofa zaświadczenie w drodze decyzji administracyjnej, a w zasadzie cofa uprawnienia potwierdzone w zaświadczeniu (stąd zmiana redakcyjna) w sytuacjach określonych w ww. przepisie, co nie spowoduje żadnych dodatkowych barier administracyjnych ani nie nałoży nowych dodatkowych opłat z tego tytułu.
- 15. Art. 23 ust. 1a–1c** – od dnia 25 maja 2018 r., kiedy zacznie obowiązywać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, zwane Ogólnym Rozporządzeniem o Ochronie Danych Osobowych (RODO), na poziomie ustawy powinny zostać określone dane osobowe wymagane przepisami. Stąd na poziomie ustawy (obecnie jest to w rozporządzeniu) określono, jakie dane osobowe powinien zawierać wniosek o sprawdzenie kwalifikacji, o którym mowa w art. 23 ust. 1 u.o.d.t. (podobnie jak wniosek o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego – projektowany art. 23 ust. 2a–2d). Nowelizacją i wprowadzeniem na poziomie ustawy tych danych osobowych objęto nie tylko osoby, o których mowa w art. 22 ust. 3, czyli obsługujących i konserwujących, dla których wprowadza się terminowe zaświadczenia kwalifikacyjne i w zakresie których dokonano zmiany

upoważnienia do wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 23 ust. 5, tak aby uporządkować kwestie wzoru wniosku o wydanie takiego zaświadczenia oraz wzoru samego zaświadczenia, a także wzoru wniosku o przedłużenie okresu ważności tego zaświadczenia. Na poziomie ustawy wymieniono również dane osobowe niezbędne do złożenia wniosku o sprawdzenie kwalifikacji przez osoby wymienione w art. 22 ust. 2 (m.in. osoby wykonujące czynności spawania, zgrzewania, lutowania) – w zakresie których nie ma obecnie wzoru wniosku i nie planuje się jego określenia w drodze rozporządzenia. Stąd w ust. 1a – wspólnie dla tych dwóch grup – ze względu na wejście w życie RODO – wskazano, jakie dane osobowe tych osób powinien zawierać wniosek o sprawdzenie kwalifikacji. Adekwatnie – dla tych dwóch grup – określono na poziomie ustawy, że o sprawdzenie kwalifikacji mogą ubiegać się osoby, które ukończyły 18 lat i władają językiem polskim lub zapewnią udział tłumacza przysięgłego. W ust. 1c wskazano, iż o sprawdzenie kwalifikacji mogą ubiegać się osoby, które ukończyły 18 lat oraz władają językiem polskim, albo zapewnią udział tłumacza przysięgłego.

Natomiast w ust. 1b określono materialne warunki dla osób ubiegających się o sprawdzenie kwalifikacji w zakresie osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne. Stąd na etapie Komisji Prawniczej do projektu ustawy przeniesiono z projektowanego aktu wykonawczego przedkładanego na KRM przepisy będące materią ustawową, w większości pokrywające się również z warunkami wynikającymi z obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych wydanego na podstawie art. 23 ust. 5, które powinny jednak wynikać z przepisów ustawy, a nie rozporządzenia. Wśród nowych lub na nowo zredagowanych – względem obecnie obowiązującego rozporządzenia – warunków odnoszących się do sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz danych zawieranych we wniosku o sprawdzenie kwalifikacji w projektowanym ust. 1b wskazano na konieczność dołączania do wniosku:

- informacji o wykształceniu osoby zainteresowanej sprawdzeniem kwalifikacji – pkt 1 (obecnie wniosek powinien określać „wykształcenie” i „zawód”),
- informacji o miejscu, w którym będzie przeprowadzone postępowanie kwalifikacyjne – pkt 2 (obecnie jest „zakład, w którym będzie możliwe

przeprowadzenie egzaminu”),

- zakresu sprawdzanych kwalifikacji i rodzaju urządzeń technicznych – pkt 3 (obecnie „rodzaj i zakres kwalifikacji, o których sprawdzenie ubiega się osoba zainteresowana”),
- zgody właściciela lub upoważnionego przedstawiciela na wykorzystanie jego urządzenia technicznego, w trakcie postępowania sprawdzającego kwalifikacje oraz zgody kierownika jednostki organizacyjnej, w której będzie możliwe przeprowadzenie takiego postępowania – pkt 4 (obecnie brak takich wprost nazwanych i dookreślonych warunków – jest tylko ogólne wskazanie „miejsca pracy i adresu pracodawcy”, co nie zawsze jednoznaczne było ze zgodą na wykorzystanie urządzenia i zgodą np. pracodawcy na przeprowadzenie takiego egzaminu, ponadto o sprawdzenie kwalifikacji mogą się ubiegać osoby niepracujące i obecnie nie mogą one podać takiej informacji,
- kopii zaświadczeń poświadczających inne kwalifikacje lub uprawnienia, jeśli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów – pkt 5 (obecnie „posiadane zaświadczenia kwalifikacyjne”).

16. Art. 23 ust. 2a–2e – wprowadzenie warunków dotyczących przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych.

„2a. Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego osób, o których mowa w art. 22 ust. 3, jest bezpłatne i następuje na wniosek.

2b. Wniosek, o którym mowa w ust. 2a, zawiera dane osoby zainteresowanej przedłużeniem okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego wymienione w ust. 1a oraz numer i zakres zaświadczenia kwalifikacyjnego będącego przedmiotem tego wniosku.

2c. Warunkiem przedłużenia okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego jest:

- 1) złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2a, nie później niż na 3 miesiące przed upływem okresu ważności tego zaświadczenia;*
- 2) wykonywanie czynności w zakresie określonym w zaświadczeniu kwalifikacyjnym, przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia.*

2d. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2a, należy dołączyć oświadczenie osoby zainteresowanej przedłużeniem okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego o wykonywaniu czynności w zakresie określonym w tym zaświadczeniu, przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. W oświadczeniu umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2e. Do zaświadczeń kwalifikacyjnych, których okres ważności przedłużono na wniosek, o którym mowa w ust. 2, przepisy art. 22 ust. 3b stosuje się.”.

Szczegóły dotyczące okresów ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych oraz trybu przedłużania ich ważności będą określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 23 ust. 5, które – w związku z nowymi wytycznymi – zastąpi z dniem 1 stycznia 2019 r. obecnie obowiązujące rozporządzenie.

Przepisy ustawy nie przewidują pobierania opłat od czynności przedłużania okresów ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych. Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego ma następować na podstawie oświadczenia zainteresowanej osoby, złożonego pod rygorem odpowiedzialności karnej, iż w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku, przez co najmniej 3 lata wykonywała ona czynności w zakresie określonym w zaświadczeniu.

W ust. 2e wskazano, że również w zakresie zaświadczeń kwalifikacyjnych, których ważność przedłużono, zastosowanie będą miały przepisy dodawanego art. 22 ust. 3b.

- 17. Art. 23 ust. 3** – w przepisie tym, do obecnego brzmienia, dodano zdanie drugie wskazujące już na poziomie ustawy, że na potwierdzenie wniesionej opłaty (niezmieniane zdanie pierwsze), do wniosku o sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3, dołącza się dowód opłaty (obecnie przepis taki wynika z obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych wydanego na podstawie art. 23 ust. 5).
- 18. Art. 23 ust. 4** – propozycja zmiany polega na zmianie brzmienia zdania pierwszego w tym przepisie: „**4. Opłaty, o których mowa w ust. 3, pobierane są w wysokości**

3,75% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270), obowiązującej w dniu złożenia wniosku.”.

Propozycja ma na celu wprowadzenie w ustawie terminologii zgodnej z obecnie obowiązującymi równorzędnymi przepisami prawa. Obecnie obowiązujące przepisy ustawy o dozorze technicznym powołują się na „najniższe wynagrodzenie za pracę”, przy określaniu wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji zawodowych. Najniższe wynagrodzenie za pracę funkcjonowało w obrocie prawnym do dnia 31 grudnia 2002 r. Z dniem 1 stycznia 2003 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Przy czym należy zwrócić uwagę, że Minister Pracy i Polityki Społecznej pismem z dnia 8 czerwca 2012 r. polecił, aby w pracach legislacyjnych nie wprowadzać rozwiązań odwołujących się do minimalnego wynagrodzenia za pracę – w obecnym stanie prawnym wysokość opłat ustala się, przyjmując kwotę przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa GUS, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przepis nie spowoduje wzrostu opłaty względem obecnie wyliczonej, której wysokość kształtuje się na poziomie 152 zł. Proponuje się opłatę na poziomie 3,75% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, tj. 151,77 zł. Przeciętne wynagrodzenie zgodnie z Komunikatem Prezesa GUS z dnia 9 lutego 2017 r. wynosi – 4047,21 zł (M.P. poz. 183).

Przy wyliczaniu wzięto pod uwagę, aby:

- była to stawka procentowa z maksymalnie dwoma miejscami po przecinku;
- była ona najbliższa obecnej opłacie (152 zł).

19. Art. 23 ust. 5 – zmiana treści upoważnienia i zawartych w nim wytycznych do wydania nowego rozporządzenia jest konsekwencją zmiany w art. 22 ust. 3a i art. 23 ust. 2a–2e (wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych) i ma umożliwić określenie jasnych zasad wydawania terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych, w tym tryb przedłużania ich ważności oraz określenie okresów ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych. Obecnie obowiązujące upoważnienie wymaga nowelizacji m.in. ze względu na konieczność uwzględnienia nowego

rozwiązania, jakim jest wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych. Dlatego proponuje się następujące jego brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia możliwości właściwego sprawdzenia umiejętności teoretycznych i praktycznych osób przystępujących do sprawdzenia kwalifikacji,***
- 2) sposób i tryb przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych,***
- 3) rodzaje urządzeń technicznych, przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie kwalifikacji,***
- 4) okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych,***
- 5) wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych,***
- 6) wzór wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego,***
- 7) wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego wymaganego przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych***
– uwzględniając zakres zaświadczenia kwalifikacyjnego, rodzaje urządzeń technicznych i stopień zagrożenia związanego z ich eksploatacją.”

Wydanie nowego rozporządzenia względem obowiązującego od 2001 r. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych będzie okazją do pogłębionej analizy, które z dotychczas wymienionych w rozporządzeniu urządzeń technicznych wymaga posiadania zaświadczenia kwalifikacyjnego uprawniającego do obsługi i konserwacji. Prowadzone są analizy, czy niektóre z tych urządzeń nie powinny być obsługiwane jedynie w oparciu o obowiązujące w ich zakresie przepisy BHP, np. bez konieczności uzyskiwania zaświadczeń. Ponadto analizie poddane zostaną wymagania formalne, jakie musi spełnić wnioskodawca we wniosku o sprawdzenie kwalifikacji. Niektóre bowiem informacje niezbędne jeszcze w 2001 r., tj. np. przed ustanowieniem ogólnodostępnych rejestrów elektronicznych, takich jak CEIDG czy KRS, mogą się okazać nadmiarowe. Celem zatem wydania nowego rozporządzenia w zakresie sprawdzania kwalifikacji osób obsługujących i konserwujących urządzenia

techniczne oraz przedłużania okresów ważności wydanych tym osobom zaświadczeń będzie również uproszczenie procedur, zminimalizowanie barier, ale przy jednoczesnym zapewnieniu maksimum bezpieczeństwa, co powinny zagwarantować terminowe zaświadczenia kwalifikacyjne. Na podstawie znowelizowanego upoważnienia doprecyzowane zostało, że wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji dotyczyć ma tylko osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne, i tak samo wskazano na konieczność określenia wzoru takiego zaświadczenia wydawanego tym osobom (obecnie każda z trzech jednostek dozоровych wydaje różne zaświadczenia dla osób obsługujących i konserwujących, ponieważ przepisy upoważnienia nie pozwalały na określenie jednego wzoru w tym zakresie).

Projekt rozporządzenia został dołączony do projektu ustawy na etapie kierowania projektu do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów (zgodnie z § 60 ust. 3 pkt 7 RpRM). W wyniku prac Komisji Prawniczej zweryfikowano zakres przedmiotowy i wytyczne przepisów upoważniających, a do projektu ustawy przeniesiono niektóre przepisy z projektowanego aktu przedłożonego na KRM odnoszące się do warunków sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz warunków przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych oraz danych zawieranych we wniosku o sprawdzenie kwalifikacji i niezbędnych załączników dołączanych do tego wniosku oraz do wniosku o przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego; doprecyzowano również na poziomie ustawy (wcześniej w projekcie rozporządzenia) okres, w którym należy złożyć wniosek o przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego.

- 20. Art. 26** – Zmiana w art. 26 polega na zmianie redakcji i na dodaniu wyrazów „bezpiecznego” oraz „w tym zapewnić obecność konserwującego i obsługującego, jeżeli jest wymagana” jako obowiązek przedsiębiorcy w ramach zapewnienia warunków do sprawnego wykonywania czynności dozoru technicznego. Zmiana ta ma zapewnić doprecyzowanie przepisów w zakresie zniesienia wątpliwości, po czyjej stronie leży zapewnienie obecności konserwującego i obsługującego podczas badania. Mimo, że art. 13 w ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy o dozorcze technicznym wskazuje, iż w toku eksploatacji urządzeń technicznych objętych dozorem pełnym, organ właściwej jednostki dozoru technicznego sprawdza zaświadczenia kwalifikacyjne osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne. Z kolei

art. 26 tej ustawy wskazuje m.in., iż to przedsiębiorca zobowiązany jest zapewnić warunki do sprawnego wykonania czynności dozoru technicznego, a na żądanie inspektora – zobowiązany jest przedstawić dokumenty konieczne do przeprowadzenia czynności dozoru technicznego. Ww. przepisy wskazują więc, że jedną z czynności, którą inspektor musi zgodnie z ustawą przeprowadzić jest sprawdzenie zaświadczenia kwalifikacyjnego konserwującego oraz obsługującego urządzenie (art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. c), zatem już w obecnym stanie prawnym nie powinno budzić wątpliwości, że to po stronie przedsiębiorcy będzie leżało zapewnienie obecności konserwującego i obsługującego posiadających ważne zaświadczenie kwalifikacyjne.

Niestety praktyka pokazała, że przedsiębiorcy w tym zakresie mają czasami odmienne stanowisko, twierdząc, że konserwującego oraz obsługującego ich urządzenia techniczne w trakcie wykonywanych czynności dozoru technicznego powinien zapewnić UDT.

To, iż nie chodzi jednak o każdego dowolnego konserwującego, wskazują również przepisy szczegółowe względem nowelizowanej ustawy, np. dwa rozporządzenia regulujące warunki techniczne dozoru technicznego w zakresie eksploatacji urządzeń transportu bliskiego (UTB) i szczegółowe dotyczące UTB – dźwigników:

- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego, jakim powinny odpowiadać dźwigniki (Dz. U. z 2002 r. poz. 43) oraz
- rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 października 2003 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego w zakresie eksploatacji niektórych urządzeń transportu bliskiego (Dz. U. poz. 1890).

W § 79 ust. 3 ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki wyszczególniono, że badanie dźwignika przeprowadzane u eksploatującego powinno być wykonywane w obecności trzech osób:

1. eksploatującego (lub jego przedstawiciela) oraz
2. uprawnionego konserwatora, oraz
3. obsługującego dźwignik.

Z kolei przepisy drugiego z ww. rozporządzeń, tj. rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w § 11 określającym ogólne warunki eksploatacji urządzenia transportu bliskiego (a takim jest dźwignik) wskazują jasno, iż to eksploatujący powinien dla każdego takiego urządzenia założyć i przechowywać dziennik konserwacji prowadzony przez konserwującego, w którym to ten konserwujący odnotowuje wykonywane czynności. Dalsze przepisy tego rozporządzenia wyjaśniają, jaki jest zakres badań przeprowadzonych przez organ dozoru technicznego, czyli co m.in. jest przedmiotem sprawdzenia podczas takiego badania. I tak, zgodnie z § 24 ust. 4 pkt 3 tego rozporządzenia, podczas badania doraźnego eksploatacyjnego organ właściwej jednostki dozoru technicznego sprawdza m.in. zaświadczenie kwalifikacyjne konserwującego badane urządzenie transportu bliskiego. Ponieważ weryfikacja takiego zaświadczenia nie jest w zasadzie możliwa bez dokumentu tożsamości oraz tym samym obecności osoby legitymującej się takim dokumentem – adresata/właściciela takiego zaświadczenia, sprawdzenie przedmiotowego zaświadczenia nie jest możliwe bez obecności tej osoby.

Ponieważ jednak dla wielu przedsiębiorców nie są to kwestie klarowne, obowiązkiem ustawodawcy jest doprecyzowanie przepisów w zakresie budzącym wątpliwości.

Podsumowując, po uzupełnieniu art. 26 o proponowaną zmianę nie powinno już budzić wątpliwości, po stronie którego podmiotu – czy eksploatującego, czy organu właściwej jednostki dozoru technicznego – leży obowiązek zapewnienia obecności uprawnionego konserwującego i obsługującego podczas badania przeprowadzanego u eksploatującego. Zapewnienie obecności konserwującego jako niezbędny wymóg formalny badania technicznego danego urządzenia, leży po stronie przedsiębiorcy/eksploatującego.

- 21. Art. 31 ust. 2** – propozycja polega na zmianie treści dotychczasowego art. 31 w ust. 1 i dodaniu nowego ustępu 2 w brzmieniu: „**2. Przedsiębiorca, u którego są wykonywane czynności dozoru technicznego, jest obowiązany do wykonania czynności przy urządzeniu technicznym lub urządzeniu do odzyskiwania par paliwa na polecenie inspektora.**”. Uzasadnieniem proponowanego przepisu są zdarzenia występujące w praktyce dozorowej inspektorów UDT. Zdarza się, że przy spełnieniu

warunków formalnoprawnych, osoby oddelegowane przez przedsiębiorcę do uczestnictwa w badaniu wykonywanym przez UDT nie potrafią wykonać pewnych czynności koniecznych do przeprowadzenia badania. Wobec braku jednoznacznego wskazania w ustawie, dochodzi do sytuacji, kiedy przedsiębiorca oczekuje od inspektora UDT wykonania tych czynności, które sam przedsiębiorca powinien wykonać. W takim przypadku ewentualne wykonanie jakiejkolwiek czynności przez inspektora UDT może narazić go m.in. na oskarżenie o stroniczość lub spowodować niebezpieczeństwo uszkodzenia badanego urządzenia. Przepis ma charakter doprecyzowujący.

- 22. Art. 33.** – propozycja zmiany wychodzi przede wszystkim naprzeciw postulatowi przedsiębiorców i polega na umożliwieniu sporządzania protokołów badań w postaci elektronicznej, zachowując jednak możliwość sporządzania ich w tradycyjnej postaci papierowej. Celowe jest zatem wskazanie podstawy prawnej do sporządzania ich również w postaci elektronicznej.

Celem przepisu jest więc dopuszczenie różnych postaci protokołów, w tym dowolnych postaci protokołów elektronicznych, tak, aby jak najbardziej uelastyczyć wzajemną współpracę pomiędzy jednostkami dozoru technicznego a przedsiębiorcami. Może to być np. protokół elektroniczny z kwalifikowanym podpisem elektronicznym inspektora, protokół w formie zeskanowanego dokumentu, ale może to być również udostępnienie elektronicznego protokołu na dedykowanej platformie internetowej, gdzie przedsiębiorca będzie mógł się zalogować i pobrać protokół potwierdzając jego odbiór (dokument podobny np. do elektronicznego wydruku z KRS („w postaci elektronicznej” – art. 4 ust. 3 ustawy o KRS).

O tym, czy protokół zostanie sporządzony w postaci elektronicznej, będzie decydowała co do zasady strona – eksploatujący, który musi wyrazić zgodę na doręczanie dokumentów drogą elektroniczną, co wynika z przepisów odrębnych. Możliwość sporządzenia protokołu elektronicznego będzie również uzależniona od warunków technicznych, którymi będzie dysponowała dana jednostka dozoru technicznego. Oczywistym jest bowiem, że jeśli dana jednostka nie będzie dysponowała odpowiednim wyposażeniem informatycznym, wówczas nie będzie mogła takiego protokołu sporządzić.

W związku z faktem, że zakłada się różne postacie protokołu elektronicznego, to jednostki dozoru technicznego po potwierdzeniu odebrania takiej postaci protokołu przez przedsiębiorcę, dla celów dowodowych zawsze będą mogły również albo wydrukować mail potwierdzający otrzymanie protokołu (w przypadku skanu przesłanego pocztą elektroniczną), albo w systemie elektronicznym jednostki dozoru w dowolny sposób odnotują fakt takiego odebrania (w przypadku protokołów elektronicznych z kwalifikowanym podpisem elektronicznym, jak i udostępnianych elektronicznie na dedykowanej platformie internetowej). Niezależnie od formy, w jakiej protokół będzie sporządzony i doręczony, przedsiębiorca zawsze będzie zobligowany do potwierdzenia danej jednostce dozoru technicznego jego odbioru. Wynika to wprost z treści art. 33 ust. 2 projektowanego przepisu.

Księga rewizyjna będzie mogła być prowadzona zarówno w postaci papierowej, jak i elektronicznej. Wyraz „lub” nie wyklucza również prowadzenia tej księgi częściowo w postaci papierowej, a częściowo w postaci elektronicznej. Przedsiębiorcy pozostawia się w tym zakresie swobodę. Projektowana regulacja ma wyjść naprzeciw oczekiwaniom eksploatujących, więc zapisy te nie mają na celu jakiegokolwiek „uszywniania” formy prowadzenia księgi rewizyjnej urządzenia. Co do zasady eksploatujący będzie mógł wybrać formę protokołu, aczkolwiek, jak to podniesiono wyżej, mogą zdarzyć się sytuacje, gdy nie będzie technicznej możliwości sporządzenia protokołu w żądanej przez eksploatującego formie, w związku z tym po badaniu zawsze będzie mógł być sporządzony protokół papierowy. W ust. 3 nie określano terminu przechowywania zbiorów protokołów, ponieważ wynika to bezpośrednio z treści tego przepisu – przechowuje zawsze i tylko ten przedsiębiorca, u którego wykonywane są czynności dozoru technicznego. W przypadku np. sprzedaży urządzenia technicznego i zmianie przedsiębiorcy, obowiązek ten dotyczyć będzie tego kolejnego przedsiębiorcy, ponieważ to u niego będą wykonywane czynności dozoru technicznego.

Pozostałe zmiany mają charakter doprecyzowujący i dostosowujący do brzmienia art. 25 (w obecnym art. 33 w ust. 2 i 3 jest mowa o „przedsiębiorcy”, podczas gdy art. 25 definiuje osoby, u których wykonywane są czynności dozoru technicznego, nie jako „przedsiębiorców”, a w nieco pełniejszym brzmieniu

(cyt. „przedsiębiorcami, u których są wykonywane czynności dozoru technicznego”).

23. Art. 37 pkt 12 – zmieniono dotychczasowe brzmienie.

W wyniku uwagi zgłoszonej podczas uzgodnień zrezygnowano z pierwotnie projektowanego art. 40b o treści:

„Art. 40b. W celu realizacji działań, o których mowa w art. 2 ust. 1, UDT współpracuje z instytucjami polskimi i organami administracji państwowej w zakresie działań służących eliminowaniu zagrożeń dla życia, zdrowia, mienia i środowiska, obejmującymi w szczególności:

- 1) wymianę doświadczeń;
- 2) uzgadnianie i prowadzenie wspólnych działań;
- 3) przekazywanie i wymianę informacji;
- 4) podnoszenie kwalifikacji i upowszechnianie wiedzy pracowników.”;

Racjonalnym powodem wykreślenia z projektu zaproponowanego art. 40b jest również fakt, że w ostatnim czasie dokonano zmiany brzmienia art. 2 ust. 1 obowiązującej ustawy o dozorcze technicznym, zgodnie z którym *„Dozorem technicznym są określone ustawą działania zmierzające do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urzędów technicznych i urzędów do odzyskiwania par paliwa oraz działania zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w tych obszarach”*. Zmiana zakresu znaczeniowego pojęcia „dozoru technicznego” umożliwia na obecnym etapie prac dookreślenie zadań UDT wskazanych w art. 37 w przedmiocie odpowiadającym obecnemu brzmieniu projektowanego wcześniej art. 40b. Wobec powyższego zrezygnowano z projektowanego art. 40b, dokonując jednocześnie zmiany w art. 37, który wskazuje, jakie kompetencje wchodzą w zakres działań UDT. Przy czym, chociaż pkt 12 wskazuje na „współpracę międzynarodową” w zakresie bezpieczeństwa urzędów technicznych, to w obecnym brzmieniu całego art. 37 brak jest takiego adekwatnego ogólnego przepisu dla tzw. „współpracy krajowej”, która i tak musi się odbywać, zarówno z organami państwowymi, jak i instytucjami krajowymi. W celu komplementarnego ujęcia zadania w przedmiocie szeroko rozumianej współpracy UDT z innymi instytucjami i organami administracji zaproponowano taką zmianę brzmienia pkt 12, która z jednej strony konsumuje

obecne brzmienie punktu 12 (współpracę międzynarodową) oraz uwzględnia współpracę z podmiotami krajowymi.

- 24. Art. 38** – propozycja zmian w art. 38 stanowi realizację wniosku zawartego w wystąpieniu pokontrolnym Najwyższej Izby Kontroli z 2016 r. (P/16/015) w przedmiocie wzmocnienia nadzoru nad UDT. W ust. 3 zawarto konieczność zatwierdzania przez ministra rocznego sprawozdania z działalności UDT (obecnie takie sprawozdanie jest „składane”, a nie zatwierdzane). W ust. 4 i kolejnych wzmocniono proces zarządzania w UDT poprzez wprowadzenie możliwości powoływania dwóch wiceprezesów. Przy obecnym stanie prawnym, gdzie takie stanowisko może zajmować jedna osoba, zmiana ta stanowi pożądaną element wspierający zarządzanie taką instytucją. Należy wyjaśnić, iż proponowany przepis art. 38 ust. 4 projektu ustawy jest jednym z wielu działań planowanych lub już podjętych w celu wzmocnienia nadzoru przez ministra właściwego do spraw gospodarki nad Urzędem Dozoru Technicznego. Na konieczność podjęcia takich działań uwagę zwróciła Najwyższa Izba Kontroli podczas kontroli „Realizacji zadań Urzędu Dozoru Technicznego” w 2016 r.

Wprowadzenie możliwości powoływania w UDT do dwóch wiceprezesów, ma na celu poprawę skutecznego nadzoru nad działalnością UDT i usprawnienia działalności w samym UDT. Argumentami przemawiającymi za tym, aby wzmocnić kierownictwo UDT o drugiego wiceprezesa UDT jest przede wszystkim skala działalności UDT, składającego się z „centrali” UDT oraz 29¹⁾ oddziałów terenowych, przy przeciętnym zatrudnieniu w 2016 r. w całej organizacji na poziomie 1724 osób oraz rocznych przychodach w 2016 r. w wysokości ponad 400 mln zł. Prezes UDT w 2016 r. wydał 781 486 decyzji administracyjnych zezwalających na eksploatacje urządzeń technicznych, przy czym objętych dozorem technicznym urządzeń było aż 1 256 426. Na uwagę również zasługuje fakt, iż oprócz działań związanych z konkretnymi czynnościami administracyjnymi związanymi z dozorem nad urządzeniami technicznymi oraz urządzeniami do odzyskiwania par paliwa (wydawanie decyzji, badania, protokoły, sprawdzanie kwalifikacji), UDT podejmuje szereg innych działań związanych z zapewnieniem

¹⁾ 20 lutego 2018 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 24 stycznia 2018 r. w sprawie nadania statutu Urzędowi Dozoru Technicznego – wg nowego statutu jest 10 oddziałów i 22 biura.

szeroko rozumianego bezpieczeństwa publicznego, w tym energetycznego, i tym samym działa na rzecz bezpieczeństwa państwa. Stąd UDT w „Strategii Urzędu Dozoru Technicznego na lata 2017–2020”, spójnej ze „Strategią na rzecz odpowiedzialnego rozwoju”, podejmuje się intensyfikacji działań na rzecz bezpieczeństwa publicznego, które mają za zadanie wspierać rozwój polskiej gospodarki. Przy wyznaczonych w ramach tej strategii UDT sześciu celach strategicznych, m.in. takich jak:

- intensyfikacja działań na rzecz bezpieczeństwa publicznego kraju (poprzez np. opracowanie i wdrożenie pakietu usług dla sektorów przemysłu) czy
 - rozwój innowacyjnej organizacji inżynierskiej (poprzez np. opracowanie zasad umożliwiających dostęp do technologii badawczych i wiedzy czy też promocja innowacji i rozwiązań wypracowanych w Polsce)
- propozycja możliwości powołania drugiego wiceprezesa UDT – jako wzmocnienie procesu zarządzania w UDT – wydaje się w pełni uzasadniona.

W ramach zmian będących wynikiem kontroli NIK, obok proponowanego art. 38 ust. 4, wprowadzono również obowiązek zatwierdzania przez ministra właściwego do spraw gospodarki rocznych sprawozdań z działalności UDT (art. 38 ust. 3), a także zatwierdzania sprawozdań finansowych (art. 58).

Oprócz planowanych przedmiotową nowelizacją działań legislacyjnych, w ministerstwie wydane zostało zarządzenie zawierające wytyczne w zakresie polityki nadzorczej Ministra Finansów²⁾ wobec organów oraz niektórych jednostek podległych lub nadzorowanych w dziale administracji rządowej – gospodarka, uwzględniających rekomendacje zawarte w dokumentach KPRM.

Ponadto, w drodze obwieszczenia, ustalono wykaz jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Finansów (obwieszczenie Ministra Rozwoju i Finansów z 27 grudnia 2016 r. – M.P. poz. 395).

Dodatkowo, zgodnie z zaleceniami NIK, zarządzeniem Prezesa UDT wprowadzony został wskaźnikowy system kontroli w UDT, pozwalający na bardziej efektywne

²⁾ Od dnia 9 stycznia 2018 r. Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

monitorowanie osiągnięcia wyznaczonych celów operacyjnych i strategicznych. Zestawienia stopnia realizacji celów opracowywane są w systemie kwartalnym i również kwartalnie przekazywane są do Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii.

25. Art. 38 ust. 7–9 – Praktyka sprawowania nadzoru nad jednostkami podległymi wskazuje również na zasadność uwzględnienia w ustawie przepisu regulującego kwestie kierowania UDT do czasu powołania Prezesa. Wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki wiceprezes (ust. 8) bądź pracownik (ust. 9) ma pełnić wszystkie obowiązki Prezesa UDT.

26. Art. 39 ust. 1 i 2 – proponowana zmiana przepisu polega na określeniu struktury organizacyjnej UDT poprzez wskazanie, że w skład UDT wchodzi: Centrala UDT oraz oddziały terenowe UDT. Propozycja ma charakter redakcyjny i doprecyzowujący, ponieważ tak to funkcjonuje obecnie, natomiast przepisy tego nie określają – mówią tylko o „oddziałach”.

Określenie „Centrala” obecnie jest stosowane w celu określenia „głównej siedziby” UDT i odróżnienia tej „lokalizacji” od oddziałów terenowych UDT (w tym oddziału UDT w Warszawie). Przepis ma więc na celu usystematyzowanie stosowanej od lat terminologii. Obecnie jest to określenie nieformalne. Intencją przepisu nie jest również powoływanie nowych dyrektorów Centrali (Centrala nie ma dyrektorów) lub obecnie zatrudnionych. Dla statutu wydawanego obecnie w drodze rozporządzenia, a po noweli w drodze zarządzenia, dopisano natomiast przepisy przejściowe. Przepis będzie więc stanowił podstawę, aby w nowym statucie posługiwać się terminologią taką, jak „Centrala” i „oddziały”, adekwatnie, jak to jest np. w ustawie o rezerwach strategicznych (art. 28 i art. 31). Obecna Centrala – choć nigdzie w ustawie ten wyraz nie występuje i tak wynika ze statutu wydanego w drodze rozporządzenia na podstawie art. 41 – tam się wymienia, co wchodzi w skład UDT – w pierwszej kolejności są to departamenty, biura, zespoły i laboratorium – nie wymienione w ustawie obok „oddziałów”, a tak tworzące obecnie tę nieformalną Centralę. Tak jak wskazano w przepisach przejściowych, wydzielenie w strukturze UDT Centrali nie wpłynie na stosunki pracy w tej jednostce dozoru.

27. Art. 40 – konsekwencją zmiany w art. 39 jest zmiana art. 40 – wykreślono w tym przepisie wyrazy „i podległe mu oddziały”.

- 28. Art. 40a** – proponowana zmiana dotyczy wprowadzenia nowego przepisu w brzmieniu: „**Art. 40a. 1. UDT udostępnia organom administracji publicznej, na ich wniosek, informacje z prowadzonej ewidencji eksploatowanych urządzeń technicznych w zakresie dotyczącym danych urządzenia technicznego oraz wydanych decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 5 oraz art. 18 ust. 1.**
- 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku do UDT.”.**

Proponowana zmiana ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa publicznego w ramach wykonywania zadań Urzędu Dozoru Technicznego w zakresie swojej właściwości, poprzez wymianę informacji z innymi organami administracji publicznej. Przepis dotyczy przekazywania informacji o urządzeniach eksploatowanych przez podmioty pozostające w ewidencji UDT. Chodzi o dane z ewidencji eksploatowanych urządzeń, którą UDT prowadzi zgodnie z art. 37 pkt 5.

- 29. Art. 41** – proponowana zmiana polega na zmianie treści dotychczasowego przepisu w następujący sposób: „**Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze zarządzenia, nadaje UDT statut określający organizację wewnętrzną, siedziby oddziałów UDT oraz sposób udzielania pełnomocnictw, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego działania UDT.”.** Przy zachowaniu obecnego stopnia nadzoru ministra właściwego do spraw gospodarki nad UDT, przepis pozwoli na szybsze procedowanie w przypadku konieczności zmiany treści statutu urzędu. Zapis ten jest analogiczny do zapisów obowiązujących w przypadku innych jednostek podległych ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

- 30. Art. 44 ust. 1 pkt 2, 6 i dodawane pkt 11–14³⁾**

Dostosowano brzmienie art. 44 ust. 1 pkt 2 nowelizowanej ustawy do aktualnego stanu prawnego. Zgodnie z tym przepisem do zakresu działania TDT należy wydawanie świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych, na podstawie odrębnych przepisów. W związku ze zmianą stanu prawnego powyższa regulacja nie określa wszystkich zadań, jakie realizuje TDT zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów

³⁾ – w wersji projektu przyjętej przez KRM były to pkt 10–13, jednak pkt 10 został wcześniej dodany ustawą z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1356) – wchodzi w życie z dniem 28 lipca 2018 r.

niebezpiecznych. TDT prócz „wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych” jest właściwy w sprawach:

- warunków technicznych i badań urządzeń transportowych przeznaczonych do przewozu drogowego, kolejną i żegluga śródlądową towarów niebezpiecznych,
- warunków technicznych i badań nadwozi pojazdów do przewozu luzem towarów niebezpiecznych w przewozie drogowym,
- warunków technicznych i badań naczyń ciśnieniowych przeznaczonych do przewozu gazów,
- świadectwa doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych w zakresie przewozu drogowego, przewozu kolejną i przewozu żegluga śródlądową;

Przepis w obecnym brzmieniu jest niespójny systemowo, dlatego też zasadnym jest nowelizacja tego przepisu i wskazanie, iż do zakresu działania TDT należy wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169 i 650).

Ponadto powyższa zmiana ma na celu właściwe dookreślenie zadań TDT. Jak wynika z regulacji u.o.d.t., dozór techniczny wykonywany jest przez jednostki dozoru technicznego w zakresie ich właściwości rzeczowej i miejscowej. Pomimo, iż właściwość rzeczowa jednostek dozoru technicznego jest zbliżona, to w przepisach u.o.d.t. brak jest konsekwentnego i jednolitego określania zadań jednostek dozoru technicznego poprzez odwołanie się do jednolitych zadań, jakie wykonywane są w zakresie wyłącznej właściwości rzeczowej i miejscowej poszczególnych jednostek dozoru technicznego. Dlatego też celowym jest usunięcie tych nieścisłości i jednoznaczne doprecyzowanie, iż do zadań TDT należy również wykonywanie zadań, o których mowa w art. 37 pkt 1 i 8–16 i art. 40a, ale w zakresie jego właściwości rzeczowej i miejscowej, a także współpraca z jednostkami dozoru technicznego w zakresie wykonywania dozoru technicznego, inicjowanie działalności mającej na celu zwiększanie bezpieczeństwa w transporcie, inicjowanie działalności normalizacyjnej w zakresie urządzeń, o których mowa w art. 54 ust. 1, oraz występowanie z wnioskami o zmianę wysokości opłat również w tym zakresie.

31. Art. 45. ust. 3 – rozwiązanie analogiczne jak wprowadzono w art. 38 ust. 3 dla sprawozdań z działalności UDT i w art. 51 ust. 3 dla sprawozdań z działalności WDT.

32. Art. 46 – struktura analogiczna, jak przy UDT w projektowanym art. 39. Biuro i oddziały terenowe TDT. Propozycja ma charakter redakcyjny i doprecyzowujący, ponieważ tak to funkcjonuje obecnie, natomiast przepisy tego nie określają – mówią tylko o „oddziałach terenowych” pomijając funkcjonujące „Biuro”. Tak jak wskazano w przepisach przejściowych wydzielenie w strukturze TDT Biura nie wpłynie na stosunki pracy w tej jednostce dozoru i nie spowoduje konieczności powołania kierowników oddziałów terenowych.

33. Art. 47 ust. 1 i 2 – proponowana zmiana polega na zmianie rangi aktu prawnego określającego statut Transportowego Dozoru Technicznego z rozporządzenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw transportu na zarządzenie wydawane przez ministra właściwego do spraw transportu. Przy zachowaniu obecnego stopnia nadzoru ministra właściwego do spraw transportu nad TDT, przepis pozwoli na szybsze procedowanie w przypadku konieczności zmiany treści statutu TDT. Przepis zredagowano adekwatnie, jak dla UDT (art. 41), a ponieważ odnosi się on wyłącznie do statutu, wykreślono wyrazy „szczegółowy zakres działania TDT”, który wynika z przepisów ustawy.

34. Art. 50 ust. 1 pkt 1 – proponowana zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia pkt 1.

Przedmiotowa zmiana brzmienia art. 50 ust. 1 pkt 1 ustawy o dozorcze technicznym wynika z potrzeby dostosowania zapisów omawianego artykułu do brzmienia właściwych aktów prawnych, na podstawie których Minister Obrony Narodowej ogłasza wykaz jednostek organizacyjnych podległych lub przez niego nadzorowanych, m.in.:

- ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392, z późn. zm.),
- obwieszczenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych (M.P. poz. 903),
- decyzja Nr 63/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych wraz z ich bezpośrednim podporządkowaniem (Dz. Urz. MON poz. 38, z późn. zm.)

(jednostki organizacyjne Ministra Obrony Narodowej i przedsiębiorstwa, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim, zastąpione są jednostkami organizacyjnymi podległymi Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanymi).

W zakresie dodatkowego zadania WDT (w projekcie ustawy z 31.07.2017 r. – ppkt 1c) zaproponowana zmiana wynika ze zgłaszanych (sygnalizowanych) zarówno przez przedstawicieli wojsk państw obcych, jak i instytucji polskich, współpracujących z jednostkami zagranicznymi, potrzeb jednostek sił zbrojnych państw obcych, czasowo stacjonujących lub ćwiczących na terenie RP, w zakresie wykonywania czynności dozoru technicznego urządzeń technicznych eksploatowanych przez te jednostki. W szczególności wykonywania badań technicznych i wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu towarów niebezpiecznych, ale również zaświadczeń kwalifikacyjnych do obsługi urządzeń technicznych. W obecnym stanie prawnym WDT nie ma delegacji prawnej, aby takie czynności realizować.

Jednocześnie należy zauważyć, że umowy o statusie pobytu wojsk obcych na terytorium RP (np. NATO SOFA czy umowy dwustronne) mają charakter ogólny i nie regulują problematyki dozoru technicznego nad urządzeniami technicznymi eksploatowanymi przez SZ państw obcych na terytorium RP. Ponadto musiałyby być tam zawarte zasady, zakres i formy wykonywania dozoru technicznego przez WDT, które są określone w u.o.d.t.

W opinii WDT, zawarcie w umowach zadań z zakresu dozoru technicznego, nie daje WDT możliwości wykonywania tych zadań bez delegacji w u.o.d.t.

Pojęcie „siły zbrojne państw obcych” funkcjonuje m.in. w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.

- 35. Art. 50 ust. 1 pkt 3** – proponowana zmiana polega na dodaniu wyrazów „z *innymi instytucjami*”. Zmiana ma charakter redakcyjny i doprecyzowujący zakres współpracy WDT w zakresie zagadnień dotyczących bezpiecznej pracy urządzeń technicznych będących we właściwości WDT.
- 36. Art. 52 ust. 1 i 2** – proponowana zmiana przepisu polega na określeniu struktury organizacyjnej WDT poprzez wskazanie, że w skład WDT wchodzi: Biuro WDT oraz delegatury WDT. Propozycja ma charakter redakcyjny i doprecyzowujący (analogicznie do art. 39 – UDT i 46 – TDT). Tak jak wskazano w przepisach

przejściowych, wydzielenie w strukturze WDT Biura nie wpłynie na stosunki pracy w tej jednostce dozoru.

- 37. Art. 53** – proponowana zmiana polega na zmianie redakcyjnej (zrezygnowano z dwóch ustępów), zrezygnowaniu ze współuczestniczenia przy wydawaniu rozporządzenia w sprawie organizacji WDT i szczegółowego zakresu działań (obecnie „w porozumieniu”) oraz uzupełnieniu wytycznych, których ten przepis dotychczas nie zawierał – w wersji projektu kierowanej do uzgodnień było to zarządzenie wydawane samodzielnie przez MON, adekwatnie jak w projektowanym art. 41 ust. 1 i art. 47 ust. 1, gdzie zaproponowano zmianę rangi aktu określającego statut UDT i TDT. Jednak w wyniku uwagi RCL i w uzgodnieniu z MON, powrócono do rangi „rozporządzenia”, bez zmian w pozostałym zakresie w wersji z uzgodnień. Ust. 2 dostosowano do art. 52 (wprowadzenie „Biura”). Podczas Komisji Prawniczej zredagowano ostateczną treść tego przepisu.
- 38. Art. 55 ust. 4** – zmiana w związku ze zmianą w art. 38 ust. 4 i wprowadzeniem do przepisów możliwości powoływania dwóch Wiceprezesów UDT. Celem uniknięcia ewentualnych sporów interpretacyjnych, o to kto ustala wynagrodzenie Wiceprezesów, proponuje się, aby oprócz wynagrodzenia Prezesa, minister właściwy do spraw gospodarki ustalał również wynagrodzenie Wiceprezesów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi. Przepis ma charakter doprecyzowujący.
- 39. Art. 56–61** – wprowadzenie wzmocnienia narzędzi nadzoru ministra właściwego do spraw gospodarki nad UDT w wyniku kontroli NIK przeprowadzonej w UDT i w Ministerstwie Rozwoju w 2016 r., poprzez konieczność zatwierdzania rocznego sprawozdania finansowego UDT zbadanego uprzednio przez podmiot uprawniony do badania takich sprawozdań – firmę audytorską (zgodnie z art. 265 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym – Dz. U. poz. 1089). Wyboru takiego podmiotu będzie dokonywać minister właściwy do spraw gospodarki. Roczne sprawozdanie finansowe UDT będzie zatwierdzane przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w określonym

ustawowo terminie (teraz nie wynika on z u.o.d.t.). Obecnie „wynik finansowy UDT” zatwierdza Prezes UDT.

Dodatkowo z uwagi na podjęcie prac legislacyjnych związanych ze zmianą ustawy o dozorze technicznym Ministerstwo Finansów podczas uzgodnień projektu ustawy zauważyło konieczność zmiany również innych przepisów obecnie obowiązującej ustawy o dozorze technicznym (art. od 56–61). Zmiany te są niezbędne w celu zapewnienia jednolitości zasad gospodarki finansowej, w tym tworzenia, zmian (zmniejszania, zwiększania) funduszy własnych we wszystkich jednostkach sektora finansów publicznych. W tym celu zaproponowano kompleksową nowelizację ww. przepisów w uzgodnieniu z resortem finansów.

40. Art. 65 – zmiana brzmienia art. 65 na następujące *„Postępowanie w sprawach określonych w art. 64 następuje w trybie określonym w przepisach Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”*

Zmiana przepisu jest konieczna, ponieważ w obecnym brzmieniu przepisu rola oskarżyciela publicznego przypisana jest niejako organom właściwej jednostki dozoru technicznego, jednak bez wskazania bezpośredniego w tym przepisie, że pełnią one rolę takiego oskarżyciela. Zakładając jednak, iż wykładnia art. 65 doprowadziłaby do przyznania jednostkom dozoru technicznego uprawnień oskarżyciela publicznego lub zakładając wpisanie takich uprawnień bezpośrednio w przepisie, zasadnym pozostaje stwierdzenie, iż ustawa o dozorze technicznym nie przyznaje jednostkom dozorowym uprawnień pozwalających na rzetelne przygotowanie wniosku o ukaranie, wypełniającego wszystkie przesłanki wskazane w art. 57 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (k.p.s.w.).

Art. 57 k.p.s.w. § 2 stanowi: „Wniosek o ukaranie powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres obwinionego, a także inne dane niezbędne do ustalenia jego tożsamości;
- 2) określenie zarzucanego obwinionemu czynu ze wskazaniem miejsca, czasu, sposobu i okoliczności jego popełnienia;
- 3) wskazanie dowodów;
- 4) imię i nazwisko oraz podpis sporządzającego wniosek, a także adres, gdy wniosek pochodzi od pokrzywdzonego.

Ponadto § 3 stanowi: „Wniosek o ukaranie składany przez oskarżyciela publicznego powinien ponadto zawierać wskazanie:

- 1) przepisów, pod które zarzucany czyn podpada;
- 2) miejsca zatrudnienia obwinionego oraz, w miarę możliwości, danych o jego warunkach materialnych, rodzinnych i osobistych;
- 3) pokrzywdzonych, o ile takich ujawniono;
- 4) wysokości wyrządzonej szkody;
- 5) stanowiska osoby sporządzającej wniosek;
- 6) sądu właściwego do rozpoznania sprawy;
- 7) danych dotyczących uprzedniego skazania obwinionego za podobne przestępstwo lub wykroczenie, jeżeli oskarżyciel powołuje się na tę okoliczność.

Należy podkreślić, że jednostki dozoru technicznego nie posiadają uprawnień, aby zdobyć informacje niezbędne do sporządzenia wniosku o ukaranie.

Jedynie Policja i Prokurator dysponuje środkami oraz uprawnieniami do przeprowadzenia postępowania dowodowego oraz przygotowania wniosku o ukaranie nieobarczonego brakami formalnymi, zgodnie z wymogami wynikającymi z Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Stąd propozycja zmian tego przepisu – zrezygnowano jednak ze wskazywania tych dwóch podmiotów bezpośrednio w tym przepisie, ponieważ ich właściwość wynika wprost z art. 17 i art. 18 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

- 41. Art. 2–5** – przepisy przejściowe regulujące kwestie intertemporalne, w zakresie uzgadniania dokumentacji związanej z modernizacją, wprowadzenia przepisów dotyczących terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych, wszczętych postępowań o zawieszenie lub cofnięcie zaświadczenia oraz sporządzania sprawozdania z działalności UDT, TDT i WDT oraz sprawozdania finansowego UDT i TDT.

Projektowane przepisy dotyczą następujących kwestii:

- Art. 2 – uzgadnianie dokumentacji związanej z modernizacją urządzenia technicznego w przypadku modernizacji wszczętej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy ma odbywać się na dotychczasowych zasadach. Przepis przejściowy jest konsekwencją wprowadzenia ust. 1a w art. 17, w powiązaniu z ust. 1 u.o.d.t. (szerzej pkt 10 uzasadnienia).

- Art. 3 – ust. 1 dotyczy zaświadczeń wydanych do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia i przepisów ustawy dotyczących terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych, które zachowają ważność na okres, na jaki zostały wydane (czas nieokreślony), jednak nie dłuższy niż 5 lat od dnia 1 stycznia 2019 r. (czyli do końca 2023 r.). Ust. 2 dotyczy zaświadczeń kwalifikacyjnych wydanych na podstawie postępowań wszczętych i niezakończonych do dnia 31 grudnia 2018 r. Takie zaświadczenia będą ważne przez okres 5 lat od daty wejścia w życie ustawy, czyli z dniem 1 stycznia 2019 r. będzie liczony termin ich ważności (jak w ust. 1).
 - Art. 4 – dotyczy uregulowania kwestii postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy w sprawie:
 - zawieszenia lub cofnięcia zaświadczenia kwalifikacyjnego (obecny art. 22 ust. 4),
 - przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego (obecny art. 23 ust. 1),
 - przeprowadzenia ponownego sprawdzenia kwalifikacji (obecny art. 22 ust. 4). Postępowania będą toczyły się na dotychczasowych zasadach.
 - Art. 5 – dotyczy zawieszonych zaświadczeń kwalifikacyjnych, w odniesieniu do których nie złożono wniosku o przeprowadzenie ponownego sprawdzenia kwalifikacji do dnia wejścia w życie ustawy. Takie zaświadczenie utraci ważność po upływie roku. Jeżeli jednak w ciągu tego roku zainteresowana osoba będzie wnioskowała o przeprowadzenie takiej procedury, mimo *de facto* jej braku z dniem wejścia w życie ustawy, ponieważ nie będzie już możliwości zawieszania zaświadczeń kwalifikacyjnych, dopuszczono taką wyjątkową możliwość. Wówczas zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe o przeprowadzenie ponownego sprawdzenia kwalifikacji.
- 42. Art. 6** – w związku z planowanym wejściem w życie ustawy na dzień 1 stycznia 2019 r. nowe zasady dotyczące sprawozdawczości z działalności i finansowej zastosowanie będą miały za działalność za rok 2018.
- 43. Art. 7** – przepis odnoszący się do dotychczasowych stosunków pracy osób zatrudnionych w UDT, TDT i WDT. zamiarem projektodawcy było wydzielenie funkcjonujących w praktyce w strukturze organizacyjnej jednostek dozorowych odpowiednio: Centrali UDT (nowelizowany art. 39 ust. 1 pkt 1 u.o.d.t.), Biura TDT (art. 46 ust. 1 pkt 1 u.o.d.t.) i Biura WDT (art. 52 ust. 1 pkt 1 u.o.d.t.), jednak bez

wpływu na dotychczasowe stosunki pracy osób zatrudnionych w tych jednostkach dozoru technicznego.

- 44. Art. 8** – przepisy przejściowe wskazujące maksymalny okres 6 miesięcy (dla UDT) i 12 miesięcy (dla TDT i WDT) od dnia wejścia w życie ustawy, w jakim powinny zostać – w drodze zarządzenia/rozporządzenia – nadane statuty organom jednostek dozoru technicznego (odpowiednio: UDT i TDT). W przypadku WDT ranga rozporządzenia.

IV. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Projekt wywoła pozytywne skutki społeczne i gospodarcze wobec zwiększenia stopnia bezpieczeństwa publicznego przy jednoczesnym ułatwieniu w wybranych obszarach funkcjonowania podmiotów gospodarczych.

Ponadto wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych (na okresy wynikające z rozporządzenia, które wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.) w zakresie obsługi i konserwacji urządzeń technicznych, wpłynie znacząco na bezpieczne funkcjonowanie urządzeń technicznych. Coroczne analizy nieszczęśliwych wypadków prowadzone zarówno przez Urząd Dozoru Technicznego, jak i Państwową Inspekcję Pracy wykazują, że przyczyną ponad 85% zdarzeń jest czynnik ludzki. Do takiej sytuacji przyczynia się w dużej mierze fakt, że obecnie wydawane bezterminowo zaświadczenia kwalifikacyjne pozwalają pracownikowi na obsługę i konserwację urządzenia nawet po wieloletniej przerwie w wykonywaniu tych czynności. Zmniejszenie stopnia wypadkowości w ww. zakresie przełoży się również na zmniejszenie kosztów budżetu państwa wynikających z wypłacania odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy, jak również zmniejszenie kosztów pracodawców, wynikających również z nieobecności pracownika w pracy, który miał wypadek.

Ponadto projektowane zmiany wpłyną na zmniejszenie barier administracyjnych w prowadzeniu działalności gospodarczej poprzez wprowadzenie możliwości przechowywania w formie elektronicznej protokołów z czynności inspektora dozoru technicznego oraz decyzji administracyjnych. Wpłynie to również pośrednio na zmniejszenie kosztów zarówno po stronie jednostek dozoru technicznego, jak i przedsiębiorców.

Projektowane zmiany wpłyną na zwiększenie przychodów jednostek dozoru technicznego, co jednocześnie zwiększy przychody budżetu państwa.

V. Wskazanie źródeł finansowania, jeżeli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Ustawa nie pociągnie za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

VI. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych.

Konsekwencją zmiany art. 22, czyli dodania ust. 3a i art. 23, czyli dodania ust. 2a–2e wprowadzających terminowość zaświadczeń kwalifikacyjnych i podstawowych zasad przedłużania okresów ich ważności, a następnie związanej z tym zmiany wytycznych w upoważnieniu do wydania rozporządzenia w tej sprawie, będzie konieczność wydania nowego rozporządzenia i uchylenia rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych. Obecnie obowiązujące rozporządzenie będzie obowiązywać do dnia 31 grudnia 2018 r. Projekt rozporządzenia został dołączony do projektu ustawy na etapie kierowania projektu do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów (zgodnie z § 60 ust. 3 pkt 7 RpRM).

VII. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Nie przewiduje się skutków finansowych.

Natomiast projektowana regulacja wywiera pozytywny wpływ na wszystkie podmioty eksploatujące, obsługujące i konserwujące urządzenia techniczne oraz podmioty wytwarzające, naprawiające i modernizujące urządzenia techniczne (również w sektorze mikro-, małych i średnich przedsiębiorców), poprzez:

- wprowadzenie możliwości honorowania przez 3 organy dozoru – UDT, TDT i WDT – zaświadczeń kwalifikacyjnych. Zaświadczenia te potwierdzają umiejętności praktyczne osób wykonujących czynności przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej w toku wytwarzania, naprawy i modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych oraz obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne;

- zmniejszenie ilości dokumentów papierowych – wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów kontroli w formie elektronicznej (fakultatywnie do formy papierowej).

Projektowana regulacja, poprzez wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych wpłynie również pozytywnie na poprawę bezpieczeństwa osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne. Z analiz UDT oraz sprawozdań PIP wynika bowiem, że przyczyną ponad 90% nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń przy urządzeniach technicznych objętych przepisami o dozorcze technicznym są błędy eksploatacyjne. Z najnowszej analizy UDT za 2016 r. „Analiza nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń urządzeń technicznych” wynika, że za śmierć 24 osób oraz obrażenia ciała u 185 osób odpowiadają w 94,5% błędy eksploatacyjne, na które złożyło się m.in.: nieodpowiednie kwalifikacje obsługującego lub konserwującego urządzenie, niesumienna obsługa, niewłaściwa konserwacja urządzenia lub jego elementów (szczegóły w OSR). Nie zakłada się, aby przy spełnianiu warunków, takich jak wykonywanie czynności zawodowych konserwatora czy obsługującego przez okres 3 lat poprzedzających upływ ważności zaświadczenia, wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych było obciążeniem.

Natomiast nie jest możliwe precyzyjne określenie realnego (liczbowego) wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ jednostki dozoru technicznego nie dysponują rejestrami i informacjami w zakresie miejsc (wielkości przedsiębiorstwa), w których osoby posiadające zaświadczenia kwalifikacyjne pracują. Niemierzalność wynika również z faktu „migracji” pracowników między przedsiębiorstwami. Ponadto jednostki dozoru technicznego nie prowadzą rejestru podmiotów, które składają wniosek o sprawdzenie kwalifikacji danej osoby, a jedynie rejestr wydanych zaświadczeń kwalifikacyjnych.

VIII. Podleganie notyfikacji

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

IX. Udostępnienie projektu w BIP RCL

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz.1006, z późn. zm.), projekt ustawy udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

X. Jawność działalności lobbingsowej.

Do projektu ustawy żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

XI. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej oraz informacja o przedstawieniu projektu właściwym organom i instytucjom UE

Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

XII. Wejście w życie

Zgodnie z zasadą przewidzianą w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205), projektowane przepisy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. W tym dniu powinno wejść również w życie nowe rozporządzenie w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz trybu przedłużania ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o dozorcze technicznym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Minister Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marcin Ociepa – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Terlikowska – Główny Specjalista ds. Legislacji w Wydziale Bezpieczeństwa Technicznego w Departamencie Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego – e-mail: Ewa.Terlikowska@mr.gov.pl tel.: 22 262-96-63</p>	<p>Data sporządzenia 23.07.2018 r.</p> <p>Źródło Inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie UD220</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W wyniku podjętych prac analitycznych Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii wraz z Urzędem Dozoru Technicznego (UDT) zidentyfikowało obszary działań wykonywanych przez jednostki dozoru technicznego, które wymagają dokonania odpowiednich zmian.

PROBLEMY OGÓLNE

1. Problem dotyczy głównie obszaru związanego z szeroko rozumianym zwiększeniem bezpieczeństwa publicznego. Działania w tym zakresie mają bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo szczególnie podmiotów eksploatujących urządzenia techniczne, obsługujących, konserwujących, naprawiających, modernizujących, ale przede wszystkim osób postronnych, często nieświadomych istnienia w ich otoczeniu funkcjonujących urządzeń technicznych. Wykonywane zadania wpisują się zatem w ogólne pojęcie bezpieczeństwa publicznego.

Powyższy problem wyraża się w braku możliwości wsparcia obecnie przez UDT innych jednostek, podmiotów i organów swoją wiedzą i doświadczeniem w zakresie działań służących eliminowaniu zagrożeń dla życia, zdrowia, mienia i środowiska. Taką wymianę doświadczeń powinien zapewniać UDT jako najważniejszy w państwie organ nadzorujący urządzenia techniczne mogące stwarzać zagrożenia zarówno dla życia, jak i mienia obywateli. Brak uzgadniania i prowadzenia wspólnych działań, a także brak podstaw do przekazywania i wymiany informacji pomiędzy UDT a instytucjami polskimi oraz organami administracji państwowej, osłabia bezpieczeństwo publiczne. Obecny brak współpracy UDT z tymi podmiotami nie służy również podnoszeniu kwalifikacji i upowszechnianiu wiedzy pracowników.

2. Kolejną kwestią wymagającą rozwiązania w ramach obszaru zwiększenia bezpieczeństwa technicznego jest zbyt duża liczba nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń przy obsłudze/eksploatacji urządzeń technicznych. Z analiz UDT i sprawozdań Państwowej Inspekcji Pracy wynika, że przyczyną ponad 90% takich nieszczęśliwych wypadków są błędy eksploatacyjne.

Z analizy dokumentu zatytułowanego „*Analiza nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń urządzeń technicznych*” za 2016 r. opracowanego przez Urząd Dozoru Technicznego wynika, że główną przyczyną nieszczęśliwych wypadków były:

Błędy eksploatacyjne:

- niedotrzymanie warunków DTR/instrukcji użytkownika przy eksploatacji urządzenia,
- nieprzestrzeganie przepisów o dozorcze technicznym,
- nieprzestrzeganie przepisów BHP,
- nieodpowiednie kwalifikacje obsługującego lub konserwującego urządzenie,
- niesumienna obsługa,
- niewłaściwa organizacja miejsca pracy,
- niewłaściwa eksploatacja:
 - niekontrolowana reakcja chemiczna - eksplozja wewnętrzna/zewnętrzna,
 - przekroczenie dopuszczalnego stopnia zużycia elementu,
- niewłaściwa konserwacja urządzenia lub jego elementów,
- niewłaściwy remont, naprawa lub przeróbka,
- niewłaściwa konserwacja i kontrola urządzeń zabezpieczających i/lub aparatury kontrolno-pomiarowej,

- niewłaściwe działanie urządzeń zabezpieczających,
- uszkodzenia osprzętu i urządzeń współpracujących:
 - osprzętu urządzenia,
 - osprzętu poza urządzeniem,
 - urządzeń współpracujących,
- akty wandalizmu,
- związane z wyjątkowymi warunkami eksploatacji/otoczenia,
- inne.

Błędy projektowe/konstrukcyjne:

- niewłaściwe wymiary elementów,
- wady konstrukcji nośnej,
- niewłaściwe mechanizmy napędowe lub błędy mechanizmów napędowych,
- błędy elektrycznego układu sterowniczego lub napędowego,
- niewłaściwy dobór materiałów,
- wady budowlane,
- brak lub niewłaściwe zabezpieczenie urządzenia,
- inne.

Wady wytwarzania (produkcyjne – wykonania, montażu):

- wady połączeń (spawania, zgrzewania, lutowania, nitowania itp.),
- wady przeróbki plastycznej,
- wady obróbki cieplnej,
- wady montażu w procesie wytwarzania,
- niedotrzymanie warunków DTR/instrukcji użytkownika przy montażu elementu /urządzenia,
- materiały niezgodne z dokumentacją konstrukcyjną,
- inne.

Przyczyny materiałowe:

- ukryte wady materiałowe,
- zmęczenie materiału,
- przekroczenie założonego/dopuszczalnego czasu pracy elementu/urządzenia,
- pogorszenie własności materiału w czasie eksploatacji,
- oddziaływania materiałów żrących,
- korozja:
 - korozja atmosferyczna,
 - korozja chemiczna,
 - korozja elektrochemiczna,
 - korozja biologiczna (mikrobiologiczna),
 - korozja naprężeniowa,
 - korozja zmęczeniowa,
 - korozja międzykrystaliczna,
 - inne.

Czynniki zewnętrzne:

- klęska żywiołowa,
- pożar,
- zalanie,
- inne.

Niewyjaśnione przyczyny:

- nieustalone wady,
- nieustalone wskutek zmiany stanu urządzenia,
- inne.

Jak wskazuje poniższe zestawienie, wśród urządzeń ciśnieniowych za wypadki i uszkodzenia urządzeń technicznych w 78% odpowiadają błędy spowodowane podczas eksploatacji (przede wszystkim obsługi i konserwacji) tych urządzeń, natomiast wśród urządzeń transportu bliskiego (UTB) błędy eksploatacyjne stanowią aż 94,5% przyczyn takich wypadków i uszkodzeń.

Wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych zarówno dla obsługujących, jak i konserwujących urządzenia techniczne, powinno wpłynąć przede wszystkim na zapewnienie odpowiednich kwalifikacji dla tych osób, a także na znajomość przepisów prawa w zakresie dozoru (przy zaświadczeniach cofniętych osoba taka, zresztą tak jak obecnie, będzie musiała przejść jeszcze raz sprawdzenie kwalifikacji przed komisją kwalifikacyjną, natomiast przy konieczności przedłużania ważności zaświadczeń trzeba też będzie spełnić określone warunki, jak np. wykonywanie określonych czynności przez określony czas będący warunkiem przedłużenia ważności zaświadczenia).

Jeżeli chodzi o typy urządzeń biorących udział w nieszczęśliwych wypadkach, dane te zostały wskazane w podziale na urządzenia ciśnieniowe i beciśnieniowe oraz urządzenia transportu bliskiego.

Urządzenia ciśnieniowe i beciśnieniowe

Analiza zgłoszonych w 2016 r. nieszczęśliwych wypadków urządzeń ciśnieniowych i beciśnieniowych (kotły wodne, kotły parowe, zbiorniki stałe wytwornice acetylenu, zbiorniki beciśnieniowe, rurociągi parowe, techniczne, przesyłowe i rurociągi acetylenu), objętych dozorem technicznym wykazała wzrost liczby zarejestrowanych zdarzeń w stosunku do roku poprzedniego.

W 2016 r. wystąpiło 8 zdarzeń (5 w 2015 r.), 1 ofiara śmiertelna (1 w 2015 r.), 31 osób z obrażeniami ciała (9 w 2015 r.).

W zakresie niebezpiecznych uszkodzeń analiza zgłoszonej liczby zdarzeń wykazała również wzrost w stosunku do roku poprzedniego – 13 (7 w 2015 r.). Głównymi przyczynami zaistniałych zdarzeń były błędy eksploatacyjne – 78%, wady wytwarzania – 11% oraz przyczyny materiałowe 11%.

W grupie urządzeń ciśnieniowych i beciśnieniowych objętych dozorem pełnym wystąpił wzrost liczby zdarzeń, które wydarzyły się z przyczyn innych niż czynniki zewnętrzne; w stosunku do 2015 r. – 7 nieszczęśliwych wypadków (6 w 2015 r.), 1 ofiara śmiertelna (1 ofiara w 2015 r.), 13 osób z obrażeniami ciała (8 w 2015 r.) oraz wzrost liczby niebezpiecznych uszkodzeń – 12 zdarzeń (8 w 2015 r.). W grupie urządzeń ciśnieniowych i beciśnieniowych objętych dozorem ograniczonym zgłoszono 1 nieszczęśliwy wypadek związany z niebezpiecznym uszkodzeniem, w którym obrażenia ciała odniosło 18 osób.

W grupie urządzeń ciśnieniowych i beciśnieniowych objętych dozorem uproszczonym nie zgłoszono nieszczęśliwych wypadków ani niebezpiecznych uszkodzeń urządzeń, które wydarzyły się z przyczyn innych niż czynniki zewnętrzne.

W grupie urządzeń ciśnieniowych i beciśnieniowych objętych dozorem technicznym, przy których zdarzenia zostały spowodowane czynnikami zewnętrznymi, zgłoszono w 2016 r. 1 niebezpieczne uszkodzenie, (w 2015 r. – 2 niebezpieczne uszkodzenie urządzenia).

W grupie urządzeń ciśnieniowych i beciśnieniowych nie objętych dozorem technicznym, w 2016 r. zgłoszono 1 niebezpieczne uszkodzenie urządzenia, co stanowi spadek liczby zdarzeń w stosunku do 2015 r. (w 2015 r. – 2 nieszczęśliwe wypadki).

Urządzenia transportu bliskiego

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym nastąpił wzrost liczby ofiar śmiertelnych nieszczęśliwych wypadków z 19 w 2015 r. do 23 ofiar w 2016 r.

W 2016 r. nieszczęśliwe wypadki z ofiarami śmiertelnymi zanotowano w grupie dźwigów (1 ofiara śmiertelna), suwnic (3 ofiary śmiertelne), żurawi (7 ofiar śmiertelnych), podestów ruchomych (2 ofiary śmiertelne), układnic magazynowych (1 ofiara śmiertelna) i wózków jezdniowych podnośnikowych (9 ofiar śmiertelnych).

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym w 2016 r. nastąpił wzrost liczby osób, które doznały obrażeń ciała na skutek nieszczęśliwych wypadków ze 129 w 2015 r. do 153 osób w 2016 r.

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym w 2016 r. nieszczęśliwe wypadki z obrażeniami ciała zanotowano w grupie dźwigów (14 osób), suwnic (14 osób), żurawi (9 osób), podestów ruchomych (15 osób), urządzeń dla osób niepełnosprawnych (1 osoba), przenośników osobowych (7 osób), przenośników kabinowych i krzesełkowych (7 osób), dźwigników (2 osoby), wózków jezdniowych podnośnikowych (84 osoby).

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym głównymi przyczynami nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń, które wydarzyły się z przyczyn innych niż czynniki zewnętrzne, były tak jak w latach poprzednich błędy eksploatacyjne – 94,5%.

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym pełnym liczba nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń, które wydarzyły się z przyczyn innych niż czynniki zewnętrzne wzrosła w roku 2016 (183 zdarzenia) w stosunku do roku 2015 (176 zdarzeń).

Nieszczęśliwym wypadkom w 2016 r. uległy 162 osoby, tj. o 24 osoby więcej niż w 2015 r. (138 osób).

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym ograniczonym liczba nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń, które wydarzyły się z przyczyn innych niż czynniki zewnętrzne wzrosła w roku 2016 (17 zdarzeń) w stosunku do roku 2015 (13 zdarzeń).

Nieszczęśliwym wypadkom w 2016 r. uległo 14 osób, tj. o 4 osoby więcej niż w 2015 r. (10 osób).

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym uproszczonym nie odnotowano nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń.

W grupie urządzeń transportu bliskiego nie objętych dozorem technicznym liczba nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń spadła w roku 2016 (9 zdarzeń) w stosunku do roku 2015 (22 zdarzenia).

Nieszczęśliwym wypadkom w 2016 r. uległo 10 osób, tj. o 11 osób mniej niż w 2015 r. (21 osób).

W grupie urządzeń transportu bliskiego objętych dozorem technicznym liczba nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń, które zostały spowodowane czynnikami zewnętrznymi jest na takim samym poziomie w roku 2015 i 2016 (4 zdarzenia).

Przyczyną powyższych sytuacji jest z reguły brak profesjonalizmu u osób zajmujących się obsługą i konserwacją urządzeń technicznych. Ponieważ zaświadczenia kwalifikacyjne potwierdzające umiejętności praktyczne wydawane są obecnie bezterminowo, przyczynia się to do sytuacji, w których osoba posiadająca zaświadczenie kwalifikacyjne podejmuje się pracy na danym urządzeniu technicznym po kilkuletniej, a nawet kilkunastoletniej przerwie w wykonywaniu prac.

PROBLEMY STWARZAJĄCE BARIERY ADMINISTRACYJNE

Proponowane nowelizacją rozwiązania, wpisują się również w realizację „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”. Głównym celem podjętej w tym obszarze analizy było zidentyfikowanie tych przestrzeni uregulowanych w obecnej ustawie, których zmiana wpłynie na zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych funkcjonujących w reżimie tej ustawy.

Takie zidentyfikowane problemy to:

3. Brak możliwości sporządzania protokołów wykonania czynności dozoru technicznego w postaci elektronicznej, a co za tym idzie brak możliwości sporządzenia przez przedsiębiorcę zbioru elektronicznego takich protokołów. Przedsiębiorca prowadzi obecnie jedynie zbiór papierowy. Coraz częściej jednak przedsiębiorcy chcą odejść od tradycyjnego sposobu przechowywania tych dokumentów w wersji papierowej i skłaniają się ku ich gromadzeniu częściowo lub wyłącznie w postaci elektronicznej.

4. Brak możliwości „uznawania” nawzajem przez jednostki dozoru zaświadczeń kwalifikacyjnych potwierdzających umiejętności praktyczne osób wykonujących czynności przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej w toku wytwarzania, naprawy i modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych oraz obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne. Jednostki dozoru, które wydają odrębnie takie zaświadczenia to UDT, TDT – Transportowy Dozór Techniczny oraz WDT – Wojskowy Dozór Techniczny. Obecnie wymagane jest przeprowadzenie osobnej procedury uzyskiwania uprawnień dla podmiotów zajmujących się ww. czynnościami, ze względu na zakres właściwości organu jednostki dozoru technicznego.

INNE

5. Problemem jest brak doprecyzowania niektórych przepisów ustawy o dozorcze technicznym (np. ustawa posługuje się wyrazem „modernizujący” przy czym pojawiają się wątpliwości o zakres przedmiotowy i podmiotowy takiego pojęcia).

Problemem jest także brak dostosowania niektórych pojęć do obecnego stanu prawnego w zakresie innych dziedzin mających wpływ na działania właściwych jednostek dozoru technicznego (ustawa w zakresie przepisów regulujących wysokość opłat za czynności dozoru technicznego posługuje się nieprawidłowym pojęciem „najniższe wynagrodzenie za pracę” – pojęcie to funkcjonowało w obrocie prawnym do dnia 1 stycznia 2003 r.).

6. W wyniku kontroli NIK nr P/16/015 stwierdzono niewystarczający nadzór ministra właściwego do spraw gospodarki nad Urzędem Dozoru Technicznego (m.in. brak kontroli ministra nad sprawozdawczością finansową oraz brak wymogu zatwierdzania przez ministra sprawozdania z działalności UDT). Faktycznie oznacza to, że Prezes UDT samodzielnie prowadząc gospodarkę finansową, sam zatwierdza wynik finansowy i jego podział. NIK wyraził pogląd, że prawo do zatwierdzania sprawozdania finansowego UDT powinien mieć organ nadzoru.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Analiza możliwych rozwiązań wskazała, że najlepszym rozwiązaniem będzie nowelizacja ustawy o dozorcze technicznym, ponieważ zadania organu, jakim jest m.in. UDT regulowane są ustawą. Brak zmian w tym zakresie będzie potęgował już istniejące zidentyfikowane problemy i bariery.

Planowane narzędzia rozwiązania problemu będą rozwiązane poprzez:

Ad 1)

- wsparcie przez UDT instytucji, podmiotów i organów administracji państwowej (planowany art. 40a);
- współpracę i wymianę informacji przez jednostki dozoru technicznego z innymi organami administracji publicznej (art. 19 ust. 2, art. 37 pkt 12);

Efektom planowanej interwencji jest m.in. uzyskanie informacji o niebezpiecznych zdarzeniach z udziałem urządzeń technicznych i przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, tj. osób postronnych, często nieświadomych istnienia w ich otoczeniu funkcjonujących urządzeń technicznych. W efekcie, nawet jeśli

eksploatujący nie poinformuje o danym niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadku (do czego obowiązany jest już teraz na podstawie art. 19), organ dozoru technicznego będzie miał podstawę, aby zwrócić się o przekazanie takich informacji m.in. od takich jednostek, jak Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, Państwowa Inspekcja Pracy czy policja. Urząd Dozoru Technicznego wykonując zadania ustawowe musi skupić swoje działania również na obszarze szerszym niż badanie pojedynczych urządzeń. Konieczność zapewnienia bezpieczeństwa, również osobom postronnym, wymusza, aby stan techniczny urządzeń był na najwyższym możliwym poziomie przy akceptowalnych kosztach systemu kontroli.

Ad 2)

– wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych

Efektom planowanej zmiany będzie zmniejszenie/zminimalizowanie liczby nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń przy obsłudze/eksploatacji urządzeń technicznych (czyt. również uzasadnienie pkt 12). Konieczne jest podniesienie poziomu kompetencji osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne – wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych, na okresy które wynikać będą z rozporządzenia wydanego na podstawie zmienionych wytycznych w ustawie. W celu uniknięcia zbyt dużych obciążeń administracyjnych dla osób posiadających takie zaświadczenia i wykonujących stale zadania związane z obsługą i konserwacją takich urządzeń, wprowadzona zostanie możliwość przedłużenia ważności takiego zaświadczenia o kolejny okres, pod warunkami wynikającymi z rozporządzenia, np. wykonywania pracy w tym zakresie przez ostatnie 3 lata.

Przedłużanie ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych będzie nieodpłatne.

Wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych w zakresie obsługi i konserwacji urządzeń technicznych ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa w zakresie obsługi i konserwacji tych urządzeń. Ponadto przyczyni się do wyeliminowania sytuacji, w których osoby posiadające zaświadczenia kwalifikacyjne, podejmują się wykonywania pracy w tym zakresie (obsługi, konserwacji) po długoletniej przerwie. Przepis ten powinien mieć bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo w zakresie eksploataowania urządzeń technicznych. Zakłada się, że zaświadczenia kwalifikacyjne będą miały ograniczoną w latach ważność, przy czym jako minimalny okres ważności zaświadczenia zostanie wskazany okres 5 lat i maksymalny okres, który wyniesie 10 lat. Tzw. widełki zostaną określone na poziomie ustawy, a konkretne okresy przyporządkowane danemu urządzeniu wynikać będą z rozporządzenia, które ma być wydane na podstawie projektowanego art. 23 ust. 5. Ważność zaświadczeń kwalifikacyjnych uzależniona będzie od rodzaju urządzeń i będzie prezentowała się następująco:

Lp.	Urządzenia techniczne, przy których obsłudze wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego:	Okres ważności zaświadczenia w latach
a	b	c
1	Wciągarki i wciągarki o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów lub z napędem elektrycznym jednofazowym o udźwigu do 1000 kg.	10
2	Suwnice o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów.	10
3	Żurawie o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów lub z napędem elektrycznym jednofazowym o udźwigu do 1000 kg.	5
4	Układnice o udźwigu powyżej 250 kg.	10
5	Wyciągi towarowe.	10
6	Wyciągi statków.	10
7	Podesty ruchome, z wyjątkiem załadowniczych.	5
8	Wózki jezdniowe podnośnikowe z mechanicznym napędem podnoszenia.	5
9	Dźwigi, z wyjątkiem dźwigów osobowych, dźwigów towarowych ze sterowaniem zewnętrznym, dźwigów towarowych małych i urządzeń do transportu osób niepełnosprawnych.	10
10	Dźwignice linotorowe.	10
11	Urządzenia techniczne do przemieszczania kontenerów przy pracach przeładunkowych.	10
12	Układarki do układania torów.	10
13	Osobowe i towarowe koleje linowe oraz wyciągi narciarskie.	10
14	Pomosty ruchome z zespołami napędowymi w przystaniach promowych.	10
15	Zbiorniki stałe z zespołami napędowymi na skroplone gazy węglowodorowe oraz zbiorniki przenośne o pojemności powyżej 350 cm ³ — w zakresie napełniania.	10
16	Urządzenia do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych.	10

Lp.	Urządzenia techniczne, przy których konserwacji wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego	Okres ważności zaświadczenia w latach
a	b	c
1	Wciągarki, wciągniki.	10
2	Suwnice.	5
3	Żurawie.	5
4	Układnice.	5
5	Dźwigniki, z wyjątkiem dźwigników stanowiących wyposażenie pojazdów oraz mechanizmów wywrotu skrzyń ładunkowych pojazdów i mechanizmów, pochylania stołów technologicznych.	10
6	Wyciągi towarowe.	10
7	Wyciągi statków.	10
8	Podesty ruchome.	5
9	Urządzenia dla osób niepełnosprawnych.	5
10	Schody i chodniki ruchome.	5
11	Przenośniki okrężne kabinowe i platformowe.	5
12	Dźwigi.	5
13	Wózki jezdniowe podnośnikowe z mechanicznym napędem podnoszenia.	5
14	Dźwignice linotorowe.	5
15	Urządzenia techniczne do przemieszczania kontenerów przy pracach przeładunkowych.	5
16	Układarki do układania torów.	10
17	Osobowe i towarowe koleje linowe oraz wyciągi narciarskie.	5
18	Pomosty ruchome z zespołami napędowymi w przystaniach promowych.	10

Procedura weryfikacji uprawnień zostanie określona w projekcie rozporządzenia, dla którego podstawę do wydania (wytyczne i zakres) określa art. 23 ust. 5. Projekt rozporządzenia stanowi załącznik do projektu ustawy. W tym miejscu wskazać należy na najważniejsze rozwiązania przewidziane w tym rozporządzeniu, takie jak: dostosowanie przepisów projektowanego aktu do rozporządzenia RODO, które zaczęło obowiązywać od maja 2018 r., udostępnienie zagadnień egzaminacyjnych do publicznej wiadomości za pomocą dostępnych środków komunikacji, w tym środków elektronicznych, zasady przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych takie jak, wykonywanie czynności zawodowych przez okres 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o przedłużenie kwalifikacji, potwierdzenie wykonywania tych czynności w formie złożonego oświadczenia (bez zbędnych dokumentów i zaświadczeń).

Ad 3)

– wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów kontroli w postaci elektronicznej (fakultatywnie do postaci papierowej).

Efekt planowanej interwencji to możliwość ograniczenia kosztów (rezygnacja z papieru, segregatorów, wydzielonej części biura/zakładu, gdzie przechowywane są dokumenty), a także usprawnienia obiegu dokumentów. Nie ulega wątpliwości, że taka forma przechowywania dokumentów przynosi oszczędności zarówno przedsiębiorstwom, jak i środowisku naturalnemu.

Ad 4)

– wprowadzenie możliwości „uznawania” nawzajem przez 3 organy dozoru – UDT, TDT i WDT – zaświadczeń kwalifikacyjnych potwierdzających umiejętności praktyczne osób wykonujących czynności przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej w toku wytwarzania, naprawy i modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych oraz obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne.

Proponowany przepis ma spowodować, że podmiot wykonujący ww. czynności, który posiada już zaświadczenie kwalifikacyjne w tym zakresie, nie będzie musiał przechodzić od początku osobnej procedury uzyskiwania tego dokumentu, a jedynie będzie zobowiązany przedstawić posiadane zaświadczenie kwalifikacyjne. Wzajemne „uznawanie” uprawnień wynikających z zaświadczeń kwalifikacyjnych wydawanych przez organy właściwych jednostek dozoru technicznego oznacza dla przedsiębiorców zaoszczędzenie czasu oraz środków finansowych na uzyskanie właściwego zaświadczenia. Z posiadanych przez Urząd Dozoru Technicznego danych wynika, że obecnie w sumie łączna liczba zaświadczeń kwalifikacyjnych do obsługi i konserwacji wózków jezdniowych podnośnikowych oraz żurawi wynosi

669 212. Na koszt jednego zaświadczenia kwalifikacyjnego składa się opłata w wysokości 152 zł, czas jaki osoba zainteresowana musi poświęcić na egzamin łącznie z czynnościami administracyjnymi – około 6 godzin oraz ewentualnie odbycie szkolenia, które według programu uzgodnionego z UDT, to ok. 35 godzin. Organy właściwych jednostek dozoru technicznego, współpracując w zakresie wykonywania dozoru technicznego, „uznawałyby” wydawane przez siebie zaświadczenia kwalifikacyjne nie angażując w to przedsiębiorców.

Ad 5)

- rozszerzenia słowniczka pojęć terminologii ustawowej poprzez zdefiniowanie takich pojęć, jak „modernizacja”, „naprawa”, „konserwacja”. Oczekiwany efekt – zdefiniowanie tych pojęć ma na celu ugruntowanie ich znaczeń oraz zniwelowanie wątpliwości w interpretacji poszczególnych przepisów;
- dostosowania terminologii ustawy do nazewnictwa zgodnego z obecnie obowiązującymi równorzędnymi przepisami prawa. Art. 23 ust. 4 należy nadać brzmienie „4. *Opłaty, o których mowa w ust. 3, pobierane są w wysokości 3,75% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270), obowiązującej w dniu złożenia wniosku. Opłaty te stanowią przychód jednostek dozoru technicznego.*”. Propozycja ma na celu wprowadzenie w ustawie terminologii zgodnej z obecnie obowiązującymi równorzędnymi przepisami prawa. Z dniem 1 stycznia 2003 r. weszły w życie przepisy ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Przy czym należy zwrócić uwagę, że Minister Pracy i Polityki Społecznej pismem z dnia 8 czerwca 2012 r. polecił, aby w pracach legislacyjnych nie wprowadzać rozwiązań odwołujących się do minimalnego wynagrodzenia za pracę; w obecnym stanie prawnym wysokość opłat ustala się, przyjmując kwotę przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa GUS, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

Ad 6)

- wprowadzenie wzmocnienia narzędzi nadzoru ministra właściwego do spraw gospodarki poprzez:
 - konieczność zatwierdzania sprawozdania finansowego UDT zbadanego uprzednio przez podmiot uprawniony do badania takich sprawozdań. Wyboru takiego podmiotu powinien dokonać minister;
 - konieczność zatwierdzania rocznego sprawozdania z działalności UDT;
 - wzmocnienie procesu zarządzania UDT (wprowadzenie możliwości powoływania dwóch wiceprezesów).

Celem tych zmian ma być wzmocnienie nadzoru nad UDT.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każdy z krajów OECD/UE swobodnie określa zakres, zasady i formy wykonywania dozoru technicznego oraz jednostki właściwe do jego wykonywania.

Doświadczenia międzynarodowe wskazujące natomiast wpływ wprowadzenia terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych, co jest m.in. przedmiotem proponowanej nowelizacji, na zmniejszenie liczby wypadków w pracy. Z posiadanych informacji wynika, że w krajach Europy zachodniej system certyfikacji osób opiera się na dość „dowolnych” zasadach, osoby otrzymują certyfikaty na podstawie szkoleń prowadzonych przez różne podmioty w oparciu o programy zatwierdzone przez akredytowane jednostki. Natomiast okresy, na które są wydawane certyfikaty, są ustalane indywidualnie przez dany podmiot wydający je, ale w oparciu o normy.

W krajach UE, takich jak Wielka Brytania, Niemcy funkcjonuje terminowość potwierdzania kwalifikacji osób obsługujących (i konserwujących) urządzenia techniczne. Zgodnie z pozyskanymi danymi wynika, że terminy ważności takich kwalifikacji wynoszą od 3 do 5 lat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Eksploatujący	177 000	Centralna Baza Danych UDT	Zmniejszenie barier administracyjnych – wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów kontroli w postaci elektronicznej
Obsługujący	1 200 000	Centralna Baza Danych UDT	Zmniejszenie barier administracyjnych – wprowadzenie możliwości „uznawania” nawzajem przez 3 organy dozoru – UDT, TDT i WDT – zaświadczeń kwalifikacyjnych

			<p>potwierdzających umiejętności praktyczne osób wykonujących czynności przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej w toku wytwarzania, naprawy i modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania, elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych oraz obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne.</p> <p>Nowelizacja (art. 22 – nowy ust. 3a, art. 23 – nowy ust. 2a–2e i zmieniany w art. 23 ust.5) wprowadza terminowość zaświadczeń kwalifikacyjnych. Zaś szczegóły w zakresie terminów, zasad przedłużania ważności zaświadczeń zostaną dookreślone w rozporządzeniu w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji. Przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego wg wstępnej koncepcji ma się odbywać na podstawie oświadczenia zainteresowanego, pod warunkiem spełnienia określonych przesłanek (czyli przykładowo dla zaświadczeń wydawanych na 5 lat – oświadczenie o wykonywaniu pracy łącznie przez 3 lata w ciągu ostatnich 5 lat przy wykonywaniu pracy związanej z posiadanym zaświadczeniem kwalifikacyjnym).</p>
Świadczący usługi w zakresie naprawiania, modernizowania i wytwarzania	1750	Centralna Baza Danych UDT	Ujednolicenie postępowania względem podmiotów krajowych i zagranicznych w zakresie dopuszczania do eksploatacji urządzeń technicznych podlegających naprawie lub modernizacji
Jednostki dozoru technicznego: – UDT, – TDT, – WDT	3	Ustawa o dozorcze technicznym	<p>Konieczność dostosowania się do zmienionych warunków według zakresu kompetencji w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wzajemnego „uznawania” zaświadczeń kwalifikacyjnych, – interpretacji pojęć sprecyzowanych w definicjach, – wykonywania dozoru technicznego w zakresie

			<p>likwidacji urządzeń technicznych,</p> <p>– uzgadniania warunków technicznych dozoru technicznego w zakresie eksploatacji urządzeń technicznych,</p> <p>– sporządzanie protokołów badań w postaci elektronicznej.</p> <p>Potencjał UDT w kontekście planowanego zwiększenia zadań związanych ze sprawdzeniem kwalifikacji i wydawaniem zaświadczeń – według danych za rok 2015 UDT sprawdził kwalifikacje (przeegzaminował) ponad 135 tysięcy osób. Opracowany przez UDT wewnętrzny system egzaminowania osób w trybie sprawdzania kwalifikacji zawodowych, w ramach którego oddelegowywani są wybrani pracownicy z oddziałów terenowych w całej Polsce, umożliwia sprawne realizowanie tego procesu. Przewiduje się, że po wprowadzeniu terminowych zaświadczeń i umożliwieniu przedłużania ich ważności, przeważająca liczba spraw będzie dotyczyła właśnie wydłużania ważności zaświadczenia (na podstawie oświadczenia), a nie przeprowadzania nowego procesu sprawdzania kwalifikacji.</p>
--	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Planowane były i zostały przeprowadzone szerokie konsultacje publiczne, w tym z reprezentatywnymi organizacjami przedsiębiorców i pracodawców, jak i reprezentatywnymi organizacjami zainteresowanymi przedmiotową problematyką:

1. Business Centre Club (BCC);
2. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw (FMiŚP);
3. Krajowa Izba Gospodarcza (KIG);
4. Konfederacja Lewiatan;
5. Pracodawcy RP;
6. Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP);
7. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości;
8. NSZZ Solidarność;
9. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
10. Naczelna Organizacja Techniczna;
11. Związek Pracodawców i Przedsiębiorców;
12. Portal Branży Dźwignicowej dzwignice.info;
13. Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP;

14. Rada Dialogu Społecznego.

Nie były przeprowadzane pre-konsultacje. Wszelkie dane niezbędne do przygotowania OSR organ uzyskał z UDT, który stanowi merytoryczne wsparcie przy procedowaniu tego projektu, jako jednostka podległa Ministrowi Przedsiębiorczości i Technologii.

Konsultacje publiczne trwały 30 dni od daty udostępnienia projektu (zgodnie z § 129 RpRM), tj. od 2 sierpnia 2017 r.

Stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej RCL.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											0
Wydatki ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											0
Saldo ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											0

Źródła finansowania	Urząd Dozoru Technicznego, Transportowy Dozór Techniczny są samofinansującymi się państwowymi osobami prawnymi, działającymi na podstawie ustawy o dozorcze technicznym. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania jednostek dozoru technicznego. W związku z tym, projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i jednostki samorządu terytorialnego oraz inne jednostki sektora finansów publicznych. Wprowadzenie projektu nastąpi w ramach środków finansowych UDT i TDT.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Z uwagi na brak opłaty przewidzianej za przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego „kosztem” po stronie osób zainteresowanych będzie jedynie wydrukowanie i wypełnienie wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego oraz złożenie go bezpośrednio w jednostce dozoru technicznego albo nadanie go pocztą. Natomiast po stronie jednostek dozoru technicznego trudno jest wyliczyć wiarygodne wartości kosztów w podziale na ilość wniosków, jakie wpłyną do jednostek dozoru technicznego o wydłużenie okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, bowiem duża ilość zaświadczeń kwalifikacyjnych (szczególnie tych wydanych do końca lat 90-tych) nie widnieje w ewidencji elektronicznej. Na koszt sprawdzenia jednego wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego będą składały się takie czynniki, jak: przyjęcie wniosku w kancelarii jednostki dozoru technicznego, dekretacja do właściwej komórki organizacyjnej, rozpatrzenie wniosku w tym sprawdzenie jego kompletności (czas około 15–30 minut), sporządzenie i wysłanie zaświadczenia kwalifikacyjnego z odpowiednio przedłużonym okresem ważności. Czynności te będą wykonywane w ramach dotychczasowych obowiązków pracowników w ramach wydawania zaświadczeń kwalifikacyjnych.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
duże przedsiębiorstwa							

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zmniejszenie ilości dokumentów papierowych – wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów kontroli w postaci elektronicznej (fakultatywnie do formy papierowej)						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmniejszenie ilości dokumentów papierowych – wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów kontroli w postaci elektronicznej (fakultatywnie do formy papierowej)						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Poprawa bezpieczeństwa osób obsługujących urządzenia techniczne, oraz osób postronnych przebywających w otoczeniu tych urządzeń						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>1. Wpływ projektowanego przepisu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość w ujęciu niepieniężnym jest niemierzalny, bowiem jednostki dozoru technicznego nie prowadzą rejestru podmiotów, które składają wnioski o sprawdzenie kwalifikacji danej osoby, a jedynie rejestry wydanych zaświadczeń kwalifikacyjnych. <u>Nie jest zatem możliwe precyzyjne określenie realnego wpływu na sektor dużych, mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw oraz rodzin, obywateli i gospodarstw domowych.</u> Ponadto, jednostki dozoru technicznego nie dysponują rejestrami i informacjami w zakresie miejsc (wielkości przedsiębiorstwa), w których osoby posiadające zaświadczenia kwalifikacyjne pracują. Niemierzalność wynika również z faktu „migracji” pracowników między przedsiębiorstwami.</p> <p>Nie zakłada się również, aby przy spełnianiu warunków, takich jak wykonywanie czynności zawodowych konserwatora czy obsługującego przez okres 3 lat poprzedzających upływ ważności zaświadczenia, było obciążeniem.</p> <p>2. Projektowana regulacja wywiera pozytywny wpływ na podmioty eksploatujące, obsługujące i konserwujące urządzenia techniczne oraz podmioty wytwarzające, naprawiające i modernizujące urządzenia techniczne.</p> <p>Wprowadzenie możliwości „uznawania” przez 3 organy dozoru – UDT, TDT i WDT – uprawnień z decyzji uprawniających do wytwarzania, naprawiania i modernizacji oraz zaświadczeń kwalifikacyjnych potwierdzających umiejętności praktyczne osób wykonujących czynności przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej w toku wytwarzania, naprawy i modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych oraz obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	---

Komentarz:
zaoszczędzenie czasu, zmniejszenie liczby dokumentów oraz zmniejszenie liczby procedur:

- poprzez wprowadzenie możliwości „uznawania” nawzajem przez 3 organy dozoru – UDT, TDT i WDT – zaświadczeń kwalifikacyjnych potwierdzających umiejętności praktyczne osób wykonujących czynności przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej w toku wytwarzania, naprawy i modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych oraz obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne;
- poprzez wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów kontroli w postaci elektronicznej.

Wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych spowoduje – w przypadkach nie wykonywania czynności związanych z obsługą i konserwacją przez określony okres wynikających z nowego rozporządzenia, które zostanie wydane w oparciu o nowe wytyczne (art. 23 ust. 5 projektu ustawy) – konieczność przystąpienia ponownie do sprawdzenia kwalifikacji i uzyskania zaświadczenia. Osobom wykonującym te zadania w ustalonym okresie ważność zaświadczeń będzie przedłużona na kolejny okres wynikający z rozporządzenia.

9. Wpływ na rynek pracy

Umożliwienie wzajemnego „uznawania” przez jednostki dozoru technicznego wydawanych zaświadczeń kwalifikacyjnych może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy. Osoby, które takie zaświadczenia posiadają, będą mogły łatwiej ubiegać się o zdobycie pracy np. przy obsłudze wybranego urządzenia technicznego bez konieczności ponownego przystępowania do procesu uzyskiwania zaświadczenia kwalifikacyjnego.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☒ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

Uregulowania zawarte w niniejszym projekcie wywierają wpływ na środowisko poprzez ograniczenie ilości dokumentacji papierowej, ponieważ obecnie sporządzanie protokołów z czynności dozoru technicznego następuje wyłącznie w postaci papierowej.

Odbywało się to będzie w systemie informatycznym.

Współpraca i wymiana informacji przez jednostki dozoru technicznego z innymi organami administracji publicznej w ramach zwiększenia poziomu bezpieczeństwa publicznego, a także wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych, wpłynie pozytywnie na szeroko rozumiany obszar zdrowia (zmniejszenie liczby nieszczęśliwych wypadków i uszkodzeń).

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego planowane jest z dniem wejścia w życie ustawy (z dniem 1 stycznia 2019 r.).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi po upływie 2 lat od daty wejścia w życie znowelizowanych przepisów ustawy, na podstawie danych otrzymanych z UDT.

Wskaźnikiem do przeprowadzenia ewaluacji będzie:

- Faktyczne skorzystanie przez eksploatujących z możliwości uzyskania protokołów badań w postaci elektronicznej – liczba protokołów z czynności dozoru technicznego sporządzonych w postaci elektronicznej względem liczby protokołów sporządzanych nadal w postaci papierowej.
- Zmniejszenie poniżej 90% poziomu wypadków przy udziale czynnika ludzkiego przy obsłudze i eksploatacji urządzeń technicznych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

RAPORT Z KONSULTACJI

I. Informacje ogólne.

Proponowane zmiany ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o dozorcze technicznym” lub „u.o.d.t.”, wpisują się w realizację „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”, przyjętej przez Radę Ministrów. Proponowane zmiany mają na celu dostosowanie przepisów u.o.d.t. do obecnego stanu prawnego w zakresie innych dziedzin mających wpływ na działania właściwych jednostek dozoru technicznego oraz zwiększenie bezpieczeństwa w zakresie eksploatacji urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu. Zmiany te mają na celu doprecyzowanie przepisów oraz usprawnienie wybranych obszarów systemu dozoru technicznego przy jednoczesnym zmniejszeniu barier administracyjnych dla przedsiębiorców. Nowelizacja także doprecyzuje istniejące przepisy ustawy, co z kolei uprości i ujednotoczy stosowanie prawa.

II. Przebieg konsultacji.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o dozorcze technicznym (UD220) został przekazany do konsultacji publicznych w dniu 1 sierpnia 2017 r. następującym podmiotom:

1. Business Centre Club
2. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
3. Krajowa Izba Gospodarcza
4. Konfederacja Lewiatan
5. Pracodawcy RP
6. Związek Rzemiosła Polskiego
7. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
8. NSZZ Solidarność
9. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
10. Naczelna Organizacja Techniczna - Federacja Stowarzyszeń Naukowo Technicznych
11. Związek Pracodawców i Przedsiębiorców
12. Portal Branży Dźwignicowej - dzwignice.info
13. Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP
14. Rada Dialogu Społecznego

Spośród tych podmiotów, w wyznaczonym terminie 30 dni, stanowisko zajęły:

- NOT-FSNT – część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych - w opinii MR niezasadnych - Organizacja przyjęła wyjaśnienia MR, jedna uwaga nieuwzględniona i wyjaśnienia MG nie zostały przyjęte;
- Dźwignice.info – część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych w opinii MR niezasadnych uwag redaktor reprezentujący dzwignice.info przyjął wyjaśnienia MR;

-OPZZ – zgłosiła jedną uwagę, która nie została przyjęta - wyjaśnienie znalazło się w tabeli uwag na konferencji uzgodnieniowej – przedstawiciel OPZZ nie wziął udziału w konferencji;
-PARP – nie zgłosiła uwag.

Po upływie terminu wyznaczonego na konsultowanie projektu uwagi nadeszła Polska Organizacja Gazu Płynnego, do której projekt nie był kierowany w ramach konsultacji, a która zgłosiła dwie uwagi, z czego jedną częściowo uwzględniono, w zakresie pozostałej - w opinii MR niezasadnej - POGP przyjęła wyjaśnienia MR.

Stanowisko przesłało również Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia, do którego projekt nie był przesyłany. Federacja nie zgłosiła uwag.

Pozostałe podmioty i organizacje przedsiębiorców nie zajęły stanowiska, tym samym żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag do projektu ustawy.

III. Przebieg opiniowania

Projekt został także przekazany do zaopiniowania następującym organom i instytucjom państwowym:

- Prezesowi Urzędu Dozoru Technicznego;
- Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego;
- Szefowi Wojskowego Dozoru Technicznego;
- Głównemu Inspektorowi Pracy;

Uwagi zgłoszone w ramach opiniowania zostały bądź uwzględnione, bądź w zakresie uwag nieuwzględnionych wskazane podmioty przyjęły wyjaśnienia ministerstwa podczas Konferencji uzgodnieniowej, która odbyła się w dniu 18.10.2017 r., z wyjątkiem 2 uwag zgłoszonych przez Dyrektora TDT.

Uwagi te zostały ujęte w odrębnym zestawieniu w formie Tabeli – „Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania”, zgodnie z wytycznymi zawartymi § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Szczegółowe omówienie wszystkich uwag (uwzględnionych oraz nieuwzględnionych) zgłoszonych w ramach opiniowania i konsultacji zostało przedstawione w Tabeli – „Załącznik do Raport z konsultacji”, zgodnie z wytycznymi zawartymi § 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

IV. Opinia ministra Spraw Zagranicznych

Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 17 sierpnia 2017 r., Nr DPUE.920.1217.2017/2/hm, 6 marca 2018 r. Nr DPUE.920.1217.2017/4/hm oraz z 27 marca Nr DPUE.920.1217.2017/6 /hm projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

V. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie ww. ustawy.

ZAŁĄCZNIK DO RAPORTU Z KONSULTACJI
w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o dozorcze technicznym (UD220) – do wersji skierowana do konsultacji i opiniowania - stanowisko do uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania (§ 51 ust. 2 RpRM)

Wg stanu na 04.04.2018 r. – data przyjęcia projektu przez KRM – do czasu skierowania projektu na RM kwestie opiniowania i konsultacji nie uległy zmianie

Lp.	Art. projektu ustawy	Zgłaszający uwagi	Treść uwagi	Stanowisko MPiT
UWAGI DO ART. 1 PROJEKTU USTAWY (PRZEPISY U.O.D.T.)				
1.	Art. 2 ust. 1	TDT	<p>Wątpliwości Transportowego Dozoru Technicznego (TDT) oraz Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa (MliB)¹, budzi cel zmiany brzmienia obecnie obowiązującego przepisu. Oba organy proponują wykreślenie tej zmiany z projektu.</p> <p>Jako uzasadnienie uwagi wskazano, iż zgodnie z obecnie obowiązującym art. 2 ust 1 u.o.d.t. „Dozorem technicznym są określone ustawą działania zmierzające do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych”. Wskazany przepis w sposób pełny i precyzyjny wskazuje na cel czynności dozoru technicznego, a jednocześnie również pozwala na wskazanie wartości jakie są przedmiotem ochrony działania jednostek dozoru technicznego, gdyż ustawa w art. 4 ust 1 wskazuje, iż czynności dozoru technicznego wykonywane są względem urządzeń, które „mogą stwarzać zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz mienia i środowiska”. Tak więc oczywistym jest, iż czynności dozoru technicznego są czynnościami, które zmierzają do zagwarantowania bezpieczeństwa życia, zdrowia obywateli eksploatujących, obsługujących,</p>	Zrezygnowano ze zmiany w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2017 poz. 2201)

¹ W Tabeli użyto skrótu MliB dla Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa, obecnie Ministerstwa Infrastruktury, ponieważ był uzgadniany do końca 2017 r. z ówczesnym MliB

		<p>konserwujących, wytwarzających, naprawiających, modernizujących jak i osób postronnych. Mając więc na uwadze jednoznaczne rozumienie przepisów u.o.d.t., niecelowym jest dookreślenie obszaru zadań właściwych jednostek dozoru technicznego poprzez wskazanie na „zapewnienie bezpieczeństwa publicznego w tym obszarze”.</p> <p>Wprowadzenie tego pojęcia jest tym bardziej nieuzasadnione, iż pojęcie „<i>bezpieczeństwa publicznego</i>” jest pojęciem nieostrym nieposiadającym swojej legalnej definicji w obowiązujących przepisach prawnych. Wartość jaką jest bezpieczeństwo publiczne z całą pewnością stanowiła przesłankę którą kierował się ustawodawca tworząc regulacje u.o.d.t., jednakże brak jest uzasadnienia do wskazania tej wartości, jako celu czynności dozoru technicznego, tym bardziej, iż wskazanie jej mogłoby prowadzić do nieuzasadnionego rozszerzenia właściwości jednostek dozoru technicznego, w sytuacji gdy w obszarze zapewnienia bezpieczeństwa publicznego swoją właściwość znajdują również inne organy administracji publicznej takie jak np. Państwowa Inspekcja Pracy, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, organy nadzoru rynku takie jak Urząd Transportu Drogowego, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Inspekcja Transportu Drogowego. Nawet wskazanie, iż zapewnienie bezpieczeństwa publicznego będzie dotyczyć wyłącznie obszaru zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych będzie dalej prowadzić do rozszerzenia kompetencji jednostek dozoru technicznego. Wskazanie więc w ustawie, iż czynności dozoru technicznego prowadzą do pełnego „<i>zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w tym obszarze</i>” jest nieuzasadnione.</p> <p>Jednocześnie należy również wskazać, iż jednostki dozoru technicznego nie posiadają ustawowych narzędzi/institucji prawnych do realizacji i egzekwowania naruszenia bezpieczeństwa publicznego. Podnieść należy, iż jednostki dozoru technicznego nie mają żadnych kompetencji w odniesieniu do kompetencji innych organów państwowych odpowiedzialnych za sprawy bezpieczeństwa publicznego – nie mają żadnego</p>	
--	--	--	--

			<p>wpływu na działalność organów wymiaru sprawiedliwości - mogą jedynie zawiadamiać o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Ponadto jednostki dozoru technicznego nie otrzymują żadnych sprawozdań o stanie bezpieczeństwa publicznego, a ustawa o dozorcze technicznym nie daje żadnych narzędzi prawnych i nie precyzuje, na jakich działaniach zapewnienie bezpieczeństwa publicznego w tym obszarze miałyby polegać.</p> <p>Nawet jeśli przyjąć zasadność wprowadzenia definicji „bezpieczeństwa publicznego” do treści art. 2 ust 1 u.o.d.t., to ustawodawca winien konsekwentnie wprowadzić odpowiednie narzędzia prawne w celu jego realizacji, tymczasem projekt <i>ustawy o zmianie ustawy o dozorcze technicznym z dnia 31.07.2017 r.</i> całkowicie milczy w tym zakresie.</p> <p>W związku z powyższym TDT MliB wnosi o odstąpienie od rozszerzenia brzmienia art. 2 ust. 1 u.o.d.t.</p>	
2.	Art. 4	Dźwignice.info	<p>Ustawa o dozorcze technicznym powinna dodefiniować nowe pojęcia podmiotów gospodarczych, wprowadzone dyrektywą dźwigową 2014/33/WE, takie jak: producent, dystrybutor, importer, instalator, prywatny importer, upoważniony przedstawiciel? 70% respondentów jest za dodefiniowaniem nowych pojęć w Art. 4 dodać punkty 8-13</p> <p>8) podmiocie gospodarczym — należy przez to rozumieć producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora albo instalatora;</p> <p>9) producencie — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która wytwarza wyrób albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym;</p> <p>10) upoważnionym przedstawicielu — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Dyrektywa jest transponowana do prawodawstwa polskiego ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 3 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów. Nie ma potrzeby definiowania pojęć, które już są zdefiniowane w innych aktach prawnych. W przypadku wykonywania zadań jednostek dozoru technicznego jako jednostki notyfikowane, zastosowanie mają szeroko rozumiane przepisy systemu oceny zgodności.</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>

			<p>terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, upoważnioną przez producenta na piśmie do działania w jego imieniu, w odniesieniu do określonych zadań;</p> <p>11) importerze — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu wyroby pochodzące z państw trzecich;</p> <p>12) dystrybutorze — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyrób na rynku w ramach działalności handlowej;</p> <p>13) instalatorze — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która bierze odpowiedzialność za projekt, wykonanie, zainstalowanie oraz wprowadzenie do obrotu.</p>	
3.	Art. 4 pkt 5	TDT	<p>Propozycja wykreślenia punktu 5 definiującego eksploatującego. <u>Uzasadnienie:</u> Wprowadzenie definicji legalnej eksploatującego mogłoby w sposób nieuzasadniony ograniczyć krąg podmiotów względem których mają zastosowanie przepisy u.o.d.t., a tym samym wpłynąć negatywnie na</p>	Uwaga przyjęta

			<p>zapewnienie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych. Zgodnie z obecnym brzmieniem przepisów u.o.d.t. jako eksploatującego rozumie się każdy podmiot, o którym mowa w art. 14 ust 1 u.o.d.t., tj. każdy podmiot, który zamierza eksploatować urządzenie techniczne. Norma prawna wynikając z powyższego przepisu jest jasna i uwzględnia swoim zakresem wszystkie mogące wystąpić stany faktyczne, w których eksploatującym może być zarówno właściciel jak i posiadacz zależny urządzenia technicznego, np. dzierżawca czy leasingobiorca. Wprowadzenie definicji legalnej w tym zakresie mogłoby doprowadzić do sytuacji w której krąg podmiotów zobowiązanych do uzyskania decyzji zezwalającej zostałby w sposób nieuzasadniony ograniczony co zarazem stałoby w sprzeczności z wymogami art. 14 ust 1 u.o.d.t.</p> <p>Zgodnie z powyższym wskazać należy, iż definicja zaproponowana w projekcie, wskazująca na eksploatującego jako podmiot odpowiedzialny za stan techniczny i bezpieczne funkcjonowanie urządzenia, zawiera lukę prawną dającą podstawę do tego aby faktyczny eksploatujący przeniósł obowiązki jakie wynikają względem niego z przepisów u.o.d.t. na inny podmiot, w ramach umowy cywilnoprawnej, co stało by w sprzeczności z wykładnią systemowa i funkcjonalną przepisów u.o.d.t.</p>	
4.	Art. 4 pkt 6	TDT	<p>TDT i MliB zaproponował inne brzmienie tego przepisu:</p> <p>„5) modernizacji - należy przez to rozumieć zespół czynności zmieniających konstrukcję urządzenia, zastosowane materiały lub parametry techniczne, w stosunku do pierwotnie ustalonych, jednak bez istotnych zmian jego charakterystyki lub przeznaczenia, nie powodujących wzrostu zagrożenia związanego z eksploatacją, przez co nie jest traktowany jako wytworzenie nowego urządzenia”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Definicja ma na celu ugruntowanie pojęcia w dotychczasowym znaczeniu oraz usunięcie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona - w zakresie dotyczącym wykreślenia wyrazów „czynności organizacyjno-techniczne” oraz nie wskazywania z nazwy urządzeń ciśnieniowych, z racji tego że każde urządzenie ciśnieniowe jest urządzeniem technicznym. Stoimy jednak na stanowisku - tak jak podkreślono na Konferencji - że automatyka zabezpieczająca i jej podzespoły to inaczej mówiąc urządzenia zabezpieczające i powinno to znaleźć się w definicji. Zmiana automatyki zabezpieczającej lub jej podzespołów nie wpływa na zmianę parametrów technicznych ani konstrukcji urządzenia, ale jest związana z jego funkcjonowaniem. Ponadto def. taka była by def. otwartą, ze względu na użycie wyrazów ”w szczególności”.</p> <p>W związku z powyższym – w wyniku uwzględnienia uwag MliB – proponujemy ostatecznie następujące brzmienie tego przepisu - nastąpi zmiana numeracji bo zrezygnowaliśmy z def. eksploatacji:</p> <p>5) modernizacji – należy przez to rozumieć zespół czynności nie będących wytworzeniem nowego urządzenia technicznego,</p>

		<p>wątpliwości w interpretacji poszczególnych przepisów. Wprowadzone zmiany zmierzają do uproszczenia definicji w celu jej lepszego i bardziej jednoznacznego rozumienia. Zaproponowane zmiany do definicji służą przede wszystkim temu aby definicja modernizacji miała charakter uniwersalny, mający zastosowanie do wszystkich urządzeń technicznych objętych dozorem technicznym, przy jednoczesnym jej uproszczeniu.</p> <p>W związku z powyższym, proponuje się zmianę ww. definicji przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - usunięcie wyrazów „czynności organizacyjno-techniczne”, a jedynie wskazanie czynności zmieniających konstrukcję urządzenia, zastosowane materiały lub parametry techniczne, w stosunku do pierwotnie ustalonych oraz - usunięcie wyrazów „a w przypadku urządzeń ciśnieniowych również automatykę zabezpieczającą lub jej podzespoły” w celu zachowania uniwersalności definicji i możliwości zastosowania jej w stosunku do wszystkich urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu. <p>Zmiana definicji modernizacji nastąpiła poprzez wykreślenia wskazania na czynności organizacyjno-techniczne i proste wskazanie czynności zmieniających konstrukcję urządzenia, zastosowane materiały lub parametry techniczne, w stosunku do pierwotnie ustalonych oraz poprzez wykreślenie urządzeń ciśnieniowych w celu zachowania uniwersalności definicji i możliwości zastosowania jej w stosunku do wszystkich urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu.</p>	<p>zmieniających, w stosunku do pierwotnie ustalonych, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) jego konstrukcję lub zastosowane materiały, lub b) parametry techniczne, lub c) automatykę zabezpieczającą lub jej podzespoły <p>- bez istotnych zmian jego charakterystyki lub przeznaczenia i nie powodujących wzrostu zagrożenia związanego z jego eksploatacją;</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>
--	--	--	---

5.	Art. 4 pkt 7	TDT	<p>TDT zaproponował inne brzmienie tego przepisu: „6) naprawie - należy przez to rozumieć zespół czynności mających na celu przywrócenie stanu zdatności użytkowej urządzenia technicznego, w tym czynności wykonywanych metodami chemicznymi, bez wprowadzania zmian konstrukcyjnych lub parametrów technicznych” <u>Uzasadnienie:</u> Definicja ma na celu ugruntowanie pojęcia w dotychczasowym znaczeniu oraz usunięcie wątpliwości w interpretacji poszczególnych przepisów. Wprowadzone zmiany zmierzają do uproszczenia definicji w celu jej lepszego i bardziej jednoznacznego rozumienia. Zaproponowane zmiany do definicji służą przede wszystkim temu aby definicja naprawy miała charakter uniwersalny, mający zastosowanie do wszystkich urządzeń technicznych objętych dozorem technicznym, przy jednoczesnym jej uproszczeniu. Zmiana definicji naprawy nastąpiła poprzez wykreślenia wskazania na czynności organizacyjno-techniczne i proste wskazanie na czynności mające na celu przywrócenie stanu zdatności użytkowej urządzenia technicznego, bez wprowadzania zmian konstrukcyjnych lub parametrów technicznych.</p> <p><u>Ponadto TDT zaproponował wprowadzenie jako kolejnego punktu w art. 4 – def. konserwacji w następującym brzmieniu:</u> „7) konserwacji - należy przez to rozumieć zespół czynności wykonywanych w celu utrzymania stanu zdatności użytkowej urządzenia technicznego, prowadzonych zgodnie z dokumentacją obsługi i utrzymania urządzenia technicznego, nie będące naprawą urządzenia” <u>Uzasadnienie:</u> Definicja ma na celu ugruntowanie pojęcia w dotychczasowym znaczeniu oraz usunięcie wątpliwości w interpretacji poszczególnych przepisów. Obecnie w przepisach dozoru technicznego brak jest definicji konserwacji. Powoduje to trudności interpretacyjne, szczególnie w przypadku kiedy</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Propozycja zaakceptowana, proponujemy jednak zamienić wyrazy „dokumentacją obsługi i utrzymania urządzenia technicznego” na wyrazy „instrukcja eksploatacji”.</p> <p>Cały punkt otrzymałby wówczas brzmienie: „7) konserwacji - należy przez to rozumieć zespół czynności wykonywanych w celu utrzymania stanu zdatności użytkowej urządzenia technicznego, prowadzonych zgodnie z instrukcją eksploatacji, nie będących naprawą urządzenia”.</p> <p>Instrukcja eksploatacji bowiem zawiera w sobie instrukcje obsługi, konserwacji itd.</p>
----	---------------------	------------	--	--

			czynności konserwacji należy odróżnić od czynności naprawy.	
6.	Art. 8 ust. 1a – propozycja dodania nowego przepisu	TDT	<p>„1a. <i>Modernizacja oraz naprawa urządzeń technicznych odbywa się na podstawie dokumentacji technicznej uzgodnionej z organem właściwej jednostki dozoru technicznego w zakresie zgodności tej dokumentacji z warunkami technicznymi dozoru technicznego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.</i>”</p> <p><u>UZASADNIENIE:</u> Potrzeba wprowadzenia ust. 1a, powiązana jest z regulacją art. 17 ust 1 u.o.d.t, zgodnie z którą „Dokonanie naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, z wyjątkiem naprawy urządzeń, o których mowa w art. 15 ust. 1, wymaga uprzedniego uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego” przez które to uzgodnienie rozumiane jest obecnie uzgodnienie dokumentacji naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, jednakże wymóg ten nie jest obecnie w sposób bezpośredni wyrażony w przepisach ustawy jak ma to miejsce w odniesieniu do wytwarzania urządzeń technicznych. Zmiana w tym zakresie ma charakter doprecyzowujący.</p>	<p>Uwaga przyjęta w zmodyfikowanym brzmieniu (bez „naprawy”) Uzgodniono, że brzmienie tego przepisu zostanie włączone do art. 17, jako ust. 3 (poz. 12 tabeli)</p>

7.	Art. 8 ust. 5	TDT	<p>W art. 8 ust. 5 ustawy proponuje się zmianę zakresu upoważnienia przez przekazanie do szczegółowego uregulowania w rozporządzeniu m.in. wymagań dotyczących „formy dozoru technicznego”. Zauważenia jednak wymaga, że zmiana ta jest niespójna z art. 8 ust. 2 i art. 14 ust. 4 ustawy. Według tych przepisów forma wykonywania dozoru technicznego w przypadku wytwarzania i eksploatacji urządzenia technicznego jest ustalana odpowiednio w toku uzgadniania dokumentacji technicznej albo w decyzji zezwalającej na eksploatację urządzenia technicznego. Zatem uregulowanie wymagań w zakresie formy wykonywania dozoru technicznego w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy powinno zostać ograniczone tylko do przypadków, gdy z ustawy nie wynika inny sposób ustanowienia warunków w tym zakresie.</p> <p>w Art. 1 pkt 4 projektu, lit. b) zamienić na lit. c) i nadać nowe brzmienie ust 5: „5. Minister właściwy do spraw gospodarki, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględni w szczególności wymagania dotyczące konstrukcji, obliczeń wytrzymałościowych, wykonania, osprzętu, oznaczeń, materiałów i elementów, <u>wytwarzania</u>, naprawy lub modernizacji, form dozoru technicznego, zakresu badań technicznych urządzeń i elementów, terminów badań okresowych i doraźnych, rodzaju dokumentacji niezbędnej do objęcia dozorem i potwierdzenia prawidłowości wykonania, spawania, zgrzewania, lutowania, przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej, badań nieniszczących, obsługi i konserwacji.”;</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Zmiana w Art. 1 pkt 4 lit. c), polega na dodaniu wyrazu „wytwarzania” i ma charakter doprecyzowujący. Pomimo, iż jak wynika z art. 8 ust 4 u.o.d.t.: „Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne dozoru technicznego w zakresie: (...)” 3) wytwarzania urządzeń technicznych;</p>	Ministerstwo odstąpiło od projektowanej zmiany
----	--------------------------	------------	--	---

			<p>(...) 5) <i>naprawy i modernizacji urządzeń technicznych</i>”, to w obecnej treści art. 8 ust 5 u.o.d.t. określającej wymagania jakie wydając to rozporządzenie ma uwzględnić minister brak jest wskazania na wymagania techniczne w zakresie wytwarzania. Powyższe stanowi więc oczywisty brak w upoważnieniu ustawowym, gdyż w obecnej treści art. 8 ust 5 u.o.d.t. wskazane są wymagania dotyczące czynności naprawy i modernizacji urządzeń technicznych, które nie są tak daleko idące jak czynności w zakresie wytwarzania. Zmiana w tym zakresie ma charakter doprecyzowujący.</p>	
8.	Art. 9 ust. 1c	Dźwignice.info	<p>Sugerujemy w Art. 9 pkt 1 wykreślić słowo „<i>właściwej</i> „ i dołożyć pkt 1.c w brzmieniu jak niżej:</p> <p>1c. Organy jednostek dozoru technicznego, honorują wzajemnie uprawnienia firm o których mowa w pkt.1 Zapis eliminuje konieczność powtórnego wyrobienia uprawnień przez firmy na innym blankiecie o ile wytwarzający naprawiający lub modernizujący posiada przedmiotowe uprawnienia na ten sam zakres lecz wydane przez inną jednostkę dozoru technicznego . W tej chwili uprawnienia np. na modernizację suwnic wydane przez UDT nie są honorowane przez TDT dopóki nie wyrobimy tych samych uprawnień na blankiecie TDT.</p> <p>86% respondentów uważa ,ze uprawnienia firm powinny być honorowane przez wszystkie jednostki dozoru technicznego</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie dodania w art. 9 ust. 1c Propozycja dodania ust. 1c została przedyskutowana podczas konferencji Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa (MliB) i TDT zgodziły się dodać taki przepis z zastrzeżeniem: „1c. Organy jednostek dozoru technicznego honorują wzajemnie uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem uprawnienia dotyczącego urządzeń technicznych o szczególnej konstrukcji, przeznaczeniu lub sposobie eksploatacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 2.”</p> <p>W ocenie MIB wzajemne honorowanie uprawnień możliwe jest jedynie w zakresie urządzeń technicznych tego samego rodzaju, dla których zaświadczenia kwalifikacyjne wydają wszystkie jednostki dozoru technicznego. Szczegółowe uzasadnienie jest analogiczne, jak w przypadku zaświadczeń kwalifikacyjnych -poniżej.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju - obecnie Ministerstwo Technologii i Przedsiębiorczości (MPiT) zaproponowało natomiast włączenie do nowelizacji takiego przepisu, ale bez żadnych wyłączeń – na etapie kierowania projektu na KRM przepis ten stanowi rozbieżność pomiędzy Ministerstwem Infrastruktury (MI) a MPiT.</p>

9.	Art. 13 ust. 1 pkt 4	TDT	<p>Proponowaną treść art. 13 ust. 1 pkt 4 wykreślić w całości.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Dozór techniczny w formie uproszczonej został wprowadzony w stosunku do urządzeń, które ze względu na parametry techniczne pracy, konstrukcję i zagrożenia związane z eksploatacją nie wymagają przeprowadzania badań w trakcie eksploatacji przez jednostki dozoru technicznego. Zgodnie z obowiązującym obecnie przepisem art. 13 ust. 1 pkt 4, jednostki dozoru technicznego wykonują badanie typu i sprawdzają u producenta zgodność wytwarzania tych urządzeń z warunkami określonymi w art. 9 ust. 4 u.o.d.t. Jednostka dozoru technicznego nie wykonuje badań odbiorczych, okresowych, doraźnych eksploatacyjnych u użytkownika urządzenia w trakcie eksploatacji. Producent takich urządzeń powinien posiadać uprawnienia nadane na podstawie art. 9 u.o.d.t.</p> <p>Od maja 2004 r., tj. od wprowadzenia do prawa polskiego przepisów dyrektyw UE, wytwarzanie urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu uproszczonemu (niektóre urządzenia ciśnieniowe, niektóre urządzenia transportu bliskiego) zostało objęte przepisami dyrektywy maszynowej i dyrektywy ciśnieniowej. Z uwagi na wprowadzenie powyższych regulacji, jednostki dozoru technicznego nie przeprowadzają obecnie badań typu wymaganych wg art. 13 ust. 1 pkt 4 i nie sprawdzają zgodności wytwarzania tych urządzeń z warunkami określonymi w art. 9 ust. 4 u.o.d.t. Z dniem wprowadzenia przepisów powyższych dyrektyw UE urządzenia te podlegają ocenie zgodności określonej w tych dyrektywach, a ich producenci nie muszą posiadać uprawnień nadawanych zgodnie z art. 9 u.o.d.t. Przepis art. 13 ust. 1 pkt 4 nie jest w praktyce wykonywany i jest obecnie przepisem martwym. TDT i MliB proponuje wykreślenie tego przepisu i powiązanego z nim art. 15 u.o.d.t oraz odpowiednią zmianę rozporządzeń określających warunki techniczne dla urządzeń technicznych objętych dozorem uproszczonym. Wykreślenie tego przepisu</p>	Uwaga uwzględniona
----	-------------------------------------	------------	--	---------------------------

			umożliwiłoby dostosowanie u.o.d.t. do obecnego stanu prawnego, podnosiłoby spójność i zrozumiałość przepisów u.o.d.t., a przez to ułatwiłoby ich stosowanie przez przedsiębiorców.	
10.	Art. 14 ust. 5	TDT	<p>Proponowaną treść art. 14 ust. 5 wykreślić w całości.</p> <p>Uzasadnienie: Propozycja wprowadzenia przedmiotowego przepisu wynika z błędnego założenia projektodawcy, iż brak jest podstawy materialnoprawnej do wydania decyzji odmawiającej wydanie decyzji zezwalającej na eksploatację, jak również z niewłaściwej interpretacji wniosków NIK zawartych w wystąpieniu pokontrolnym NIK (znak: KGP.410.003.01.2016, P/16/015). Zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu, zgodnie natomiast z art. 104 ww. ustawy organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Tak więc „w sytuacji odmownego rozpatrzenia wniosków o pozwolenie na eksploatację urządzeń” jednostki dozoru technicznego zobowiązane są, zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, do załatwienia sprawy przez wydanie decyzji, której materialnoprawną podstawę stanowi art. 14 ust 4 u.o.d.t. tj. w przypadku braku pozytywnych wyników badań i wykonanych czynności organ właściwej jednostki dozoru technicznego wydaje decyzję odmawiającą zezwalania na eksploatację urządzenia technicznego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy zgodzić się ze stwierdzeniem, iż do postępowań stosuje się k.p.a. tak jak wynika to z art. 7 ust. 1 ustawy u.o.d.t. nie mniej jednak skoro przepisy dotyczące postępowania o uzyskanie zezwolenia na eksploatację określają, kiedy następuje wydanie decyzji pozytywnej (art. 14 ust. 4) to nie stanowi to błędu legislacyjnego i systemowego, jeżeli w kolejnym ustępie tego przepisu zostanie wskazane, że konsekwencją negatywnych wyników badań jest decyzja odmawiająca wydania decyzji zezwalającej (patrz rozwiązania w innych aktach prawnych – art. 3 i art. 7 i 9 ustawy o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą).</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>

			<p>W miejsce wykreślonej propozycji zapisu ust. 5, wprowadzić nową o następującej treści: „5. Decyzja zezwalającą na eksploatację urządzenia podlega wykonaniu z dniem jej doręczenia przedsiębiorcy lub osobie upoważnionej przez przedsiębiorcę”.</p> <p>Uzasadnienie: Wprowadzenie przedmiotowej regulacji poprawi sytuację prawną eksploatujących, którzy w przypadku wydania decyzji zezwalającej na eksploatację przez organ jednostki dozoru technicznego z urzędu będą mogli wykonywać uprawnienia wynikające z decyzji już w dniu jej doręczenia, tj. jeszcze przed datą, w której decyzja ta stanie się decyzją ostateczną. Wprowadzenie tej regulacji nie ograniczy prawa strony do wniesienia odwołania, którego wniesienie wstrzymywać będzie wykonanie decyzji, zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Ponadto zmiana ta koreluje z ostatnimi zmianami wprowadzonymi do kodeksu postępowania administracyjnego – art. 130 § 4 k.p.a.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Do wydawania decyzji administracyjnych przez organy jednostek dozoru technicznego mają zastosowanie przepisy k.p.a. Propozycja TDT/MliB jest już realizowana w przypadku decyzji, którym został nadany rygor natychmiastowej wykonalności (art. 108 kpa).</p> <p>W pozostałym zakresie przepis ten byłby nadmiarowy względem nowej regulacji zawartej w art. 130 par. 4 k.p.a. (nowela obowiązująca od 01.06.br.) Powołany w uzasadnieniu propozycji MliB/TDT art. 130 par. 2 k.p.a. dotyczy takiej sytuacji kiedy jeszcze nie rozpoczęło się wykonanie decyzji (np. 14 dni w I instancji jeszcze nie minęło a w tym terminie strona złoży odwołanie- par. 2 wskazuje więc, że dalej, po upływie tych 14 dni nie może być decyzja wykonana. Więc nie może mieć on zastosowania do sytuacji, w której nastąpi już wykonanie decyzji, a następnie miałyby zostać wniesione odwołanie. Znaczyłoby to, że przez np. 9 dni urządzenie było eksploatowane, a w dziesiątym dniu kiedy wniesiono odwołanie miałyby nastąpić wstrzymanie jego eksploatacji. Natomiast jeżeli strona chce zrzec się prawa do odwołania – w przypadku decyzji wydawanych na miejscu - może zrobić to od razu i cel jest osiągnięty na podstawie k.p.a., bez konieczności wpisywania takich przepisów do ustawy.</p>
11.	Art. 15a pkt 1	TDT	<p>Proponuje się wprowadzić nowy przepis, następującej treści: „8) art 15a otrzymuje brzmienie: „Art. 15a. O ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej, w przypadku i z dniem zmiany eksploatującego urządzenie techniczne, nowy eksploatujący wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego wynikające z decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, pod warunkiem, że nowy eksploatujący poinformuje pisemnie, w terminie 30 dni od zmiany eksploatującego, organ jednostki dozoru technicznego o zmianie eksploatującego urządzenie techniczne.”</p> <p>Uzasadnienie: TDT wskazuje na potrzebę dalej idącej nowelizacji ww. przepisu poprzez określenie daty, w jakiej nowy eksploatujący wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego, polegającej na wskazaniu, iż następuje to z dniem zmiany</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Propozycja wprowadzenia terminu 30 dni niezasadna. Przepis art. 15a został dodany do ustawy w wyniku noweli z grudnia 2016 r. poświęconej poprawie otoczenia prawnego dla przedsiębiorców. Przepis ten ma na celu znoszenie barier. Wprowadzanie zmian w tym przepisie w zaproponowany przez TDT sposób jest więc niezasadne - wprowadzenie daty wymagałoby dodanie przepisów określających skutki negatywne w wyniku zgłoszenia przez eksploatującego po tym terminie. Przepis miał i ma na celu „odbiurokratyzowanie” postępowania jednostek dozoru technicznego w przypadku zmiany eksploatującego, oczywiście przy zachowaniu pewnych minimów pozwalających na realizację podstawowego celu określonego w art. 2 ust. 1 ustawy. Ponadto trudno byłoby ustalić faktyczną datę zmiany eksploatującego, od której należałoby liczyć np. termin 30 dni.</p> <p>W wyniku uwagi TDT oraz MliB zaproponowano rozwiązanie nie będące obciążeniem dla przedsiębiorców – czyli złożenie oświadczenia o niewprowadzeniu zmian w obecnym pkt 2 art. 15a. Przepis został ponadto</p>

eksploatującego urządzenie techniczne i pod warunkiem przekazania do jednostki dozoru technicznego pisemnej informacji w tym zakresie w terminie 30 dni od zmiany eksploatującego.

W obecnym stanie prawnym występują liczne wątpliwości co do stosowania przedmiotowej regulacji w zakresie:

- określenia terminu, w jakim nowy eksploatujący wstępuje w prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego, tj. czy następuje to z dniem zmiany eksploatującego, czy też z dniem przekazania informacji o zmianie eksploatującego do jednostki dozoru technicznego,
- tego czy następstwo to wynika z mocy prawa, czy też wymagane jest wydanie konstytutywnej decyzji administracyjnej w tym zakresie przez organ jednostki dozoru technicznego,
- formy i terminu, w jakim powinno nastąpić przekazanie informacji o zmianie eksploatującego urządzenie techniczne.

Ponadto TDT wnosi o wykreślenie pkt. 1) w brzmieniu: „*1) od ostatniego badania urządzenia technicznego nie wprowadzono zmian dotyczących jego eksploatacji, które są określone w warunkach technicznych dozoru technicznego*”. Z brzmienia przepisu wynika, iż jest to warunek wejścia we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego, jednak przepis nie wskazuje, kto ma uprawnienie do sprawdzenia, czy ten warunek został spełniony. Przepis nie wymaga też żadnego oświadczenia, które składałby poprzedni/obecny eksploatujący, więc końcowo warunek ten nie jest weryfikowalny. Natomiast w innych przepisach ustawy m.in. w art. 17 oraz art. 19 wskazany został obowiązek przeprowadzenia napraw/modernizacji w uzgodnieniu z jednostką dozoru technicznego, jak również obowiązek niezwłocznego zawiadomienia organu jednostki dozoru technicznego o każdym niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia lub nieszczęśliwym wypadku związanym z jego eksploatacją, pod rygorem skutków prawnych z art. 64 ustawy o dozorcze technicznym.

doprecyzowany poprzez wskazanie konkretnych przepisów odrębnych, co do których zasada sukcesji prawa i obowiązków z decyzji zezwalającej na eksploatację nie znajduje zastosowania. Wobec wprowadzenia ust. 2 z wprowadzenia do wyliczenia zawartego w dotychczasowym art. 15a skreślono wyrazy „*o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej*”.

Projektowany art. 15a otrzymał brzmienie:

„Art. 15a. 1. W przypadku zmiany eksploatującego urządzenie techniczne, nowy eksploatujący wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego wynikające z decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, pod warunkiem że:

- 1) od ostatniego badania urządzenia technicznego nie wprowadzono zmian dotyczących jego eksploatacji, które są określone w warunkach technicznych dozoru technicznego;
- 2) nowy eksploatujący złoży oświadczenie o spełnianiu warunku, o którym mowa w pkt 1 i poinformuje organ jednostki dozoru technicznego o zmianie eksploatującego urządzenie techniczne.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do decyzji zezwalających na eksploatację urządzeń technicznych objętych przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948 i 1954).”

			Tym samym, zmiana eksploatującego w okresie ważności badania technicznego i decyzji zezwalającej, nie powinna wymagać żadnych dodatkowych warunków. Natomiast pozostawienie tego zapisu wymagałoby doprecyzowania że w postępowaniu administracyjnym badana jest przesłanka czy zmiany dotyczące eksploatacji urządzenia nie nastąpiły.	
12.	Art. 17 ust. 1	TDT	<p>Proponowaną treść art. 17 ust. 1 wykreślić w całości.</p> <p>Uzasadnienie: TDT nie może zgodzić się z proponowanym w projekcie ustawy zapisem. W przypadku pozostawienia w u.o.d.t. zapisów dotyczących uproszczonej formy dozoru technicznego, TDT i MliB proponuje pozostawić przepis w obecnym brzmieniu. Wprowadzenie zmiany wg przedstawionego projektu zmian do ustawy doprowadziłoby do sytuacji, w której dowolna modernizacja urządzenia technicznego podlegającego dozorowi uproszczonemu (zmiana parametrów, użytych materiałów, elementów wyposażenia urządzenia) nie podlega uzgodnieniu z jednostką dozoru technicznego, a jej zakres, zastosowane technologie i materiały mogą być dowolnie wybierane przez przeprowadzającego modernizację. W opinii TDT i MliB wprowadzenie takiego zapisu będzie legalizować modernizacje przeprowadzone bez zastosowania obowiązujących przepisów i bez odpowiedniej wiedzy technicznej, które mogą prowadzić do poważnego obniżenia bezpieczeństwa eksploatacji takich urządzeń.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Treść zaproponowanego przepisu likwiduje nadmiarowe obciążenia dla przedsiębiorców, u których wykonywane są czynności dozoru technicznego w zakresie modernizacji urządzeń technicznych objętych dozorem uproszczonym. Nie znajduje uzasadnienia argumentacja TDT i MliB w zakresie, że taki przepis przyczyni się do „poważnego obniżenia bezpieczeństwa eksploatacji takich urządzeń”, ponieważ jak podkreślono w uzasadnieniu, do takich urządzeń nie wymagana jest decyzja zezwalająca na ich eksploatację, co za tym idzie nie podlegają one czynnościom weryfikującym, o których mowa w art. 14 ust. 2, poprzedzającym wydanie takiej decyzji.</p> <p>Gdyby pozostawić ten przepis w niezmienionym brzmieniu, to należy postawić pytanie jakie konsekwencje w stosunku do przedsiębiorcy, który nie dokonał uzgodnienia przed przeprowadzeniem takiej modernizacji, wyciągają obecnie organy jdt? Jeżeli konsekwencje są żadne, a takie wydaje się że są, ponieważ nie ma sankcji wydania decyzji wstrzymującej eksploatację, bo takie urządzenie nie jest objęte w ogóle tymi decyzjami, to jest to niewątpliwy argument za zmianą tego przepisu w sposób zaproponowany w projekcie. Obecny wymóg jest nadmiarowy i nieegzekwowalny, bo brak uzgodnienia nie wpływa na możliwość przeprowadzenia takiej modernizacji.</p> <p>Pierwotnie przepis art. 17 ust. 1 (w obecnym brzmieniu) miał za zadanie kontrolowanie przypadków, w których po modernizacji urządzenie techniczne „uproszczone” zmieniło na tyle swoje właściwości (parametry) techniczne, że powinno być zakwalifikowane jako urządzenie pod dozorem pełnym. Jednak w przypadku wejścia urządzenia z dozoru uproszczonego pod dozór pełny – czy w wyniku naprawy, czy modernizacji – odpowiednie przepisy ustawy (decyzja zezwalająca, badania itd.) mają zastosowanie z mocy prawa.</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p> <p>W wyniku konsultacji z UDT i TDT oraz MliB wprowadzono także w tym przepisie ust. 3.</p>

				<p>Potrzeba wprowadzenia ust. 3, powiązana jest z regulacją art. 17 ust. 1 u.o.d.t, zgodnie z którą „Dokonanie naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, z wyjątkiem urządzeń, o których mowa w art. 15 ust. 1, wymaga uprzedniego uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego”, przez które to uzgodnienie rozumiane jest obecnie uzgodnienie dokumentacji naprawy lub modernizacji urządzenia technicznego, jednakże wymóg ten nie jest obecnie w sposób bezpośredni wyrażony w przepisach ustawy jak ma to miejsce w odniesieniu do wytwarzania urządzeń technicznych. Zmiana w tym zakresie ma charakter doprecyzowujący i ma dotyczyć tylko modernizacji, z uwagi na fakt, że naprawa może mieć charakter nagły/doraźny i trudnym do zrealizowania mogłoby być uzgadnianie w tym celu dokumentacji.</p>
13.	Art. 19 ust. 2	TDT	<p>Proponowaną treść art. 19 ust. 2 zastąpić następującą: TDT: „2. Organ właściwej jednostki dozoru technicznego może zwrócić się z wnioskiem do innych organów administracji publicznej, które wykonują czynności w związku z niebezpiecznym uszkodzeniem urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadkiem związanych z jego eksploatacją, o przekazanie informacji dotyczących wystąpienia takich zdarzeń, a organy te zobowiązane są do niezwłocznego przekazania informacji w żądanym zakresie.”; MliB: „2. Organ właściwej jednostki dozoru technicznego może zwrócić się z wnioskiem do innych organów administracji publicznej, które wykonują czynności w związku z niebezpiecznym uszkodzeniem urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadkiem związanych z jego eksploatacją, o przekazanie informacji dotyczących wystąpienia takich zdarzeń, a organy te zobowiązane są do niezwłocznego przekazania informacji w żądanym zakresie pod warunkiem, że znajdują się w ich posiadaniu.”;</p> <p>Uzasadnienie: TDT – popiera propozycję wprowadzenia tego przepisu jednakże wskazuje, iż nałożenie nowych obowiązków na inne organy administracji państwowej wymaga zmiany ustaw szczególnych dotyczących działalności tych podmiotów. Brak wprowadzenia tych</p>	<p>Uwaga uzgodniona z TDT UDT i MliB. Przepis otrzymał brzmienie: „Art. 19. 1. Eksploatujący urządzenie techniczne jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić organ właściwej jednostki dozoru technicznego o każdym niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadku związanym z jego eksploatacją. 2. Organy administracji publicznej, które wykonują czynności w związku z niebezpiecznym uszkodzeniem urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadkiem związanym z jego eksploatacją, przekazują informacje w tym zakresie właściwej jednostce dozoru technicznego, niezwłocznie po ich powzięciu.”;</p>

			regulacji może spowodować, iż pomimo składania przez organy właściwej jednostki dozoru technicznego wniosków o przekazanie informacji o niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadku związanym z jego eksploatacją, organy administracji państwowej nie będą udzielały żądanych informacji w związku z brakiem podstawy materialnoprawnej określonej w przepisach dotyczących działalności tych podmiotów. Propozycje zmiany ustaw szczególnych określających zadania innych organów administracji państwowej wskazane zostały w końcowej części przedmiotowego stanowiska (pkt. 27).	
14.	Art. 22 ust. 3a	FSNT NOT	Federacja Stowarzyszeń Naukowo Technicznych – Naczelna Organizacja Techniczna uważa, iż zmiany w ustawie o dozorcze technicznym idą w dobrym kierunku i akceptujemy je. Proponujemy natomiast, aby w art. 22 ust. 3a dopisać „wydanie lub przedłużenie zaświadczenia kwalifikacyjnego” wymaga odbycia szkolenia i przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego. Uzasadnienie: Rozwój techniki, a w ślad z nim uregulowań prawnych, zarówno w Unii Europejskiej jak i w Polsce, wymaga ciągłego aktualizowania wiedzy. Pięć lat w technice to często cała epoka wprowadzająca nowe rozwiązania techniczne i prawne. Ważne jest by osoby legitymujące się zaświadczeniem kwalifikacyjnym na bieżąco uzupełniały wiadomości.	Wyjaśnienie Postępowanie kwalifikacyjne poprzedzające wydanie zaświadczenia służy właśnie zweryfikowaniu posiadanej wiedzy. Natomiast w zakresie przedłużania zaświadczeń kwalifikacyjnych przyjęliśmy, że będą one przedłużane i bezpłatnie i bez żadnych zbędnych formalności, o ile dana osoba będzie wykonywała w ciągu kilku lat dane czynności, czy to konserwatora, czy obsługującego. I tak jak zauważa FSNT-NOT wykonywanie danych czynności nawet bez przerwy, które będzie skutkowało bezproblemowym przedłużaniem ważności zaświadczeń, wcale nie musi oznaczać, że ktoś uzupełnia swoją wiedzę zarówno techniczną jak i prawną. W tym miejscu należy jednak wskazać, że nam chodzi o wskazanie w przepisach na doświadczenie, a obowiązek uaktualnienia wiedzy spoczywa na przedsiębiorcach na podstawie obecnego i nienowelizowanego art. 23 ust. 2 („osoby.... obowiązane są ...do znajomości norm i przepisów prawnych w tym zakresie”). Wyjaśnienia przyjęte
15.	art. 22a - w opiniowaniu był to projektowany art. 22 ust. 3b u.o.d.t.	TDT	Proponowaną treść art. 22 ust. 3b zastąpić następującą: „3b. Organy jednostek dozoru technicznego wzajemnie uznają zaświadczenia kwalifikacyjne wydane przez inne jednostki dozoru technicznego, posiadane przez osoby o których mowa w ust. 2 i 3, które wydawane zostały względem urzędzeń, dla których występuje wspólna właściwość rzeczowa a różna właściwość miejscowa jednostek dozoru technicznego, o ile w zakresie właściwości miejscowej nie występują szczególne wymogi dotyczące osób na nim się znajdujących, które nie zostały zweryfikowane przez inną jednostką dozoru technicznego.”	Uwaga nieuwzględniona Zapis o honorowaniu został zaakceptowany przez resorty, a przede wszystkim RCL(w uzgodnieniach RCL nie zgłosił uwag). Doprecyzowywanie w tym przepisie i uzależnianie honorowania, czy jak wskazuje TDT „uznawania” zaświadczeń, od właściwości miejscowej, poprzez właściwość rzeczową mija się z celem tego przepisu, który w sposób uniwersalny, ogólny i powszechny ma umożliwić przedsiębiorcom wykonywanie działalności, jeżeli posiadają uprawnienia wydane przez jedną z trzech jednostek dozoru technicznego. W zakresie zaś zmiany wyrazu „honorują” na „uznają” należy wskazać, że uznawanie” zaświadczeń kojarzy się z jakąś procedurą/postępowaniem w sprawie uznania. Intencją jest aby bez dodatkowych obciążeń administracyjnych dla podmiotu posiadającego dane zaświadczenie kwalifikacyjne, jego dokument był honorowany/akceptowany przez pozostałe organy jednostek dozoru

			<p>Uzasadnienie: TDT zgadza się z potrzebą wprowadzenia przedmiotowej regulacji jednakże jednocześnie wskazuje, iż proponowana przez projektodawcę regulacja jest nieprecyzyjna, gdyż wprowadza do ustawy nieznaną pojęcie „honorowania”. Mając na uwadze powyższe, w celu zapewnienia jednolitego pojmowania tej instytucji zasadnym jest posłużenie się pojęciem „uznania”, które występuje już w obecnie obowiązujących regulacjach u.o.d.t. Ponadto w celu doprecyzowania zakresu w jakim ma następować „uznawanie” zaświadczeń kwalifikacyjnych wymagane jest jasne wskazanie, iż „uznanie” to może nastąpić jedynie w zakresie w jakim występuje „wspólna właściwość rzeczowa a różna właściwość miejscowa jednostek dozoru technicznego”, określona odpowiednio przez przepisy art. 37, 44 i 50 u.o.d.t. Jednocześnie w przepisie tym wskazane zostało wyłączenie od ogólnej zasady „uznawania” w sytuacji, gdy uznanie w zakresie właściwości miejscowej nie obejmowało szczególnych wymogów bezpieczeństwa, które nie zostały zweryfikowane uprzednio przez inną jednostką dozoru technicznego. W zakresie tym wskazać należy, iż na terenach portów morskich oraz terenach kolejowych występują szczególne wymogi bezpieczeństwa, które podlegają sprawdzeniu na etapie postępowania kwalifikującego, których brak znajomości może stwarzać zagrożenie pomimo sprawdzenia wiedzy w zakresie obsługi samego urządzenia technicznego.</p>	<p>technicznego</p> <p>Wyjaśnienia nieprzyjęte</p>
16.	Art. 22 ust. 4	TDT	<p>TDT wskazuje, iż nieuzasadnionym jest wprowadzenie modyfikacji art. 22 ust. 4 u.o.d.t. poprzez rezygnację z możliwości zawieszenia zaświadczenia kwalifikacyjnego do czasu przeprowadzenia ponownego sprawdzenia kwalifikacji. W opinii TDT i MliB, o ile cofnięcie oraz zawieszenia kwalifikacyjnego posiadają podobny charakter, to są one jednak zasadniczo różne w skutkach, co uzasadnia ich rozróżnienie w ramach regulacji u.o.d.t. O ile cofnięcie zaświadczenia kwalifikacyjnego powoduje całkowitą</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W zakresie pozostawienia dotychczasowych przepisów i sankcji w postaci zawieszenia zaświadczenia należy wskazać, że uzasadnienie TDT i MliB wydaje się być niezasadne, ponieważ samo zawieszenie zaświadczenia wywołuje takie same sankcje dla osoby np. konserwującej, jak cofnięcie zaświadczenia – w jednym i drugim przypadku nie może ona świadczyć pracy w zakresie zawieszonych uprawnień (zwieszenie uprawnień to na czas zawieszenia = ich utrata).</p> <p>Szczególny tryb z art. 52 § 1 pkt 3 k.p. (bo o ten art. chyba chodzi) odnosi się do</p>

			<p>utrata uprawnień i konieczność uzyskania przez tą osobę nowego zaświadczenia kwalifikacyjnego, o tyle zawieszenie zaświadczenia kwalifikacyjnego nie powoduje utraty uprawnień, a jedynie ich zawieszenie do czasu dokonania odpowiedniej weryfikacji przez właściwą jednostkę dozoru technicznego. W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666 z późn. zm.) skutkiem cofnięcia zaświadczenia kwalifikacyjnego może być jednostronne rozwiązanie przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w związku z zawinioną przez pracownika utratą uprawnień (zaświadczenia kwalifikacyjnego) koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, który to skutek nie występuje w przypadku zawieszenia uprawnień.</p>	<p>trwałej lub okresowej, a nie przejściowej (krótkiej) utraty uprawnień. Zawieszenie zaświadczenia wcale nie musi być spowodowane taką sytuacją przejściową (krótkotrwałą), ale może mieć wymiar dłuższy - okresowy, a nawet trwały. Wówczas skutek w postaci zwolnienia z winy pracownika wystąpi zarówno dla cofnięcia zaświadczenia, jak i jego zawieszenia. Obie czynności organ dozoru stwierdza w drodze decyzji, co również stanowi wymóg przepisu art. 52 z k.p. (orzeczenie sądu lub decyzja organu). Zatem argument TDT, że samo zawieszenie zaświadczenia nie spowoduje sankcji dla pracownika je posiadającego w postaci zastosowania przez pracodawcę art. 52 k.p., a cofnięcie już takie sankcje spowoduje wydaje się niezasadny. Do stosowania tego przepisu nie jest konieczne, aby zawiniona utrata uprawnień była trwała, bo nie wprowadza on tego wymogu. Zresztą jak wskazano w uzasadnieniu cofnięcie zaświadczenia nie jest sankcją trwałą i zarówno osoba, której obecnie cofa się zaświadczenie, jak i zawiesza, może w takim samym dowolnym, nawet krótkim czasie wystąpić z wnioskiem o sprawdzenie kwalifikacji i uzyskać nowe zaświadczenie. Nie ma sztywnej granicy czasowej minimalnego okresu pobawienia uprawnień. Należy przyjąć, że w każdym razie jest on krótszy od okresu wypowiedzenia, bo w przeciwnym razie prawo rozwiązania umowy bez wypowiedzenia traci dla pracodawcy jakiegokolwiek znaczenie praktyczne. (np. sprawa w II instancji konserwatora, który z powodu choroby, nie dokonał czynności konserwatorskich i dokonał wpisu do dziennika konserwacji na podstawie informacji od obsługującego. Jeśli taka choroba konserwatora miałaby charakter trwały, bo np. dotyczy sprawności konserwatora, bez której nie jest on w stanie np. się zginać, bo jest w podeszłym wieku - jak było w sprawie - i ma chore biodro, to zawieszenie w takiej sytuacji nie będzie miało na pewno charakteru krótkotrwałego, a okresowy, a nawet trwały, jeśli nie powróci do zdrowia i nie przystąpi do nowego postępowania o ponowne sprawdzenie kwalifikacji). W naszej opinii przy takim zawieszeniu pracodawca tak samo ma prawo skorzystać z uprawnienia z art. 52 k.p. – zawieszenie zaświadczenia nie chroni takiego pracownika przed zwolnieniem.</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>
17.	Art. 23 ust. 2	Dźwignice.info	<p>Sugerujemy w art. 23. Punkt 2.-wykreslić słowo "właściwej"- z racji wzajemnego uznawania uprawnień osób kandydaci mogą zdawać egzaminy tam gdzie chcą.</p> <p>2. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadzają komisje kwalifikacyjne powoływane przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.</p> <p>89% respondentów uważa, że zaświadczenia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie do końca można się zgodzić z przedstawionym stanowiskiem. Są urządzenia techniczne podlegające dozorowi technicznemu specjalistycznych jednostek dozoru technicznego i wówczas egzamin na ich obsługę/konserwację powinny przeprowadzać właściwe jednostki.</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>

			<p>kwalifikacyjne operatorów i konserwatorów powinny być honorowane przez wszystkie urzędy dozoru technicznego.</p>	
18.	<p>W art. 23 po ust. 4 dodać ust. 4a</p>	<p>TDT</p>	<p>„4a. Za przedłużenie ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, pobierane są opłaty od osób kierujących wnioski o ich wydanie, w wysokości 25 % opłaty, o której mowa w ust. 3.”</p> <p>Celem tego przepisu jest zapewnienie ekwiwalentności przedmiotowej opłaty i jej powiązania z pracochłonnością i kosztami, które powstają po stronie jednostki dozoru technicznego wykonującej czynności sprawdzające w zakresie przedłużenia ważności zaświadczenia i wydania nowego dokumentu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja sprzeczna z uzasadnieniem dla wprowadzenia proponowanej zmiany</p>
19.	<p>Art. 23 ust. 5</p>	<p>TDT</p>	<p>Proponowaną treść art. 23 ust. 5 zastąpić następująco:</p> <p>„5. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw obrony narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki, sposób i tryb sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych, 2) rodzaje urządzeń technicznych, przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie kwalifikacji, 3) okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, uwzględniając rodzaje urządzeń technicznych, 4) tryb i sposób przedłużania ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, 5) wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji, 6) wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego, 7) tryb i sposób zawieszania/odwieszania, cofania zaświadczeń kwalifikacyjnych, <p>- uwzględniając stopień zagrożenia związanego z eksploatacją urządzeń technicznych.”;</p> <p>Uzasadnienie: Zmiana w zakresie brzmienia ww. przepisu polega na zobowiązaniu ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W naszej opinii nie ma takiej potrzeby, ani aby rozszerzyć wytyczne o tryb i sposób zawieszania/cofania zaświadczeń kwalifikacyjnych, ani o konieczność wydawania takiego rozporządzenia w porozumieniu z dwoma innymi ministrami (patrz ostania nowela u.o.d.t. prowadzona przez MliB gdzie analogicznie delegacja do wydania rozporządzenia w sprawie tzw. nalewaków, spoczywa jedynie na ministrze wł. ds. gospodarki (a też są szczególne warunki ich pracy w zależności od umiejscowienia takiego urządzenia (stacja paliw w doku portowym, czy zwykła przy ulicy).</p> <p>Ponadto taki proces wydłuża procedowanie. Należy zauważyć również, że obecnie obowiązujące rozporządzenie wydaje jeden minister właściwy dla nadzoru nad UDT, jako głównej jednostki dozorowej w Polsce, zgodnie z zasadą określoną w przepisie art. 40 u.o.d.t., która to statuuje jako zasadę domniemania kompetencji jednostki dozoru technicznego, jakim jest UDT. Ponadto należy zauważyć, że prowadzony prawidłowo proces legislacyjny, w tym w szczególności uzgodnienia pomiędzy resortami, gwarantuje uzgadnianie wszelkich projektów prowadzonych przez resort gospodarki z organami, którym podlegają WDT i TDT, oraz z samymi specjalistycznymi JDT.</p> <p>Jeżeli chodzi o wytyczne dotyczące zawieszania i cofania zaświadczeń kwalifikacyjnych to zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 22 ust. 4 uzgodnionym podczas konferencji, uprawnienia z zaświadczeń będą cofane w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>

			<p>porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw obrony narodowej co jest w sposób oczywisty uzasadnione tym, iż tryb wydawania zaświadczeń kwalifikacyjnych obejmuje również wydawanie zaświadczeń względem urzędzeń specjalistycznych i w szczególnych warunkach ich pracy.</p> <p>Ponadto w związku z możliwością zawieszenia i cofania przez jednostki dozoru technicznego zaświadczeń kwalifikacyjnych zasadnym jest wprowadzenie w zakresie upoważnienia ustawowego, upoważnienia dla ministra do określenia trybu i sposób zawieszania/odwieszania, cofania zaświadczeń kwalifikacyjnych, uwzględniającego wynikającą z projektu ustawy możliwość uznawania zaświadczeń kwalifikacyjnych i określenia zasad przekazywania informacji o naruszeniach przepisów innym jednostkom dozoru technicznego, czego celem jest ujednoczenie działania wszystkich jednostek dozoru technicznego.</p>	
20.	Art. 26	TDT	<p>Proponowaną treść art. 26 u.o.d.t. zastąpić następującą:</p> <p>„26. Przedsiębiorca, u którego są wykonywane czynności dozoru technicznego, jest obowiązany zapewnić warunki do sprawnego i bezpiecznego ich wykonania, w tym zapewnić obecność osoby odpowiedzialnej za wytwarzanie lub modernizację lub naprawę oraz osoby odpowiedzialnej za konserwację i obsługę urządzenia technicznego, o ile jest to wymagane oraz, na żądanie inspektora, przedstawić dokumenty i udzielić informacji koniecznych do prawidłowego wykonania tych czynności.”;</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie obowiązków przedsiębiorcy, u którego są wykonywane czynności dozoru technicznego, poprzez wskazanie na konieczności zapewnienia bezpiecznych warunków do przeprowadzenia czynności dozoru technicznego i uszczegółowienie tego obowiązku poprzez wskazanie na konieczność zapewnienia w szczególności</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zaproponowana zmiana wynika z treści art. 31 ustawy o dozorcze technicznym.</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>

			obecności osób odpowiedzialnych za wytwarzanie lub modernizację lub naprawę oraz osoby odpowiedzialnej za konserwację i obsługę, jak również przedstawić, na żądanie inspektora, dokumenty i udzielić informacji koniecznych do prawidłowego wykonania tych czynności.	
21.	Art. 26 w zw. z art. 31 ust. 2	POGP	<p>Wątpliwości Polskiej Organizacji Gazu Płynnego budzi uregulowanie w art. 26, zgodnie z którym organy dozoru technicznego będą miały możliwość wymagania obecności przy badaniu osób, które wskaże inspektor – w tym konserwującego i obsługującego.</p> <p>Przyjęty zapis o obecności „o ile jest wymagana” jest zapisem zbyt ogólnym. W naszej branży taki zapis jest nie do przyjęcia w przypadku prawie kilkudziesięciu małych tysięcy małych indywidualnych zbiorników.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Przepis stanowi ułatwienie względem obecnie obowiązującego. Obecnie obecność obsługującego/konserwującego jest obligatoryjna. Przepis ma również na celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących „kto ma zapewnić obecność obsługującego/konserwującego”. Z praktyki dozоровej wynika, że część eksploatujących oczekiwało, że to jednostka dozoru technicznego zapewni obecność obsługującego/konserwującego. Jednak obowiązek ten powinien spoczywać na eksploatującym, aby uniknąć chociażby zarzutu o stronniczość konserwującego, którego obecność zapewniłaby jednostka dozoru technicznego. Poza tym przepis ma umożliwić przypadki, w których nie będzie konieczne zapewnianie przez eksploatującego obecności obsługującego/konserwującego podczas badania, co z kolei ograniczy koszty po stronie eksploatującego. Natomiast szczegóły w tym zakresie będą zawarte w warunkach technicznych dozoru technicznego (taką okoliczność przewidują przepisy projektowanych warunków UTB).</p> <p>Uwaga dotycząca „wymagania osób przy badaniu” dotyczy projektowanego art. 31. Treść tego przepisu została ostatecznie uzgodniona z POGP, UDT i TDT podczas Konferencji Uzgodnieniowej</p>
22.	Art. 31 ust. 2	TDT	<p>W art. 31 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przedsiębiorca, u którego są wykonywane czynności dozoru technicznego, jest obowiązany, na polecenie inspektora, do zapewnienia udziału osób niezbędnych do wykonania czynności przy urządzeniu technicznym”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Zmiana w tym zakresie ma na celu umożliwienie inspektorowi TDT żądania udziału osób niezbędnych do wykonania czynności przy urządzeniu technicznym w celu właściwego przeprowadzenia czynności przy urządzeniu technicznym. Przepis ten dotyczy sytuacji gdy przeprowadzenie badania nie jest możliwe lub jest znacząco utrudnione wyłącznie przy udziale</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Treść tego przepisu została ostatecznie uzgodniona z POGP, UDT i TDT podczas Konferencji Uzgodnieniowej</p>

			inspektora TDT. Proponowany zapis jest bezpośrednio powiązany z obowiązkami jakie wynikają z ust 1 tego przepisu. Zmiana w powyższym zakresie ma charakter redakcyjny.	
23.	Art. 33	dźwignice info	<p>Sugerujemy w art. 33 dodać punkt 4. w brzmieniu:</p> <p>4.Producent , instalator lub ich uprawniony przedstawiciel, na żądanie , mają prawo otrzymania kopii protokołu badania odbiorczego , z racji nałożonych na nich obowiązków przez ustawę o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku z dn.13 kwietnia 2016r (Dz.U.2016 .Poz.542)</p> <p>69% respondentów uważa , że instalator powinien otrzymywać kopię protokołu badania odbiorczego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nieuzasadnione koszty po stronie jednostek dozoru technicznego. Zawsze w trybie informacji publicznej mogą się zwrócić do jednostki dozoru technicznego o informację dotyczącą wyniku badania technicznego. Ewentualnie mogą się zwrócić o kopie protokołu do eksploatującego, który ją posiada.</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>
24.	Art. 33 ust. 6 - w opiniowaniu było projektowany art. 23 ust. 5 u.o.d.t.	TDT	<p>Proponowaną treść art. 33 ust 5 zastąpić następującą:</p> <p>5. Przedsiębiorca, u którego wykonywane są czynności dozoru technicznego przechowuje w postaci papierowej lub elektronicznej zbiór protokołów dotyczących danego urządzenia technicznego, zwany „księgą rewizyjną urządzenia”, która jest udostępniana na żądanie inspektora;</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Celem tego zapisu jest zapewnienie inspektorowi możliwości weryfikacji spełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku prowadzenia „księgi rewizyjnej urządzenia” tj. zbioru protokołów dotyczących danego urządzenia technicznego przechowywanej przez przedsiębiorcę w postaci papierowej lub elektronicznej. Możliwość weryfikacji w tym zakresie jest tym bardziej istotna, gdyż umożliwia prócz sprawdzenia sprawowania prawidłowego nadzoru nad urządzeniem technicznym również możliwość porównania dokumentacji znajdującej się w aktach jednostki dozoru technicznego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja niezasadna. Obowiązek udostępnienia księgi rewizyjnej wynika z art. 26 ustawy.</p> <p><i>„Art. 26. Przedsiębiorca, u którego są wykonywane czynności dozoru technicznego, jest obowiązany zapewnić warunki do sprawnego ich wykonania oraz, na żądanie inspektora, przedstawić dokumenty i udzielić informacji koniecznych do prawidłowego wykonania tych czynności”.</i></p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>

25.	Art. 37 pkt 20	TDT	<p>Proponowaną treść art. 37 pkt 20 zastąpić następująco: 16) w art. 37 w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 w brzmieniu: „20) popularyzowanie zadań w zakresie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych oraz rozwoju nauki i techniki w tym zakresie.”;</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Popularyzowanie zadań w zakresie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych winno być skorelowane z popularyzowaniem postępu w dziedzinie nauki i techniki. Dlatego do ustawowych zadań jednostek dozoru technicznego powinny też należeć zadania w dziedzinie popularyzowania nauki i techniki w tym zakresie. Takie działania również wymagają nakładów finansowych (np. wydawnictwa, szkolenia), a zasady gospodarki finansowej zawarte w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U. 2016r., poz. 1870) wymagają, aby wydatki ponoszone na ten cel były umocowane w ustawie regulującej zadania jednostki. Popularyzowanie zadań w zakresie rozwoju nauki i techniki, związanych z bezpiecznym funkcjonowaniem urządzeń technicznych będzie mogło uwzględniać wiedzę z zakresu najnowszych badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych, przy uwzględnieniu specyfiki dziedziny dozoru technicznego.</p>	<p>Zrezygnowano ze zmiany w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2017 poz. 2201).</p>
26.	Art. 40	WDT	<p>Art. 40 proponuje się nadać brzmienie: „Art. 40. UDT wykonuje dozór techniczny nad urządzeniami technicznymi objętymi ustawą, z wyłączeniem urządzeń podlegających dozorowi technicznemu specjalistycznych jednostek dozoru technicznego.”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Propozycja w związku z określeniem w zmienianym art. 39 ust. 1 ustawy o dozorcze technicznym struktury organizacyjnej UDT (art. 1 pkt 18 projektu)</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zaproponowana zmiana została uzupełniona o wyrazy „par paliwa” wskutek noweli u.o.d.t., która weszła w życie 21.09.br.</p>

27.	Art. 40b	Dźwignice. info	<p>Sugerujemy w Art. 40.b dodanie punktu 5 w brzmieniu: 5. współpracę z organizacjami i mediami branżowymi w celu upowszechniania wiedzy technicznej, bezpieczeństwa eksploatacji UTB, przekazywania i wymiany informacji istotnych dla branży. 85% respondentów uważa ,ze UDT powinien współpracować z organizacjami i mediami branżowymi w przekazywaniu i wymianie informacji istotnych dla branży.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Taki przepis mógłby stanowić nadmierne obciążenie UDT w kontaktach z szeroko rozumianymi mediami. W zasadzie propozycja jest obecnie realizowana w art. 37 pkt 11 u.o.d.t („popularyzowanie zagadnień związanych z bezpieczną pracą urządzeń technicznych oraz organizowanie doradztwa w tym zakresie;”).</p> <p>Wyjaśnienia przyjęte</p>
28.	Art. 41 ust. 1	OPZZ	<p>Poważne wątpliwości budzi zaprojektowana w art. 1 pkt 20 projektu ustawy zmiana dotycząca brzmienia art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040), polegająca na zmianie formy nadawania statutu Urzędowi Dozoru Technicznego (UDT), poprzez obniżenie rangi aktu prawnego nadającego ten statut, tj. z rozporządzenia na zarządzenie. Możliwość nadania statutu w drodze zarządzenia spowoduje mniejszą stabilność funkcjonowania UDT, a co za tym idzie możliwość większej ingerencji przez właściwego ministra na działanie tego urzędu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zbyt mały wpływ ministra na UDT wykazał NIK – stąd zwiększenie nadzoru formalnego i uelastycznienie formy nadawania statutu.</p> <p>OPZZ nie wzięła udziału w Konferencji Uzgodnieniowej.</p>
29.	Art. 44 ust. 1 pkt 8	TDT	<p>W art. 1 pkt 21 projektu, proponowany zapis: 21) w art. 44 ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) inicjowanie działalności mającej na celu zwiększanie bezpieczeństwa publicznego w transporcie.” zastąpić następującym: 21) w art. 44 w ust. 1: a) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 37 pkt 1, 7-17 i 20, 40 lit. a) i b) w zakresie urzędów określonych w pkt 1;” b) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu: „9) inicjowanie działalności mającej na celu zwiększanie bezpieczeństwa w transporcie; 10) współpraca z jednostkami dozoru technicznego w zakresie wykonywania dozoru technicznego.”</p>	<p>Uwaga wyjaśniona i uzgodniona z MliB, TDT, UDT, WDT – przepis otrzymał nowe uzgodnione brzmienie.</p> <p>W art. 44 w ust. 1: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych;”, b) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 37 pkt 1 i 8-16 oraz w art. 40a i 40b, w zakresie urzędów określonych w pkt 1;”, c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 - 12 w brzmieniu: „9) inicjowanie działalności mającej na celu zwiększanie bezpieczeństwa publicznego w transporcie; 10) współpraca z jednostkami dozoru technicznego w zakresie wykonywania dozoru technicznego; 11) inicjowanie działalności normalizacyjnej, współudział w opracowywaniu lub opracowywanie projektów warunków technicznych dozoru technicznego oraz norm określających</p>

			<p><u>Uzasadnienie:</u> Powyższa zmiana ma na celu właściwe dookreślenie zadań TDT. Jak wynika z regulacji u.o.d.t., dozór techniczny wykonywany jest przez jednostki dozoru technicznego w zakresie ich właściwości rzeczowej i miejscowej. Pomimo, iż właściwość rzeczowa jednostek dozoru technicznego jest zbliżona, to w przepisach u.o.d.t. brak jest konsekwentnego i jednolitego określania zadań jednostek dozoru technicznego poprzez odwołanie się do jednolitych zadań jakie wykonywane są w zakresie wyłącznej właściwości rzeczowej i miejscowej poszczególnych jednostek dozoru technicznego. Dlatego też celowym jest usunięcie tych nieścisłości i jednoznaczne doprecyzowanie, iż do zadań TDT należy również wykonywanie zadań, o których mowa w art. art. 37 pkt 1, 7-17 i 20, 40 lit. a) i b), ale w zakresie jego właściwości rzeczowej i miejscowej, a także współpraca z jednostkami dozoru technicznego w zakresie wykonywania dozoru technicznego.</p> <p>Jednocześnie, konsekwentnie do uwag wskazanych w stosunku do art. 2 ust 1 u.o.d.t celowym jest zmiana w zakresie zadania dotyczącego „inicjowania działalności mającej na celu zwiększenie bezpieczeństwa publicznego w transporcie” na określenie tego zadania jako „inicjowanie działalności mającej na celu zwiększenie bezpieczeństwa w transporcie”.</p>	<p>zasady i warunki bezpiecznej pracy urządzeń technicznych, o których mowa w art. 54 ust. 2;</p> <p>12) występowanie z wnioskami o zmianę wysokości opłat za czynności jednostek dozoru technicznego, w zakresie urządzeń technicznych, o których mowa w art. 54 ust. 1.”;</p>
30.	Art. 46	TDT	<p>W art. 1 pkt 22 projektu, proponowaną treść art. 46 wykreślić w całości.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> U.o.d.t. nie powinna określać szczegółowej struktury organizacyjnej jednostek dozoru technicznego. Struktura organizacyjna powinna być określana w innych aktach wykonawczych, jak rozporządzenia czy zarządzenia, określających statut jednostek dozoru technicznego. Ułatwi to wprowadzenie ewentualnych zmian struktury organizacyjnej jednostek dozoru technicznego w odpowiedzi na potrzeby wynikające z ich działalności.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Art. 46 jest analogiczny do obecnego brzmienia tego przepisu oraz do art. 39 (UDT) i 52 (WDT).</p> <p>Wyraz „Centrala” zmieniono na wyraz „Biuro”.</p>

31.	Art. 46	WDT	<p>Analogicznie, w związku z określeniem w zmienianym art. 46 ust. 1 <i>ustawy o dozorze technicznym</i> struktury organizacyjnej TDT (art. 1 pkt 22 projektu), projektowanemu art. 46 ust. 2 proponuje się nadać brzmienie:</p> <p>„ 2. TDT wykonuje zadania, o których mowa w art. 44, przy pomocy Centrali TDT i oddziałów TDT”.</p>	Uwaga uwzględniona
32.	Art. 59a	TDT	<p>W art. 1 pkt 30 projektu, proponowaną treść art. 59a wykreślić w całości.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Transportowy Dozór Techniczny (TDT) nie może zgodzić się z proponowanym w projekcie ustawy zapisem mówiącym, iż zadanie określone w art. 37 pkt 20 może być realizowane m.in. poprzez współorganizowanie jednostek, których działalność dotyczy popularyzacji nauki i techniki, gdyż zapis ten powodowałby przeniesienie obowiązków administracyjnych z podmiotu administracji na inne podmioty bez stosowanego upoważnienia w tym zakresie.</p>	Zrezygnowano ze zmiany w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2017 poz. 2201).
33.	Art. 65	TDT	<p>W art. 1 pkt 33 projektu, proponowaną treść art. 65: „Art. 65. Postępowanie w sprawach określonych w art. 64 i 65 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie złożonego przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.”.</p> <p><u>wykreślić lub zmienić na następującą:</u> „Art. 65. Postępowanie w sprawach określonych w art. 63 i 64 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie, złożonego przez Policję lub Prokuratora”;</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Na wstępie TDT wskazuje, iż w zaproponowanym zapisie nastąpiła oczywista omyłka pisarska polegająca na błędnym wskazaniu art. 64 oraz art. 65,</p>	Uwaga uwzględniona Nowe brzmienie art. 65 ustalono z MS

gdy oczywistym jest, iż przedmiotem niniejszej regulacji powinny być art. 63 oraz art. 64,

W zakresie zaproponowanej nowelizacji TDT wskazuje, iż zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. (Dz.U. 2001 nr 106 poz. 1148, zwanej dalej: „k.p.s.w.”), wniosek o ukaranie, składa organ uprawniony do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w danej sprawie.

a) Problematyka zapisu art. 65 polega na jego sprzeczności. Z treści art. 65 jak i z pozostałych artykułów ustawy nie wynika wprost, iż właściwej jednostce dozoru technicznego „przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego”. Tak sformułowany artykuł, nakazujący jednostce dozoru technicznego składanie wniosków o ukaranie bez wskazania, iż może ona występować w charakterze oskarżyciela publicznego, może doprowadzić do sytuacji w której sądy będą odrzucać wnioski o ukaranie stojąc na stanowisku, że jednostki dozoru technicznego nie mają stosownych uprawnień (statusu oskarżyciela publicznego).

b) W przypadku oskarżycieli publicznych sensu largo (oskarżyciele, którym ustawodawca przyznał „uprawnienia oskarżyciela publicznego” - art. 17 § 3 k.p.s.w.), w ich ustawach szczególnych wprost jest nadany status oskarżyciela publicznego np.:

– strażników leśnych i inne organy posiadające uprawnienia dotyczące zwalczania wykroczeń w zakresie szkodnictwa leśnego (art. 47 ust. 2 pkt 8 ustawy z 28 września 1991 r. o lasach - prowadzenia postępowania w sprawach o wykroczenia oraz udziału w rozprawach przed kolegium do spraw wykroczeń w charakterze oskarżyciela publicznego i wnoszenia środków zaskarżenia do sądów rejonowych od rozstrzygnięć kolegium w sprawach zwalczania wykroczeń w zakresie szkodnictwa leśnego);

– strażników Państwowej Straży Łowieckiej w sprawach zwalczania wykroczeń w zakresie szkodnictwa łowieckiego (art. 39 ust. 2 pkt 8 ustawy z 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie - prowadzenia postępowania w sprawach o wykroczenia

oraz udziału w rozprawach przed *kolegium do spraw wykroczeń w charakterze oskarżyciela publicznego* i wnoszenia *środków zaskarżenia* do sądu rejonowego od rozstrzygnięć *kolegium do spraw wykroczeń* w sprawach zwalczania wykroczeń w zakresie szkodnictwa łowieckiego);

– rzecznika konsumentów (art. 42 ust. 3 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów - Rzecznik konsumentów w sprawach o wykroczenia na szkodę konsumentów jest oskarżycielem publicznym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia);

– strażników Państwowej Straży Rybackiej (art. 23 pkt 5 ustawy z 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym - dokonywania czynności wyjaśniających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, które zostały określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz wnoszenia *środków zaskarżenia* od rozstrzygnięć zapadłych w tych sprawach);

– organy Inspekcji Ochrony Środowiska (art. 14 ustawy z 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska - w sprawach o wykroczenia przeciwko środowisku organom Inspekcji Ochrony Środowiska przysługuje uprawnienie oskarżyciela publicznego także wtedy, gdy wniosek o ukaranie za wykroczenie złożył inny uprawniony oskarżyciel);

Zakładając jednak, iż wykładnia art. 65 doprowadzi do przyznania jednostkom dozoru technicznego uprawnień oskarżyciela publicznego, zasadnym pozostaje stwierdzenie, iż ustawa o dozorcze technicznym nie przyznaje jednostkom dozоровym uprawnień pozwalających na rzetelne przygotowanie wniosku o ukaranie, wypełniającego wszystkie przesłanki wskazane w art. 57 k.p.s.w.

Art. 57 k.p.s.w. § 2 stanowi: „Wniosek o ukaranie powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres obwinionego, a także inne dane niezbędne do ustalenia jego tożsamości;
- 2) określenie zarzucanego obwinionemu czynu ze

wskazaniem miejsca, czasu, sposobu i okoliczności jego popełnienia;
3) wskazanie dowodów;
4) imię i nazwisko oraz podpis sporządzającego wniosek, a także adres gdy wniosek pochodzi od pokrzywdzonego.

Ponadto § 3 stanowi : „Wniosek o ukaranie składany przez oskarżyciela publicznego powinien ponadto zawierać wskazanie:

- 1) przepisów, pod które zarzucany czyn podpada;
- 2) miejsca zatrudnienia obwinionego oraz, w miarę możliwości, danych o jego warunkach materialnych, rodzinnych i osobistych;
- 3) pokrzywdzonych, o ile takich ujawniono;
- 4) wysokości wyrządzonej szkody;
- 5) stanowiska osoby sporządzającej wniosek;
- 6) sądu właściwego do rozpoznania sprawy;
- 7) danych dotyczących uprzedniego skazania obwinionego za podobne przestępstwo lub wykroczenie, jeżeli oskarżyciel powołuje się na tę okoliczność.

Należy wyraźnie wskazać, że jednostki dozoru technicznego nie posiadają uprawnień, aby zdobyć informacje niezbędne do sporządzenia wniosku o ukaranie.

TDT nie ma możliwości weryfikacji imienia i nazwiska potencjalnego obwinionego, pozyskania informacji o jego adresie zamieszkania i numerze PESEL, określenia miejsca i czasu popełnienia wykroczenia. TDT nie posiada również uprawnień do przeprowadzenia postępowania dowodowego. Przy braku możliwości przedstawienia podstawowych informacji niemożliwym staje się przedstawienie pozostałych informacji takich jak miejsce zatrudnienia obwinionego lub danych dotyczących uprzedniego skazania obwinionego za podobne przestępstwo lub wykroczenie. Jednostki dozoru technicznego nie otrzymały bowiem uprawnień podobnych do tych które mieszczą się w kompetencjach jednostek lub organów posiadających status oskarżyciela publicznego tj. legitymowania osób podejrzanych o popełnienie

			<p>przestępstwa lub wykroczenia, jak również świadków przestępstwa lub wykroczenia, w celu ustalenia ich tożsamości, zatrzymywania i dokonywania kontroli środków transportu w celu sprawdzenia ładunku w razie zaistnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary, przeszukiwania pomieszczeń i innych miejsc, w przypadkach uzasadnionego podejrzenia o popełnienie przestępstwa, etc.</p> <p>W związku z powyższym zasadnym jest zmiana treści art. 65 na następującą: „Postępowanie w sprawach określonych w art. 63 i 64 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie, złożonego przez Policję lub Prokuratora”; bowiem jedynie Policja i Prokurator dysponuje środkami oraz uprawnieniami do przeprowadzenia postępowania dowodowego oraz przygotowania wniosku o ukaranie nieobarczonego brakami formalnymi.</p>	
34.	Art. 65	WDT	<p>W art. 65 <i>ustawy o dozorze technicznym</i> (art. 1 pkt 33 projektu) proponuje się sprostować oczywistą omyłkę pisarską — zamiast odesłania do art. 64 i 65 powinno być odesłanie do art. 63 i 64.</p>	<p>Uwaga Wyjaśniona Nowe brzmienie art. 65 ustalono z MS.</p>
35.	Dodać przepisy zmieniające do 9 ustaw jako kolejny art. ustawy	TDT	<p>Dodać Art. 1a i określić w nim w nim katalog zmian jakie muszą zostać dokonane w ustawach szczególnych dotyczących zadań innych organów administracji publicznej nakładających na te podmioty obowiązek udzielenia informacji na wniosek organu dozoru technicznego.</p> <p>W powyższym zakresie TDT proponuje dokonanie zmian w następujących aktach prawnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1204 z późn. zm.), – ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1782 z późn. zm.), – ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy. (t.j. Dz. U. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Za analogię nie może posłużyć przepis art. 37 pkt 19, w którym to wskazano kompetencje do wykonywania kontroli spełniania obowiązków, o których mowa w art. 23r ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. URE niejako scedowało swoje uprawnienia kontrolne w pewnym zakresie na inne jednostki administracji publicznej. Mając na uwadze, że jednostki dozoru technicznego wykonują swoje zadania w oparciu o zasady procedury administracyjnej, to przykładowo kontrolę spełniania wymagań wynikających z prawa energetycznego mogą wykonywać tylko na podstawie przepisu kompetencyjnego zawartego w ustawie, na podstawie której te jednostki działają. Stąd właśnie znalazł się przepis art. 37 pkt 19 w związku z art. 23r ust. 3 i 4 Prawa energetycznego.</p> <p>Natomiast proponowany przepis art. 19 ust. 2 u.o.d.t. dotyczy jedynie udzielania informacji. Tym przepisem nie nadaje się nowych kompetencji innym jednostkom administracji publicznej.</p>

- z 2017 r. poz. 786 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich. (Dz. U. Nr 208, poz. 1241 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 656 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 4 kwietnia 1950 r. o utworzeniu Centralnego Instytutu Ochrony Pracy. (Dz. U. Nr 17, poz. 139),
- ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1727 z późn. zm.),
- zarządzenie Nr 20/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 lipca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia statutu instytutu badawczego pod nazwą "Wojskowy Instytut Techniki Panczernej i Samochodowej". (Dz. Urz. MON z 2017 r. poz. 152).

poprzez nowelizację ww. aktów prawnych i wprowadzenie przepisu nakładającego na te organy obowiązek udzielenia informacji na wniosek organu dozoru technicznego, o którym mowa w art. 19 ust 2 projektu *ustawy o zmianie ustawy o dozorze technicznym z dnia 31.07.2017r.*, w brzmieniu:
 „Do zadańorganu..... należy przekazywanie informacji, o których mowa w art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym”.

Uzasadnienie:

W związku z uwagą z pkt 14 dotyczącą art. 1 pkt 10) projektu ustawy i proponowana zmianą w treści art. 19 ust. 2 u.o.d.t. TDT wnosi o wprowadzenie zmian w ustawach szczególnych określających zadania innych organów administracji państwowej, nakładając na te

Idąc takim tokiem myślenia, w ustawie o dozorze technicznym powinien znaleźć się przepis, który stanowiłby, że jednostki dozoru technicznego udzielają informacji na wniosek o udostępnienie informacji publicznej.

Wyjaśnienia przyjęte – uzgodniono następujące brzmienie art. 19 ust. 2:

„2. Organy administracji publicznej, które wykonują czynności w związku z niebezpiecznym uszkodzeniem urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadkiem związanym z jego eksploatacją, przekazują informacje w tym zakresie właściwej jednostce dozoru technicznego, niezwłocznie po ich powzięciu.”

			organy obowiązek udzielania informacji, na wniosek organu dozoru technicznego, o niebezpiecznym uszkodzeniu urządzenia technicznego lub nieszczęśliwym wypadkiem związanych z jego eksploatacją.	
UWAGI DO POZOSTAŁYCH ART. PROJEKTU USTAWY				
36.	Art. 9	TDT	<p>Proponowaną treść art. 9 projektu, „Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 47 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”. <u>zastąpić następująca:</u> „Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 47 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> W opinii TDT zasadnym jest wydłużenie terminu określonego w art. 9 ustawy na wydanie zarządzenia nadającego statut TDT z 6 na 12 miesięcy w związku z tym, iż procedowana jest obecnie nowelizacja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 z późn. zm.), która w sposób znaczny zmieni strukturę organizacyjną TDT.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Ponieważ jest to materia pozostająca we właściwości resortu finansów, jako kompetentny powinien mieć ostateczne zdanie co do brzmienia treści tego przepisu, z tym że ewentualne wątpliwości redakcyjno-legislacyjne rozstrzyga RCL. Jako organ nadzoru powinien również wypowiedzieć się MliB – nie zgłosił uwag.</p>
37.	UWAGA OGÓLNA	POGP	<p>Popierając niektóre kierunki zmian, jak np. forma elektroniczna dokumentów typu protokoły wykonania czynności dozoru technicznego, możliwości usprawnienia obiegu dokumentów czy też rozszerzenie pojęć terminologii pragniemy jednocześnie zwrócić uwagę na fakt zupełnego pominięcia problemu częściowego urynkowienia usług</p>	<p>Propozycje nieuwzględnione</p> <p>Odnosząc się do postulatów POGP opartych na analizie opracowania Instytutu Sobieskiego pt. „System dozoru technicznego zbiorników i urządzeń ciśnieniowych - Polska na tle wybranych państw Unii Europejskiej” (opracowanie z kwietnia 2015 r.) należy wskazać, iż UDT, wraz z dwiema specjalistycznymi jednostkami dozoru TDT i WDT, pełni strategiczną rolę w systemie dozoru</p>

		<p>dozorowych i podtrzymanie istniejącego systemu świadczenia usług dozorowych.</p> <p>Polska Organizacja Gazu Płynnego już w 2014 r. postulowała trzy płaszczyzny zmian:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Urynkowanie zasad świadczenia usług dozorowych. 2. Utrzymanie kontroli jednostek dozorowych nad zasadami świadczenia usług dozorowych poprzez system certyfikacji, kontroli i szkoleń. 3. Utrzymanie funkcji władczej jednostek dozorowych, jako organów państwa w zakresie dopuszczenia do funkcjonowania na rynku określonych urządzeń i ich wycofywania. <p>Przesłaliśmy projekt zmian przy piśmie nr POGP/33/06/2014 z dnia 18.06 2014 r. Proponowany projekt zmian wprowadzał rozwiązania porównywalne ze stosowanymi od lat rozwiązaniami w większości krajów europejskich. Niestety zmuszeni jesteśmy stwierdzić, że w przypadku urządzeń ciśnieniowych istniejące rozwiązania dotyczące sfery eksploatacji są mniej korzystne dla branży niż to było do roku 1990. Nasze postulaty oparliśmy na analizie opracowania Instytutu Sobieskiego pt. „System dozoru technicznego zbiorników i urządzeń ciśnieniowych - Polska na tle wybranych państw Unii Europejskiej”.</p> <p>Problemy branży związane ze wskazaną, naszym zdaniem, potrzebą nowelizacji ustawy sygnalizowaliśmy również w korespondencji z 2016 r., tj. pisma nr POGP/12/05/2016, POGP/14/06/2016 oraz POGP/22/08/2016.</p> <p>Niestety, pomimo znacznego upływu czasu, POGP nie odnotowała postępu w pracach organów państwowych nad systemową zmianą ustroju dozoru technicznego. Z utrzymania <i>status quo</i> branża nie jest usatysfakcjonowana, bowiem wnoszone przez przedsiębiorców coraz wyższe opłaty stanowią gwarancję funkcjonowania systemu w niezmiennym kształcie.</p> <p>W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, iż postępująca (choć zbyt wolno) liberalizacja przepisów prawnych dotyczących kontroli urządzeń ciśnieniowych wprowadzanych na rynek - wbrew niektórym obawom -</p>	<p>technicznego w Polsce zapewniając odpowiedni poziom bezpieczeństwa technicznego poprzez nowoczesne, kompetentne i bezstronne wykonywanie czynności dozoru technicznego. Przytoczona przez POGP ekspertyza Instytutu Sobieskiego traktuje w zasadzie badania techniczne i prowadzenie dozoru technicznego nad urządzeniami, jak każdy inny rodzaj usługi świadczonej w ramach systemu gospodarczego kraju. Zgodnie z koncepcją przywołanej ekspertyzy Instytutu Sobieskiego najlepszym rozwiązaniem byłoby zwiększenie zakresu delegowania uprawnień do świadczenia usług dozorowych na podmioty trzecie, w tym podmioty prywatne. Wg autorów dokumentu „<i>Działanie to należy połączyć z rozpoczęciem prac nad zmianą modelu rynku w kierunku jego otwarcia, co ostatecznie będzie musiało nastąpić ze względu na tendencje do ujednoczenia modeli dozoru technicznego we wszystkich państwach UE. (...) Jednostki państwowe powinny być motywowane (przez regulacje rynkowe i instytucjonalne) do dalszej ekspansji na inne rynki (głównie rynki byłego bloku komunistycznego), podobnie jak czynią to podmioty z państw Europy Zachodniej. Ekspansja zagraniczna pozwoli na podniesienie konkurencyjności oraz potencjału organizacyjnego jednostek, a także zrekompensuje ewentualną stratę części rodzimego rynku.</i>”</p> <p>Niewłaściwym wydaje się jednak porównywanie, czy też zrównywanie nadzoru nad bezpieczeństwem technicznym urządzeń technicznych (mogących stwarzać zagrożenie przede wszystkim dla życia lub zdrowia ludzkiego, ale również dla mienia i środowiska) z innymi powszechnymi usługami wolnorynkowymi świadczonymi w oparciu o relację klient/nabywca – usługodawca/kontrahent. Postulowane otwarcie rynku inspekcji technicznych bazujące na mechanizmach wyceny w oparciu o popyt i podaż wydaje się nie tylko niewłaściwe, ale również nieodpowiedzialne, jeżeli miałyby dotyczyć bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej.</p> <p>Wyłączenie bowiem instytucji dozoru technicznego ze struktur administracji państwowej w praktyce mogłoby doprowadzić do utraty bezpieczeństwa w takich obszarach, jak bezpieczeństwo energetyczne kraju. Trzeba w tym miejscu wskazać, że jednym z ważniejszych zadań, w których uczestniczy dozór techniczny, jest utrzymanie dyspozycyjności i wysokiego poziomu bezpieczeństwa eksploatacji urządzeń energetycznych (kotły, zbiorniki), przy czym należy zaznaczyć, że zdecydowana większość bloków energetycznych w Polsce pracuje przeszło 30 lat, nadal stanowiąc sprawne ogniwa systemu energetycznego Polski. Jeżeli jednak rządziłby rachunek ekonomiczny, urządzenia te mogłyby być w znacznie gorszym stanie.</p> <p>Zauważyć również należy, że urynkowanie systemu dozoru technicznego oznaczałoby zmianę relacji łączących inspektorów z podmiotami podlegającymi kontroli, wprowadzając wzajemną bezpośrednią zależność finansową ocenianą również pod kątem „zadowolenia” z wykonanej inspekcji. Pozbawiłoby to Państwo Polskie faktycznych możliwości niezależnego i kompetentnego określania wymagań technicznych zawartych w przepisach prawa.</p>
--	--	---	--

nie spowodowała obniżenia standardów bezpieczeństwa. Należy oczekiwać, że idące w tym samym kierunku zmiany w zakresie przepisów o dozorcze technicznym na etapie eksploatacji urządzeń, nie powinny doprowadzić do obniżenia standardów bezpieczeństwa. Wniosek taki można wysnuć z doświadczeń wielu państw członkowskich Unii Europejskiej, w których działalność wielu podmiotów na rynku dozoru technicznego nie tylko nie prowadzi do obniżenia standardów bezpieczeństwa, lecz ma również swój wkład w budowanie konkurencyjnej gospodarki. Państwa pozostawiają sobie bowiem co do zasady sprawowanie kontroli nad wykonywaniem dozoru przez usługodawców, a regułą jest, że podmioty prywatne uzyskują uprawnienia do świadczenia usług w drodze akredytacji udzielanej przez organy władzy publicznej. Przy takim rozwiązaniu UDT/TDT w nowej roli mogłyby być organami akredytacji przy jednoczesnym dopuszczeniu funkcjonowania wielu akredytowanych przez UDT/TDT podmiotów, konkurujących ze sobą na rynku usług dozorowych. Dla przykładu, na terenie Niemiec funkcjonuje 7 podmiotów, a ponadto uprawnione są podmioty z innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Kontrolę prawidłowości ich działania sprawują zatwierdzone jednostki kontrolujące oraz organy wskazane przez państwo. Z kolei w Republice Czeskiej notyfikowane są 3 podmioty, obok których działalność prowadzą inne podmioty prywatne mające akredytację Czeskiego Instytutu Akredytacji (CIA). Podobnie skonstruowany jest system dozoru technicznego na Słowacji, gdzie notyfikowanych jest 5 podmiotów, a ponadto działają prywatni usługodawcy mający akredytację Słowackiego Państwowego Inspektoratu Akredytacyjnego (SNAS). Warto zaznaczyć, że dwa ostatnie państwa - podobnie jak Polska - przeszły transformację ustrojowo-gospodarczą i znajdują się obecnie na podobnym etapie rozwoju gospodarczego, lecz nie zabrakło w nich woli politycznej dla zagwarantowania swobody działalności gospodarczej w zakresie dozoru technicznego.

Należy również podnieść, że wyłączenie instytucji dozoru technicznego ze struktur administracji państwowej w praktyce mogłoby doprowadzić do utraty bezpieczeństwa w zasadzie w każdym obszarze objętym dozorem. Każde urządzenie techniczne jest projektowane i wytwarzane tak, aby zminimalizować zagrożenia związane z jego eksploatacją do poziomu akceptowalnego ryzyka. Jednak szczególnie w fazie eksploatacji, kiedy urządzenie znajduje się w rękach konkretnych ludzi, a nadto np. w przestrzeni publicznej (np. schody ruchome, windy), kiedy wymaga bieżącej konserwacji, a jego poszczególne elementy podlegają zużyciu, mogą powstawać zagrożenia nie tylko dla obsługujących, czy konserwujących takie urządzenie, ale także dla zwykłego, często nieświadomego z użytkownika takiego urządzenia obywatela. Dozór techniczny jest i powinien zatem pozostać zespołem czynności świadczonych w ramach skutecznego systemu kontroli państwowej w imieniu i na rzecz ogółu społeczeństwa, zapewniając najwyższy możliwy poziom bezpieczeństwa zarówno dla osób pracujących z urządzeniami technicznymi, w ich pobliżu, jak również dla tych, które korzystają z tych urządzeń bez świadomości jakiegokolwiek potencjalnego ryzyka.

W tym miejscu warto również wskazać na stanowisko Najwyższej Izby Kontroli, która - na podstawie kontroli przeprowadzonej w 2016 r. - dokonała oceny wykonywania zadań przez UDT w latach 2013-2015. W informacji opublikowanej na stronach internetowych NIK w dniu 6 lutego 2017 r. podano, że: „*Za utrzymaniem państwowej kontroli nad bezpieczeństwem urządzeń technicznych przemawiają dane EuropeanLiftsAssociation (ELA) dotyczące dźwigów osobowych i schodów ruchomych. Wynika z nich że liczba wypadków w państwach o wolnorynkowych zasadach przeprowadzania inspekcji jest większa niż przy zachowaniu państwowej kontroli (dane w promilach):*

1. *dźwigi: wskaźnik wypadkowości (liczba wypadków/liczba dźwigów) Polska - 0,11‰, Niemcy - 0,16‰, Wlk. Brytania - 0,34‰, Francja - 0,88‰,*
2. *schody ruchome: wskaźnik wypadkowości (liczba wypadków/liczba schodów ruchomych) Polska - 0,36‰, Niemcy - 0,80‰, Wlk. Brytania - 3,4‰. Francja - 5,9‰,*

Z danych tych wynika, że liczba wypadków przypadająca na liczbę zainstalowanych dźwigów i schodów ruchomych jest kilkukrotnie większa w państwach o wolnorynkowym podejściu do inspekcji, w porównaniu do liczby wypadków w Polsce, gdyż jest ona ograniczana poprzez skuteczny system dozoru.

Ponadto Izba zauważa, że ze względu na brak koordynacji takiej jaka ma miejsce w przypadku państwowego systemu dozoru, duża część urządzeń technicznych w ogóle nie jest badana. Według organizacji bezpośrednio

		<p>W w/w piśmie z dnia 18.06.2014 r. POGP przedstawiła propozycje optymalizacji rozwiązań w zakresie czynności dozoru technicznego, mając na celu wypracowanie uregulowań prawnych uwzględniających uzasadnione interesy zainteresowanych stron. W przedłożonym Ministrowi Gospodarki projekcie założeń zmiany ustawy o dozorcze technicznym, skoncentrowano się na zmianach w stosunku do urzędów technicznych będących już w eksploatacji oraz urzędów poddanych naprawie lub modernizacji. Projekt zakładał, że we właściwości UDT i TDT pozostanie dopuszczenie do eksploatacji urządzenia technicznego po przeprowadzeniu badań odbiorczych, przy czym POGP zaproponowała, aby decyzja zezwalająca na eksploatację wydawana była bezterminowo. W opracowaniu zawarty został również postulat, aby czynności związane z przeprowadzaniem okresowych i doraźnych badań technicznych, sprawdzaniem zaświadczeń kwalifikacyjnych osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne wykonywane były również przez podmioty prywatne. Prezes UDT lub Dyrektor TDT posiadaliby natomiast uprawnienia do upoważniania podmiotów zewnętrznych (akredytacja) oraz dysponowaliby odpowiednimi środkami nadzoru nad prawidłowością wypełniania obowiązków ustawowych. Ułatwieniem weryfikacji czynności dozoru technicznego byłaby też prowadzona w systemie informatycznym ewidencja umożliwiająca przedsiębiorcom sprawdzenie po zalogowaniu, kiedy wobec danego urządzenia technicznego były prowadzone czynności dozoru technicznego. POGP zauważyła, że selektywne zmiany w systemie dozoru technicznego, prowadzące w rzeczywistości do dodatkowych obciążeń przedsiębiorców, nie stanowią docelowego rozwiązania problemu ustrojowego systemu dozoru technicznego, zaś scentralizowany nadal system dozoru technicznego ma negatywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość</p>	<p>zaangażowanych w sprawy dozoru, w Niemczech nie przeprowadza się w ogóle badań od 20% (wg Lift Journal) do 30% (informacja prasowa Vd TÜV) eksploatowanych dźwigów osobowych. Z kolei według francuskiego ministerstwa (Ministère du Logement, de l'Égalité des Territoires de la Ruralité, „Bilan des contrôles techniques d'ascenseurs effectués en 2014”) w 2014 roku przeprowadzono badania kontrolne jedynie 11 proc. dźwigów (zbadano 58 750 z 545 000 zainstalowanych dźwigów).</p> <p><u>Przyjęty system kontroli w państwach o uwolnionym systemie dozoru spowodował, że wiele dźwigów zostaje w każdym roku zatrzymanych ze względu na niebezpieczeństwo dalszej eksploatacji.</u> Liczba zatrzymanych dźwigów w stosunku do liczby wszystkich eksploatowanych dźwigów w europejskich państwach kształtuje się na poziomie: w Niemczech - 13,04 % (Lift Journal); we Francji - 7,6% (cytowany wyżej dokument ministerstwa) a w Polsce - 0,4% (decyzje negatywne Urzędu Dozoru Technicznego).</p> <p><i>Te różące różne wskaźniki mogą wskazywać, że system wolnorynkowy inspekcji jest mniej skuteczny, w dodatku nie zapewnia koordynacji badań (wysoki procent niebadanych urządzeń) i w konsekwencji powoduje, że na rynku są eksploatowane niebezpieczne urządzenia techniczne (czego dowodzi większa liczba wypadków, ale i wyższy odsetek urządzeń zatrzymanych po badaniach technicznych).</i></p> <p><u>Dozór techniczny to specyficzny obszar działalności, który poprzez ścisłe i głębokie związki ze strategicznymi gałęziami gospodarki oraz wpływ na bezpieczeństwo obywateli, nie może podlegać ocenie wyłącznie w oparciu o czynniki ekonomiczne.</u></p>
--	--	--	---

KPRM

AAA404841

Warszawa, 31.07.2018 r.

RIP-12885-2018

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1217.2017 / 8/dl

dot.: RM-10-118-18 z 31.07.2018 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o dozorze technicznym, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pani Jadwiga Emilewicz
Minister Przedsiębiorczości i Technologii

[Signature]
Krzysztof Berent

p. Naczelniczka
30.07.18

Sekretariat
Departamentu Komitetu Rady Ministrów

03.08.2018

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾

z dnia

**w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji
urządzeń technicznych oraz trybu przedłużania okresu ważności zaświadczeń
kwalifikacyjnych**

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1351 i 1356) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych;
- 2) sposób i tryb przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych;
- 3) rodzaje urządzeń technicznych, przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego;
- 4) okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych;
- 5) wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych;
- 6) wzór wniosku o przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego;
- 7) wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego wymaganego przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych.

§ 2. 1. Sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w § 1 pkt 1, przeprowadza się na pisemny wniosek.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, określa rodzaj i zakres kwalifikacji, o których sprawdzenie ubiega się osoba zainteresowana, oraz zawiera dane i załączniki, o których mowa w art. 23 ust. 1a, 1b i 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, zwanej dalej „ustawą”.

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93)

2. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, zwane dalej „egzaminem”, prowadzi komisja kwalifikacyjna, w składzie co najmniej dwuosobowym.

2. Komisja kwalifikacyjna po stwierdzeniu kompletności wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 1, wyznacza termin egzaminu sprawdzającego kwalifikacje, powiadamiając o nim niezwłocznie wnioskodawcę.

3. Egzamin składa się z dwóch części:

- 1) teoretycznej w zakresie określonym w art. 22 ust. 2 ustawy;
- 2) praktycznej polegającej na sprawdzeniu umiejętności w zakresie obsługi lub konserwacji urządzeń technicznych.

4. Tematyka egzaminacyjna podawana jest do publicznej wiadomości za pomocą dostępnych środków komunikacji, w tym środków elektronicznych.

5. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, w którym stwierdza się jego wynik. Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji kwalifikacyjnej.

§ 4. 1. Komisja kwalifikacyjna niezwłocznie powiadamia osobę zainteresowaną o wyniku egzaminu.

2. Pozytywny wynik egzaminu jest podstawą do wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. W przypadku gdy osoba zainteresowana, nie później niż na 3 dni przed planowanym egzaminem, poinformowała pisemnie organ właściwej jednostki dozoru technicznego, że nie stawi się na egzamin w wyznaczonym terminie, pobrana opłata za sprawdzenie kwalifikacji podlega zgodnie z wnioskiem:

- 1) zaliczeniu na poczet egzaminu przeprowadzanego w innym terminie albo
- 2) zwrotowi.

§ 6. Rodzaje urządzeń technicznych, przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego oraz okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych z uwzględnieniem odmian dla danego rodzaju urządzeń technicznych, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego następuje na pisemny wniosek osoby zainteresowanej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane i załączniki, o których mowa w art. 23 ust. 2b i 2d ustawy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dodatkowo dołączyć kopię zaświadczenia kwalifikacyjnego będącego przedmiotem wniosku.

4. Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego następuje w zakresie, w jakim osoba zainteresowana wykazała spełnienie warunku, o którym mowa w art. 23 ust. 2c pkt 2 ustawy.

5. Po złożeniu kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, okres ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego zostaje przedłużony na okres wskazany w załączniku 3 do rozporządzenia.

6. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, jest warunkiem uznania kompletności wniosku.

7. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

MINISTER
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez(wskazać organ właściwej jednostki dozoru technicznego), z siedzibą w Warszawie przy ul....., dla celów przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz trybu przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych (Dz.U. poz.)

.....

(Data, podpis osoby ubiegającej się o sprawdzenie kwalifikacji)

*WZÓR ZAŚWIADCZENIA KWALIFIKACYJNEGO UPRAWNIAJĄCEGO DO OBSŁUGI
URZĄDZEŃ TECHNICZNYCH*

ZAŚWIADCZENIE KWALIFIKACYJNE

NR ZAŚWIADCZENIA

NAZWISKO

IMIĘ

PESEL numer:

WAŻNE Z DOKUMENTEM TOŻSAMOŚCI

ZAŚWIADCZENIE NR	
UPRAWNIAJĄCE DO	
W KATEGORII	
ZAKRES UPRAWNIENIA	
MIEJSCOWOŚĆ	
DATA WYDANIA	

*WZÓR ZAŚWIADCZENIA KWALIFIKACYJNEGO UPRAWNIAJĄCEGO DO
KONSERWACJI URZĄDZEŃ TECHNICZNYCH*

ZAŚWIADCZENIE KWALIFIKACYJNE

NR ZAŚWIADCZENIA

NAZWISKO

IMIĘ

PESEL numer:

WAŻNE Z DOKUMENTEM TOŻSAMOŚCI

ZAŚWIADCZENIE NR	
UPRAWNIAJĄCE DO	
W KATEGORII	
ZAKRES UPRAWNIENIA	
MIEJSCOWOŚĆ	
DATA WYDANIA	

**NINIEJSZE ZAŚWIADCZENIE KWALIFIKACYJNE WAŻNE JEST ŁĄCZNIE Z
UPRAWNIENIAMI WYMAGANYMI ODRĘBNYMI PRZEPISAMI**

Załącznik nr 3

**RODZAJE URZĄDZEŃ TECHNICZNYCH, PRZY OBSŁUDZE I KONSERWACJI
KTÓRYCH WYMAGANE JEST POSIADANIE ZAŚWIADCZEŃ
KWALIFIKACYJNYCH ORAZ ICH OKRESY WAŻNOŚCI**

Lp.	Urządzenia techniczne, przy obsłudze których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego:	Okres ważności zaświadczenia w latach
a	b	c
1.	Wciągarki i wciągniki o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów lub z napędem elektrycznym jednofazowym o udźwigu do 1000 kg.	10
2.	Suwnice o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów.	10
3.	Żurawie o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów lub z napędem elektrycznym jednofazowym o udźwigu do 1000 kg.	5
4.	Układnice o udźwigu powyżej 250 kg.	10
5.	Wyciągi towarowe.	10
6.	Wyciągi statków.	10
7.	Podesty ruchome, z wyjątkiem załadowniczych.	5
8.	Wózki jezdniowe podnośnikowe z mechanicznym napędem podnoszenia.	5
9.	Dźwigi, z wyjątkiem dźwigów osobowych, dźwigów towarowych ze sterowaniem zewnętrznym, dźwigów towarowych małych i urządzeń do transportu osób niepełnosprawnych.	10
10.	Dźwignice linotorowe.	10
11.	Urządzenia techniczne do przemieszczania kontenerów przy pracach przeładunkowych.	10
12.	Układarki do układania torów.	10
13.	Osobowe i towarowe koleje linowe oraz wyciągi narciarskie.	10
14.	Pomosty ruchome z zespołami napędowymi w przystaniach promowych.	10

15.	Zbiorniki stałe z zespołami napędowymi na skroplone gazy węglowodorowe oraz zbiorniki przenośne o pojemności powyżej 350 cm ³ — w zakresie napełniania.	10
16.	Urządzenia do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych.	10

Lp.	Urządzenia techniczne, przy konserwacji których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego	Okres ważności zaświadczenia w latach
a	b	c
1.	Wciągarki, wciągniki.	10
2.	Suwnice.	5
3.	Żurawie.	5
4.	Układnice.	5
5.	Dźwigniki, z wyjątkiem dźwigników stanowiących wyposażenie pojazdów oraz mechanizmów wywrotu skrzyń ładunkowych pojazdów i mechanizmów, pochylania stołów technologicznych.	10
6.	Wyciągi towarowe.	10
7.	Wyciągi statków.	10
8.	Podesty ruchome.	5
9.	Urządzenia dla osób niepełnosprawnych.	5
10.	Schody i chodniki ruchome.	5
11.	Przenośniki okrężne kabinowe i platformowe.	5
12.	Dźwigi.	5
13.	Wózki jezdniowe podnośnikowe z mechanicznym napędem podnoszenia.	5
14.	Dźwignice linotorowe.	5
15.	Urządzenia techniczne do przemieszczania kontenerów przy pracach przeładunkowych.	5
16.	Układarki do układania torów.	10
17.	Osobowe i towarowe koleje linowe oraz wyciągi narciarskie.	5
18.	Pomosty ruchome z zespołami napędowymi w przystaniach promowych.	10

WZÓR

.....
(WNIOSKODAWCA)

....., dnia.....

.....
(ADRES)

.....
(TELEFON)

.....
Organ właściwej jednostki dozoru technicznego oraz właściwy oddział albo delegatura

WNIOSEK O PRZEDŁUŻENIE OKRESU WAŻNOŚCI ZAŚWIADCZENIA KWALIFIKACYJNEGO

.....
 obsługa konserwacja.....
(Nr i zakres posiadanego zaświadczenia kwalifikacyjnego)

DANE OSOBY UBIEGAJĄCEJ SIĘ O PRZEDŁUŻENIE OKRESU WAŻNOŚCI ZAŚWIADCZENIA KWALIFIKACYJNEGO

1. Imię i Nazwisko
(litery drukowane)

2. Numer PESEL /data urodzenia i numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość*
.....
(*Wypełnia osoba nieposiadająca numeru PESEL)

3. Adres do korespondencji.....
.....

4. Sposób przekazania zaświadczenia kwalifikacyjnego
 odbiór osobisty za pośrednictwem poczty
na wskazany adres do korespondencji

Załączniki:

- Kopia zaświadczenia kwalifikacyjnego będącego przedmiotem wniosku.
- Oświadczenie osoby zainteresowanej stanowiące dowód wykonywania czynności w zakresie określonym w zaświadczeniu kwalifikacyjnym, przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia.

.....
Podpis wnioskodawcy

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez(wskazać organ właściwej jednostki dozoru technicznego), z siedzibą w Warszawie przy ul., dla celów przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz trybu przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych (Dz.U. poz.)

(Data, podpis wnioskodawcy)

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania rozporządzenia

Projekt rozporządzenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz trybu przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, zwany dalej „projektem” stanowi wykonanie delegacji ustawowej określonej w art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1351 i 1356), w związku z podjętą nowelizacją tej ustawy w projekcie ustawy o zmianie ustawy o dozorze technicznym (UD220), m.in. w zakresie sprawdzania kwalifikacji osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne i wprowadzenia terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych. Z badań i analiz wypadków przy urządzeniach objętych dozorem technicznym wynika bowiem, że główną ich przyczyną są błędy eksploatacyjne. Jak wynika z opracowanej przez UDT „Analizy nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń urządzeń technicznych” dotyczącej 2016 r., aż 94,5% przyczyn nieszczęśliwych wypadków to były błędy eksploatacyjne, w tym te związane z obsługą i konserwacją urządzeń technicznych.

Zgodnie ze znowelizowaną ustawą z dnia ... przepisami konieczne jest więc wydanie przez Ministra Przedsiębiorczości i Technologii – na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy o dozorze technicznym – przedmiotowego rozporządzenia, z którego (§1) będzie wynikał sposób i tryb sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych, sposób i tryb przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, rodzaje urządzeń technicznych, przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie kwalifikacji, okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych, wzór wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego, a także wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego wymaganego przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych.

II. Aktualny stan prawny

W obecnym stanie prawnym na podstawie delegacji określonej w art. 23 ust. 5 ustawy o dozorze technicznym obowiązuje rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych (Dz. U. poz. 849 oraz z 2003 r. poz. 426). Zmiana treści upoważnienia i zawartych w nim wytycznych do wydania nowego rozporządzenia jest konsekwencją zmiany w art. 22 ust. 3a i art. 23 ust. 2a–2e ustawy (wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych) i ma umożliwić określenie trybu wydawania terminowych zaświadczeń

kwalifikacyjnych dla osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne, w tym trybu przedłużania ich ważności oraz określenie okresów ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych. Obecnie obowiązujące upoważnienie wymagało więc nowelizacji m.in. ze względu na konieczność uwzględnienia nowego rozwiązania, jakim jest wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych. Ponadto obecnie obowiązujące rozporządzenie określa, jakie dane osobowe ma podać osoba ubiegająca się o wydanie zaświadczenia. Jednak od dnia 25 maja 2018 r., kiedy zacznie obowiązywać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, zwane Ogólnym Rozporządzeniem o Ochronie Danych Osobowych (RODO), to na poziomie ustawy powinny zostać określone dane osobowe wymagane przepisami. Stąd też wymóg ich podawania należało przenieść, jako materię ustawową, do przepisów ustawy i dostosować w tym zakresie treść rozporządzenia.

III. Zakres regulacji

Zgodnie z § 2 projektowanego rozporządzenia sprawdzenie kwalifikacji wymaganych dla obsługujących lub konserwujących urządzenia techniczne ma odbywać się na pisemny wniosek. We wniosku tym powinny zostać określone rodzaj zaświadczenia kwalifikacyjnego (obsługa, czy konserwacja) oraz zakres (rodzaje urządzeń, które mają być objęte zaświadczeniem). Wniosek powinien również zawierać dane i załączniki, o których mowa w art. 23 ust. 1a, 1b i 3 znowelizowanej ustawy o dozorcze technicznym. W art. 23 ust. 1a ustawy wskazano więc, jakie dane osobowe powinien zawierać wniosek o sprawdzenia kwalifikacji (imię i nazwisko osoby zainteresowanej, jej adres do korespondencji, nr PESEL, a w przypadku jego braku rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz datę urodzenia i obywatelstwo). Przy ubieganiu się o sprawdzenie kwalifikacji należy pamiętać, że na poziomie ustawy (art. 22 ust. 1c) określono ogólny warunek, iż o sprawdzenie kwalifikacji mogą ubiegać się osoby, które ukończyły 18 lat i władają językiem polskim lub zapewnią udział tłumacza przysięgłego. Natomiast w art. 23 ust. 1b ustawy określono materialne warunki dla osób ubiegających się o sprawdzenie kwalifikacji w zakresie osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne. Na podstawie to przepisu należy więc dołączyć do wniosku m.in. informację o wykształceniu, informacje o miejscu przeprowadzania postępowania, zgodę właściciela urządzenia technicznego na wykorzystanie jego urządzenia w trakcie postępowania. Wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

W § 3–5 projektu rozporządzenia została określona procedura przeprowadzenia egzaminu kwalifikacyjnego. Egzamin będzie składał się z dwóch części – praktycznej i teoretycznej. Stąd na poziomie ustawy wskazano na konieczność wyrażenia przez właściciela urządzenia

technicznego zgody (w postaci załączników do wniosku) do jego wykorzystania podczas egzaminu praktycznego, a także zgodę kierownika jednostki organizacyjnej, w której będzie możliwe przeprowadzenie postępowania. Pozytywny wynik egzaminu stanowi podstawę do wydania zaświadczenia, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia. W § 5 wskazano, że w przypadku nieodbycia się egzaminu, kwota uiszczona za sprawdzenie kwalifikacji podlega – na wniosek – zwrotowi albo zaliczeniu na poczet egzaminu przeprowadzonego w innym terminie. Warunkiem zwrotu tej kwoty, albo jej zaliczenia na poczet egzaminu przeprowadzonego w innym terminie, jest pisemne poinformowanie właściwej jednostki dozoru o niestawieniu się na egzamin – nie później jednak niż w terminie 3 dni przed planowanym egzaminem.

W § 6 – poprzez odesłanie do załącznika nr 3 rozporządzenia – określono rodzaje urządzeń technicznych przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego. Określono również okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, w zależności od rodzaju urządzeń technicznych.

Zgodnie z § 7 przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego odbywa się na pisemny wniosek osoby zainteresowanej (ust. 1). Do wniosku powinno się dołączyć kopię zaświadczenia kwalifikacyjnego będącego przedmiotem wniosku (ust. 3). Zgodnie z § 7 ust. 2 projektu rozporządzenia, wniosek powinien zawierać dane i załączniki, o których mowa w art. 23 ust. 2b i 2d znowelizowanej ustawy o dozorcze technicznym. W art. 23 ust. 2b ustawy wskazano więc, jakie dane osobowe powinien zawierać wniosek o sprawdzenia kwalifikacji (adekwatne, jak we wniosku o sprawdzenie kwalifikacji). Należy przy tym pamiętać, że na poziomie ustawy (art. 23 ust. 2c) określono dwa ogólne warunki przedłużenia okresu ważności zaświadczenia, tj.:

- złożenie wniosku, o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego powinno nastąpić nie później niż na 3 miesiące przed upływem okresu ważności tego zaświadczenia;
- czynności w zakresie określonym w zaświadczeniu kwalifikacyjnym powinny być wykonywane przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia.

Natomiast zgodnie z art. 23 ust. 2d znowelizowanej ustawy, do wniosku dołącza się ponadto oświadczenie osoby zainteresowanej przedłużeniem okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego o wykonywaniu czynności w zakresie określonym w tym zaświadczeniu przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. W oświadczeniu tym umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.

– Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia jest bezpłatne, o czym stanowi art. 23 ust. 2a znowelizowanej ustawy.

Wzór wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia (§ 7 ust. 7).

IV. Podleganie notyfikacji

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, zatem nie podlega notyfikacji (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

V. Oświadczenie o zgodności projektu rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej oraz informacja o przedstawieniu projektu właściwym organom i instytucjom UE

Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

VI. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Rozporządzenie nie będzie generować kosztów dla sektora przedsiębiorstw i sektora publicznego. Skutki finansowe zostały już one określone w OSR do ww. ustawy o zmianie ustawy o dozorze technicznym.

Projektowana regulacja, poprzez wprowadzenie ustawą z dnia o zmianie ustawy o dozorze technicznym wpłynie również pozytywnie na poprawę bezpieczeństwa osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne. Z analiz UDT oraz sprawozdań PIP wynika bowiem, że przyczyną ponad 90% nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń przy urządzeniach technicznych objętych przepisami o dozorze technicznym są błędy eksploatacyjne.

Nie zakłada się, aby przy spełnianiu warunków, takich jak wykonywanie czynności zawodowych konserwatora, czy obsługującego przez okres 3 lat poprzedzających upływ ważności zaświadczenia, wprowadzenie terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych było obciążeniem.

Natomiast nie jest możliwe precyzyjne określenie realnego (liczbowego) wpływu na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ jednostki dozoru technicznego nie dysponują rejestrami i informacjami w zakresie miejsc (wielkości przedsiębiorstwa), w których osoby posiadające zaświadczenia kwalifikacyjne pracują. Niemierzalność wynika również z faktu „migracji” pracowników między przedsiębiorstwami. Ponadto jednostki dozoru technicznego nie prowadzą rejestru podmiotów, które składają wniosek o sprawdzenie kwalifikacji danej osoby, a jedynie rejestr wydanych zaświadczeń kwalifikacyjnych.

VII. Udostępnienie projektu w BIP RCL

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

VIII. Wejście w życie

Zgodnie z zasadą przewidzianą w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. z 2016 r. poz. 205), projektowane przepisy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., wraz z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o dozorcze technicznym.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Przedsiębiorczości i Technologii w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz trybu przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych</p> <p>Organ odpowiedzialny za opracowanie projektu Minister Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Marcin Ociepa – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Terlikowska – Główny Specjalista ds. Legislacji w Wydziale Bezpieczeństwa Technicznego w Departamencie Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego – Ewa.Terlikowska@mr.gov.pl tel. 22 2629663</p>	<p>Data sporządzenia 2018-07-23</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. z uwzględnieniem zmian wprowadzonych w tym upoważnieniu ustawą o zmianie ustawy o dozorze technicznym z dnia ... (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr w Wykazie prac MPiT</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz trybu przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, stanowi wykonanie delegacji ustawowej określonej w art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1351 i 1356), w związku z podjętą nowelizacją tej ustawy projektem ustawy o zmianie ustawy o dozorze technicznym (UD220), uchwaloną w dniu Zgodnie ze znowelizowanym upoważnieniem ustawowym, w rozporządzeniu, które zastąpi rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych (Dz. U. poz. 849 oraz z 2003 r. poz. 426), powinny zostać określone: sposób i tryb sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych, sposób i tryb przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, rodzaje urządzeń technicznych, przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie kwalifikacji, okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych, wzór wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego, a także wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego wymaganego przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych.

Tak jak wskazywano w uzasadnieniu do nowelizacji ustawy o dozorze technicznym z dnia oraz w OSR do tej noweli, na poziomie ustawy – w ramach zwiększenia bezpieczeństwa technicznego, jako wynik zbyt dużej liczby nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń przy obsłudze/eksploatacji urządzeń technicznych – wprowadzono rozwiązania, których konsekwencją jest konieczność wydania nowego rozporządzenia. Obszerną Analizę zamieszczono w OSR do tej nowelizacji. W tym miejscu można jedynie wskazać, że przyczyną takich sytuacji był z reguły brak profesjonalizmu u osób zajmujących się obsługą i konserwacją urządzeń technicznych. Ponieważ zaświadczenia kwalifikacyjne potwierdzające umiejętności praktyczne wydawane były dotychczas bezterminowo, przyczyniało się to do sytuacji, w których osoba posiadająca zaświadczenie kwalifikacyjne podejmowała się pracy na danym urządzeniu nawet po kilkunastoletniej przerwie w wykonywaniu pracy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Efektom oczekiwanych skutków zmiany ustawy będzie zmniejszenie/zminimalizowanie liczby nieszczęśliwych wypadków i niebezpiecznych uszkodzeń przy obsłudze/eksploatacji urządzeń technicznych, poprzez wprowadzone nowelizacją ustawy o dozorze technicznym z dnia terminowe zaświadczenia kwalifikacyjne, na okresy, które wynikają z przedkładanego projektu rozporządzenia. W celu uniknięcia zbyt dużych obciążeń administracyjnych dla osób posiadających takie zaświadczenia i wykonujących stale zadania związane z obsługą i konserwacją takich urządzeń, nowelizacją ustawy o dozorze technicznym z dnia wprowadzono możliwość przedłużenia ważności takiego zaświadczenia o kolejny okres.

Nowelizacja ustawy założyła, że zaświadczenia kwalifikacyjne będą miały ograniczoną w latach ważność, przy czym jako minimalny okres ważności zaświadczenia został wskazany okres 5 lat i maksymalny 10 lat. Tzw. widełki zostały określone na poziomie ustawy, a konkretne okresy ważności przyporządkowane danemu urządzeniu wynikają z projektu rozporządzenia i kształtują się następująco:

Lp.	Urządzenia techniczne, przy obsłudze których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego:	Okres ważności zaświadczenia w latach
a	b	c
1.	Wciągarki i wciągniki o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów lub z napędem elektrycznym jednofazowym o udźwigu do 1000 kg.	10
2.	Suwnice o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów.	10
3.	Żurawie o udźwigu powyżej 250 kg, z wyjątkiem urządzeń z napędem ręcznym wszystkich mechanizmów lub z napędem elektrycznym jednofazowym o udźwigu do 1000 kg.	5
4.	Układnice o udźwigu powyżej 250 kg.	10
5.	Wyciągi towarowe.	10
6.	Wyciągi statków.	10
7.	Podesty ruchome, z wyjątkiem załadowniczych.	5
8.	Wózki jezdniowe podnośnikowe z mechanicznym napędem podnoszenia.	5
9.	Dźwigi, z wyjątkiem dźwigów osobowych, dźwigów towarowych ze sterowaniem zewnętrznym, dźwigów towarowych małych i urządzeń do transportu osób niepełnosprawnych.	10
10.	Dźwignice linotorowe.	10
11.	Urządzenia techniczne do przemieszczania kontenerów przy pracach przeładunkowych.	10
12.	Układarki do układania torów.	10
13.	Osobowe i towarowe koleje linowe oraz wyciągi narciarskie.	10
14.	Pomosty ruchome z zespołami napędowymi w przystaniach promowych.	10
15.	Zbiorniki stałe z zespołami napędowymi na skroplone gazy węglowodorowe oraz zbiorniki przenośne o pojemności powyżej 350 cm ³ – w zakresie napełniania.	10
16.	Urządzenia do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych.	10

Lp.	Urządzenia techniczne, przy konserwacji których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego	Okres ważności zaświadczenia w latach
a	b	c
1.	Wciągarki, wciągniki.	10
2.	Suwnice.	5
3.	Żurawie.	5
4.	Układnice.	5
5.	Dźwigniki, z wyjątkiem dźwigników stanowiących wyposażenie pojazdów oraz mechanizmów wywrotu skrzyń ładunkowych pojazdów i mechanizmów, pochylania stołów technologicznych.	10
6.	Wyciągi towarowe.	10
7.	Wyciągi statków.	10
8.	Podesty ruchome.	5
9.	Urządzenia dla osób niepełnosprawnych.	5
10.	Schody i chodniki ruchome.	5
11.	Przenośniki okrężne kabinowe i platformowe.	5
12.	Dźwigi.	5
13.	Wózki jezdniowe podnośnikowe z mechanicznym napędem podnoszenia.	5
14.	Dźwignice linotorowe.	5
15.	Urządzenia techniczne do przemieszczania kontenerów przy pracach przeładunkowych.	5

16.	Układarki do układania torów.	10
17.	Osobowe i towarowe koleje linowe oraz wyciągi narciarskie.	5
18.	Pomosty ruchome z zespołami napędowymi w przystaniach promowych.	10

Procedura trybu i sposobu weryfikacji uprawnień do obsługi i konserwacji urządzeń technicznych, a także trybu i sposobu przedłużania okresów ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych przedstawia się następująco:

- Sprawdzenie kwalifikacji nastąpi na pisemny wniosek, w którym określone zostaną rodzaj zaświadczenia kwalifikacyjnego (obsługa, czy konserwacja) oraz zakres (rodzaje urządzeń, które mają być objęte zaświadczeniem). Wniosek powinien również zawierać dane i załączniki, o których mowa w przepisach znowelizowanej ustawy o dozorcze technicznym. Wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji stanowi załącznik do rozporządzenia.
- Egzamin będzie składał się z dwóch części – praktycznej i teoretycznej. Pozytywny wynik egzaminu stanowi podstawę do wydania zaświadczenia, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia. Za egzamin uiszczana jest określona ustawą opłata, która będzie mogła podlegać zwrotowi jeżeli egzamin się nie odbędzie, pod określonymi w rozporządzeniu warunkami.
- W załącznika do rozporządzenia określono rodzaje urządzeń technicznych przy obsłudze i konserwacji których wymagane jest posiadanie zaświadczenia kwalifikacyjnego. Określono również okresy ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, w zależności od rodzaju urządzeń technicznych.
- Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego nastąpi również na pisemny wniosek, który powinien zawierać dane i załączniki, o których mowa w przepisach znowelizowanej ustawy o dozorcze technicznym. Warunkiem uznania wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia za kompletny, jest oświadczenie osoby zainteresowanej przedłużeniem okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego o wykonywaniu czynności w zakresie określonym w tym zaświadczeniu przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 5 lat ważności zaświadczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wzór wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każdy z krajów OECD/UE swobodnie określa zakres, zasady i formy wykonywania dozoru technicznego.

Doświadczenia międzynarodowe wskazujące natomiast wpływ wprowadzenia terminowych zaświadczeń kwalifikacyjnych, na zmniejszenie liczby wypadków w pracy, stąd takie rozwiązanie wprowadzono nowelizacją ustawy o dozorcze technicznym z dnia i zmienionym w związku z tym upoważnieniem ustawowym w art. 23 ust. 5, stanowiącym podstawę do wydania projektowanego rozporządzenia. Z posiadanych informacji wynika, że w krajach Europy zachodniej system certyfikacji osób opiera się na dość „dowolnych” zasadach, osoby otrzymują certyfikaty na podstawie szkoleń prowadzonych przez różne podmioty w oparciu o programy zatwierdzone przez akredytowane jednostki. Natomiast okresy, na które są wydawane certyfikaty są ustalane indywidualnie przez dany podmiot wydający je, ale w oparciu o normy.

W krajach UE takich jak Wielka Brytania, Niemcy funkcjonuje terminowość potwierdzania kwalifikacji osób obsługujących (i konserwujących) urządzenia techniczne. Z pozyskanych danych wynika, że terminy ważności takich kwalifikacji wynoszą od 3 do 5 lat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Obsługujący i Konserwujący urządzenia techniczne	1 200 000	Centralna Baza Danych UDT	Nowelizacja ustawy o dozorcze technicznym z dnia (art. 22 – nowy ust. 3a, art. 23 – nowy ust. 2a–2e i zmieniany w art. 23 ust. 5 będący podstawą projektowanego rozporządzenia) wprowadziła terminowość zaświadczeń kwalifikacyjnych. Przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego ma być jak najmniej uciążliwe dla obsługujących i konserwujących – ma być bezpłatne, ma się odbywać na pisemny wniosek, pod warunkiem spełnienia

			określonych warunków – złożenie wniosku na 3 miesiące przed upływem okresu ważności; wykonywanie pracy łącznie przez 3 lata w ciągu ostatnich 5 lat przy wykonywaniu pracy związanej z posiadanym zaświadczeniem kwalifikacyjnym.
Jednostki dozoru technicznego UDT TDT WDT	3	Ustawa o dozorze technicznym	Potencjał UDT w kontekście planowanego zwiększenia zadań związanych ze sprawdzeniem kwalifikacji i wydawaniem zaświadczeń – według danych za rok 2015 UDT sprawdził kwalifikacje (przeegzaminował) ponad 135 tysięcy osób. Opracowany przez UDT wewnętrzny system egzaminowania osób w trybie sprawdzania kwalifikacji zawodowych, w ramach którego oddelegowywani są wybrani pracownicy z oddziałów terenowych w całej Polsce, umożliwia sprawne realizowanie tego procesu. Przewiduje się, że po wprowadzeniu terminowych zaświadczeń i umożliwieniu przedłużania ich ważności, przeważająca liczba spraw będzie dotyczyła właśnie wydłużania ważności zaświadczenia (na podstawie oświadczenia), a nie przeprowadzania nowego procesu sprawdzania kwalifikacji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia – stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) – zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Przedsiębiorczości i Technologii, oraz – zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) – zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Planowane jest przeprowadzenie szerokich konsultacji publicznych, w tym z reprezentatywnymi organizacjami przedsiębiorców i pracodawców, jak i reprezentatywnymi organizacjami zainteresowanymi przedmiotową problematyką:

1. Business Centre Club (BCC);
2. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw (FMiŚP);
3. Krajowa Izba Gospodarcza (KIG);
4. Konfederacja Lewiatan;
5. Pracodawcy RP;
6. Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP);
7. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości;
8. NSZZ Solidarność;
9. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
10. Naczelna Organizacja Techniczna;
11. Związek Pracodawców i Przedsiębiorców;
12. Portal Branży Dźwignicowej dzwignice.info;
13. Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP;
14. Rada Dialogu Społecznego.

Nie będą przeprowadzane prekonsultacje. Wszelkie dane niezbędne do przygotowania OSR organ uzyskał z UDT,

który stanowi merytoryczne wsparcie przy procedowaniu tego projektu, jako jednostka podległa Ministrowi Przedsiębiorczości i Technologii.

Projektowane rozporządzenie nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, nie spowoduje skutków dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego, w związku z czym nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											0
Wydatki ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											0
Saldo ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											0
Źródła finansowania	Urząd Dozoru Technicznego, Transportowy Dozór Techniczny są samofinansującymi się państwowymi osobami prawnymi, działającymi na podstawie ustawy o dozorze technicznym. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania jednostek dozoru technicznego. W związku z tym, projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i jednostki samorządu terytorialnego oraz inne jednostki sektora finansów publicznych. Wprowadzenie projektu nastąpi w ramach środków finansowych UDT i TDT.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Z uwagi na brak opłaty przewidzianej za przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego (określono to w ustawie), „kosztem” po stronie osób zainteresowanych będzie jedynie wydrukowanie i wypełnienie wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego oraz złożenie go bezpośrednio w jednostce dozoru technicznego, albo nadanie go pocztą. Natomiast – tak jak wskazywano przy projekcie ustawy – po stronie jednostek dozoru technicznego trudno jest wyliczyć wiarygodne wartości kosztów w podziale na ilość wniosków, jakie wpłyną do jednostek dozoru technicznego o wydłużenie okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, bowiem duża ilość zaświadczeń kwalifikacyjnych (szczególnie tych wydanych do końca lat 90-tych) nie widnieje w ewidencji elektronicznej. Na koszt sprawdzenia jednego wniosku o przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego będą składały się takie czynniki jak: przyjęcie wniosku w kancelarii jednostki dozoru technicznego, dekretacja do właściwej komórki organizacyjnej, rozpatrzenie wniosku w tym sprawdzenie jego kompletności (czas około 15-30 minut), sporządzenie i wysłanie zaświadczenia kwalifikacyjnego z odpowiednio przedłużonym okresem ważności. Czynności te będą wykonywane w ramach dotychczasowych obowiązków pracowników w ramach wydawania zaświadczeń kwalifikacyjnych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Poprawa bezpieczeństwa osób obsługujących urządzenia techniczne, oraz osób postronnych przebywających w otoczeniu tych urządzeń						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wpływ projektowanego rozporządzenia, tak jak wcześniej projektu ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość w ujęciu niepieniężnym jest niemierzalny, bowiem jednostki dozoru technicznego nie prowadzą rejestru podmiotów, które składają wnioski o sprawdzenie kwalifikacji danej osoby, a jedynie rejestr wydanych zaświadczeń kwalifikacyjnych. Nie jest zatem możliwe precyzyjne określenie realnego wpływu na sektor dużych, mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz rodzin, obywateli i gospodarstw domowych. Ponadto, jednostki dozoru technicznego nie dysponują rejestrami i informacjami w zakresie miejsc (wielkości przedsiębiorstwa), w których osoby posiadające zaświadczenia kwalifikacyjne pracują. Niemierzalność wynika również z faktu „migracji” pracowników między przedsiębiorstwami. Nie zakłada się również, aby przy spełnianiu warunków, takich jak wykonywanie czynności zawodowych konserwatora, czy obsługującego przez okres 3 lat poprzedzających upływ ważności zaświadczenia, było obciążeniem.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt rozporządzenia określa wyłącznie procedurę sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz procedurę przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych – nie wprowadza w tym zakresie warunków, ponieważ jako materia ustawowa musiały one zostać określone w ustawie.

9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego planowane jest na dzień 1 stycznia 2019 r. razem z dniem wejścia w życie znowelizowanych przepisów ustawy o dozorze technicznym.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi po upływie 2 lat od daty wejścia w życie znowelizowanych przepisów ustawy i wejścia w życie nowego rozporządzenia zastępującego rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych (Dz. U. poz. 849 oraz z 2003 r. poz. 426), na podstawie danych otrzymanych z UDT. Wskaźnikiem do przeprowadzenia ewaluacji będzie zmniejszenie poniżej 90% poziomu wypadków przy udziale czynnika ludzkiego przy obsłudze i eksploatacji urządzeń technicznych.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		